

คู่มือ
การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ในสังกัดกรมการปกครอง
ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เล่ม 1
(ระเบียบกฎหมายและแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ)
โดย ส่วนงานนิติการ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

https://multi.dopa.go.th/legal/main/web_index

คำนำ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีวัตถุประสงค์ในการปรับเปลี่ยนโทษอาญาบางประการ ที่มุ่งต่อการปรับเป็นเงินตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวเปลี่ยนเป็นมาตรการปรับเป็นพินัย ที่สร้างขึ้นใหม่ ไม่ให้มีสภาพเป็นโทษอาญา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าปรับที่ต้องชำระ ให้เหมาะสมกับสภาพ ความร้ายแรงแห่งการกระทำและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกัน และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่มีเงินชำระค่าปรับ อาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับได้ โดยไม่มีการกักขังแทนค่าปรับดังเช่นที่เป็นอยู่ในคดีอาญา การเปลี่ยนสภาพบังคับไม่ให้เป็นโทษอาญาโดยกำหนด วิธีการดำเนินการขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะนี้ ย่อมจะช่วยให้ประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ต้องเข้าสู่ กระบวนการทางอาญา และไม่มีประวัติอาชญากรรมติดตัวอีกต่อไป การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จะเป็นกลไกทางกฎหมาย เพื่อสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และสำหรับกฎหมายบางฉบับที่กำหนดให้มีโทษทางปกครอง แต่บัญญัติให้ฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีอาญาเพื่อบังคับชำระค่าปรับทางปกครองไว้แล้ว ก็ได้เปลี่ยนโทษดังกล่าวเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นเรื่องใหม่และเป็นที่น่าสนใจต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชน กรมการปกครองจึงได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เล่ม ๑ โดยได้มีการจัดเรียบเรียงหมวดหมู่เพื่อให้ง่ายต่อการสืบค้น และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้ศึกษาแนวทาง และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กรมการปกครอง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เล่ม ๑ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือผู้ปฏิบัติงานในการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ทำให้เกิดความสงบความเรียบร้อยขึ้น ในสังคม และการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ รวมไปถึงการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนต่อไป

(นายอรรถวิชช์ สัมพันธ์รัตน์)

อธิบดีกรมการปกครอง

สารบัญ

คำนำ	หน้า
๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕	
๑.๑ สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕.....	๑
๑.๒ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕.....	๘
๑.๓ กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖.....	๓๑
๑.๔ กฎกระทรวงการชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖.....	๓๖
๑.๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖.....	๓๘
๑.๖ ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๖.....	๔๘
๒. แนวปฏิบัติของศาลและอัยการ	
๒.๑ ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดทางพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป.....	๕๑
๒.๒ ประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง การใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดำเนินคดีความผิดทางพินัย.....	๕๗
๒.๓ ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีความผิดทางพินัยของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๖.....	๖๑
๒.๔ แนวปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการ.....	๗๐
๓. แนวปฏิบัติของกรมการปกครอง	
๓.๑ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พุทธศักราช ๒๕๖๔.....	๗๓
๓.๒ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๕๗๔.....	๗๔
๓.๓ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๕๘๒.....	๗๕
๓.๔ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗.....	๗๖
๓.๕ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕.....	๗๗
๓.๖ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. ๒๕๒๔.....	๗๘
๓.๗ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙.....	๗๙
๓.๘ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๕๙๖.....	๘๐

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๓.๙ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙.....	๘๑
๓.๑๐ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖.....	๘๓
๓.๑๑ ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘.....	๘๕
๓.๑๒ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐.....	๘๖
๓.๑๓ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๔๓..	๘๗
๓.๑๔ ประกาศกระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗.....	๘๘
๓.๑๕ ร่างประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔.....	๘๙
๓.๑๖ ระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖ และเอกสารแนบท้าย (แบบพินัย).....	๙๐
แบบพินัย ๑ บันทึกการแจ้งของผู้กล่าวหา.....	๙๘
แบบพินัย ๒ บันทึกคำให้การรับสารภาพ กรณีตามข้อ ๘ วรรคหนึ่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖.....	๙๙
แบบพินัย ๓ บันทึกคำให้การพยาน หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้อง.....	๑๐๐
แบบพินัย ๔ การยุติการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัยหรือยุติการปรับเป็นพินัย.....	๑๐๑
แบบพินัย ๕ หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำผิดทางพินัย.....	๑๐๒
แบบพินัย ๖ ขอย้ายระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ หรือคำสั่งในการดำเนินการปรับเป็นพินัย.....	๑๐๓
แบบพินัย ๗/๑ บันทึกคำชี้แจง แก้ข้อกล่าวหา หรือยอมรับสารภาพ.....	๑๐๔
แบบพินัย ๗/๒ บันทึกคำชี้แจง แก้ข้อกล่าวหา หรือยอมรับสารภาพด้วยวาจา.....	๑๐๕
แบบพินัย ๘ คำสั่งปรับเป็นพินัย.....	๑๐๖
แบบพินัย ๙ รายงานการสรุปสำนวน.....	๑๐๙
แบบพินัย ๑๐ <u>แบบคำร้องขอผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๙</u> แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕.....	๑๑๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
แบบพินัย ๑๑/๑	แบบคำร้องเพื่อให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทน ค่าปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕.....
	๑๑๒
แบบพินัย ๑๑/๒	แบบคำร้องขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทน ค่าปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕.....
	๑๑๔
แบบพินัย ๑๒/๑	แบบยินยอม (ผู้กระทำความผิดทางพินัย).....
	๑๑๖
แบบพินัย ๑๒/๒	แบบให้ความยินยอม (ผู้ถูกกล่าวหา/บุคคลอื่นใด).....
	๑๑๗
แบบ (เพิ่มเติม)	แบบกรณีพบการกระทำความผิดทางพินัย แต่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย.....
	๑๑๘
๓.๑๗	ผังขั้นตอนการปรับเป็นพินัย กรมการปกครอง.....
	๑๑๙
๓.๑๘	มาตราโทษปรับเป็นพินัยและฐานความผิดทางพินัย ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด กรมการปกครองเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย.....
	๑๒๐
๓.๑๙	คำสั่งกรมการปกครองที่ ๑๖๘๐/๒๕๖๖ เรื่อง กำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์กรคณะและองค์กรคณะ ในการปรับเป็นพินัย ลว. ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖.....
	๑๕๙
๓.๒๐	คำสั่งกรมการปกครอง ที่ ๑๖๘๑/๒๕๖๖ เรื่อง มอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิด ทางพินัย ลว. ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖.....
	๑๖๑
๓.๒๑	ตัวอย่าง คำสั่งจังหวัด ที่ เรื่อง กำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์กรคณะและองค์กรคณะในการปรับ เป็นพินัย.....
	๑๖๓
๓.๒๒	ตัวอย่าง คำสั่งจังหวัด ที่ เรื่อง มอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย.....
	๑๖๕
๔. แนวปฏิบัติที่สำคัญ	
๔.๑	บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย (เรื่องเสร็จที่ ๖๓๖/๒๕๖๖).....
	๑๖๗
๔.๒	บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย (เรื่องเสร็จที่ ๘๙๖/๒๕๖๖).....
	๑๗๔
๔.๓	แนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และแนวทางการพิจารณากรณีที่ไม่ต้องเปลี่ยนความผิดทางอาญาที่มีโทษปรับ สถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๔๑.....
	๑๙๑
๕. Q&A ถาม-ตอบประเด็นที่น่าสนใจ กับ คำถามที่พบบ่อย ของกรมการปกครอง.....	๑๙๗
ที่ปรึกษา	

๑

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ
พระราชบัญญัติว่าด้วย
การปรับเป็นพินัย

พ.ศ. ๒๕๖๕

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.๒๕๖๕

๑. เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้

ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติหลักการกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ขณะเดียวกันก็สมควรให้มีการกำหนดมาตรการลงโทษให้เหมาะสมกับการกระทำความผิด และฐานะของผู้กระทำความผิดเพื่อให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควร และเมื่อได้กระทำความผิดที่มีโทษทางอาญาใดแล้ว ก็ต้องถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น ถูกจับกุม คุมขัง พิมพ์ลายนิ้วมือ และลงบันทึกประวัติอาชญากรเป็นประวัติติดตัวตลอดไป และท้ายที่สุดไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ กระบวนการที่กล่าวมาย่อมสร้างรอยด่างให้เกิดแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งแท้จริงแล้วโทษนั้นก็ไม่จำเป็นต้องใช้โทษอาญาเสมอไป ซึ่งนานาประเทศได้เริ่มปรับเปลี่ยนบทลงโทษจากความผิดอาญาเป็นมาตรการอื่นที่มีใช้โทษอาญามากขึ้น จึงสมควรปรับเปลี่ยนโทษอาญาบางประการที่มุ่งต่อการปรับเป็นเงินเปลี่ยนเป็นมาตรการปรับเป็นพินัย ที่สร้างขึ้นใหม่ไม่ให้มีสภาพเป็นโทษอาญา ซึ่งคำว่า “พินัย” นี้ เป็นถ้อยคำที่เคยใช้ในกฎหมายตราสามดวงและปรากฏในกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ และในกฎหมายเก่า ๆ บางฉบับ โดยในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง “เงินค่าปรับที่จ่ายให้ทางราชการ”^๑ โดยมาตรการปรับเป็นพินัยที่สร้างขึ้นใหม่นี้ สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าปรับที่ต้องชำระให้เหมาะสมกับสภาพความร้ายแรงแห่งการกระทำและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกัน และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่มีเงินชำระค่าปรับ อาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับได้ย่อมจะช่วยให้ประชาชน ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญา และไม่มีประวัติอาชญากรรมติดตัวอีกต่อไป

๒. นิยามศัพท์ และผู้รักษาการตามกฎหมาย

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.๒๕๖๕ มีนิยามศัพท์ ดังนี้ (มาตรา ๓)

“ปรับเป็นพินัย” หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

“ความผิดทางพินัย” หมายความว่า การกระทำหรืองดเว้นการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจปรับเป็นพินัย หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

โดยให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

๓. หลักทั่วไป

๓.๑ ความเป็นกฎหมายกลาง

การปรับเป็นพินัยตามกฎหมายทั้งปวง ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ให้ถือว่าการปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งปรับเป็นพินัยเป็นการกระทำทางปกครองหรือคำสั่งทางปกครอง และการปรับเป็นพินัยไม่เป็นโทษอาญา (มาตรา ๕) แต่มีการปรับใช้บทบัญญัติในภาค ๑ บทบัญญัติทั่วไป ลักษณะ ๑ บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป เฉพาะหมวด ๒ การใช้กฎหมายอาญา หมวด ๔ ความรับผิดชอบในทางอาญา หมวด ๕ การพยายามกระทำความผิด และหมวด ๖ ตัวการและผู้สนับสนุน แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับแก่การปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น (มาตรา ๘)

^๑ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา วารสารบทความทางวิชาการ ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ (เดือนพฤษภาคม – มิถุนายน ๒๕๖๔) หน้า ๕

๓.๒ การแจ้ง

การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสาร ให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบแล้ว

แต่ในกรณีปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่สามารถพูดหรือได้ยินหรือสื่อความหมายได้ ให้แจ้งหนังสือหรือเอกสารในรูปแบบที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยสามารถเข้าใจได้ หรือจะแจ้งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยทราบด้วยการสื่อความหมายโดยวิธีอื่นก็ได้

ขณะเดียวกันในกระบวนการพิจารณาความผิดทางพินัย หากผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานอัยการ หรือศาล จัดหาลำมภาษามือให้ หรือ จัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร (มาตรา ๖)

๓.๓ การกำหนดและการชำระค่าปรับทางพินัย

ผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตามจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนด (มาตรา ๗) โดยในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัยให้พิจารณาให้เหมาะสมกับข้อเท็จจริง ๔ ประการ ได้แก่ ระดับความรุนแรง ลักษณะส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิดทางพินัย ผลประโยชน์เกี่ยวข้อง และสถานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (มาตรา ๘)

(๑) ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่ชุมชน

(๒) ความรู้ผิดชอบ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม การกระทำความผิดซ้ำ และสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) ผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิด

(๔) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดทางพินัย

ซึ่งในการชำระค่าปรับเป็นพินัยดังกล่าว ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยร้องขอ และเจ้าหน้าที่รัฐหรือศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ จะให้มีการผ่อนชำระก็ได้ (มาตรา ๘ วรรคสอง) ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ยังได้กำหนดให้การชำระค่าปรับเป็นพินัยสามารถชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ (มาตรา ๓๕)

ขณะเดียวกันกรณีผู้กระทำความผิดทางพินัยเป็นบุคคลธรรมดา อาจพิจารณาการชำระค่าปรับเป็นพินัยได้ ๒ กรณี ได้แก่

กรณีแรก กระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเพื่อให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณะประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

กรณีที่สอง ไม่มีเงินชำระค่าปรับ ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องโดยแสดงเหตุผลอันสมควรเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณะประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

โดยการยื่นคำร้องทั้ง ๒ กรณี ถ้าเจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้สั่งปรับ และไม่ได้มีการโต้แย้งคำสั่งดังกล่าว ให้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่รัฐ และให้เจ้าหน้าที่รัฐดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณามีคำสั่ง ถ้าคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น

หรือหากข้อเท็จจริงทั้ง ๒ กรณีดังกล่าวปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเอง และผู้กระทำความผิดทางพินัยยินยอม เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาล หรือหากความดังกล่าวปรากฏต่อศาลในขณะพิพากษา ศาลย่อมมีอำนาจพิจารณามีคำสั่งได้ แม้ผู้กระทำความผิดจะมีได้ยื่นคำร้องก็ตาม (มาตรา ๑๐)

๓.๔ อายุความและการบังคับตามคำสั่ง

ในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับหรือฟ้องภายในกำหนด ๒ ปี นับแต่วันกระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยเฉพาะ (มาตรา ๑๑) และเมื่อได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ผู้ใดชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้ามิได้ชำระหรือชำระค่าปรับเป็นพินัย

แล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน และเกิน ๕ ปี นับแต่วันมีคำสั่งหรือคำพิพากษาดังกล่าว จะบังคับตามคำสั่งหรือคำพิพากษาต่อผู้นั้นมิได้ (มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง)

๔. กระบวนการพิจารณาตีความผิดทางพินัย

๔.๑ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับ

เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ แต่ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวไม่ได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด ซึ่งถ้าค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท จะกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐเพียงคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท จะต้องกำหนดการปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่า ๓ คน (มาตรา ๑๔)

๔.๒ การกระทำความผิดกฎหมายหลายบท

พิจารณาได้สองกรณี ดังนี้

กรณีแรก การกระทำความผิดทางพินัยหลายบท ให้ใช้กฎหมายที่มีบทค่าปรับเป็นพินัยสูงที่สุดในการปรับผู้กระทำความผิดทางพินัย และหากความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าการกระทำความผิดทางพินัยนั้นเป็นความผิดทางพินัยตามกฎหมายอื่นที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่าด้วย ให้ระงับการรับชำระค่าปรับเป็นพินัยและส่งสำนวนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยสำหรับความผิดที่กฎหมายกำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่า (มาตรา ๑๕)

กรณีที่สอง การกระทำความผิดเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญา ให้ดำเนินการ ดังนี้ (มาตรา ๑๖)

(๑) ถ้าความผิดอาญาไม่อาจเปรียบเทียบได้ ให้ระงับการดำเนินการปรับเป็นพินัย และแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

(๒) กรณีตาม (๑) ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ปรับเป็นพินัยไปก่อนแล้ว ไม่ตัดอำนาจพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการที่จะดำเนินคดีอาญา และกรณีที่ศาลในคดีอาญามีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษอาญาแก่ผู้กระทำความผิด ให้ความผิดทางพินัยเป็นอันยุติและให้ศาลสั่งคืนค่าปรับเป็นพินัยที่ได้ชำระแล้วแก่ผู้กระทำความผิด และในกรณีที่ศาลในคดีอาญาลงโทษปรับไม่ว่าจะลงโทษจำคุกด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้ศาลสั่งให้นำค่าปรับเป็นพินัยที่ได้ชำระแล้วหักกลับกับโทษปรับ หากยังมีจำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยเหลืออยู่ ให้สั่งคืนแก่ผู้กระทำความผิด

(๓) ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับเป็นพินัย หรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยตามคำสั่งของศาลแล้ว ให้คดีอาญานั้นเป็นอันเลิกกัน แต่ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะเรียกค่าเสียหาย

(๔) ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และได้มีการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ความผิดทางพินัยนั้นเป็นอันยุติ

๔.๓ กระทำความผิดหลายกรรม

สามารถพิจารณาได้สองกรณี ดังนี้

กรณีแรก กระทำความผิดทางพินัยอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ปรับเป็นพินัยผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป และกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการปรับเป็นพินัย และความผิดทางพินัยอยู่ในอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างหน่วยกัน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปรับเป็นพินัยในความผิดที่อยู่ในอำนาจตน และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจพิจารณาในความผิดทางพินัยอื่นทราบเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย ซึ่งนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันหรือทำแทนกันในการดำเนินการปรับเป็นพินัยก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการปรับเป็นพินัยอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน (มาตรา ๑๗)

กรณีที่สอง เมื่อปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าผู้ใดกระทำความผิดอันเป็นความผิดหลายกรรม ต่างกัน และบางกรรมเป็นความผิดทางพินัย บางกรรมเป็นความผิดอาญา ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ปรับเป็นพินัย ในกรรมที่เป็นความผิดทางพินัย และแจ้งให้พนักงานสอบสวนที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณา ดำเนินคดีอาญาต่อไป นอกจากนี้ในการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดอาญา หากพบว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยรวมอยู่ด้วย ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัย (มาตรา ๑๘)

๔.๔ การแสวงหาข้อเท็จจริง คำสั่งปรับเป็นพินัย และการดำเนินการเมื่อมีการปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับในชั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๑) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามีผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่ว่าความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในท้องที่ใดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาตามสมควร (มาตรา ๑๙)

และหากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพยานหลักฐานเพียงพอว่าผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและส่งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ที่พักอาศัยตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้ง ตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ (มาตรา ๒๐)

(๒) คำสั่งปรับเป็นพินัย ให้ทำเป็นหนังสือโดยมีรายละเอียด ๖ ประการ ดังต่อไปนี้

๑) ข้อเท็จจริง

๒) อัตราค่าปรับ และจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ต้องชำระ

๓) ระยะเวลาที่ต้องชำระ ซึ่งไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

๔) กระบวนการที่จะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธ ข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด

๕) สิทธิในการขอผ่อนชำระ หรือการยื่นคำร้องขอต่อศาล

๖) รายละเอียดอื่นใดที่เห็นสมควรอันจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจสภาพแห่งการกระทำความผิดหรือที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา (มาตรา ๒๑)

ซึ่งที่กล่าวมาข้างต้นตามข้อ (๑) และ (๒) นั้น จะไม่ใช้บังคับแก่กรณีที่ถูกกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยได้บัญญัติวิธีดำเนินการไว้เป็นการเฉพาะ (มาตรา ๒๒)

(๓) ในกรณีมีการปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐานและส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลได้เอง กรณีนี้ไม่ต้องส่งให้พนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถฟ้องคดีต่อศาลได้เอง (มาตรา ๒๓)

(๔) ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาพบการกระทำความผิดทางพินัย ให้แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบกฎหมายนั้น ๆ เพื่อพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป เว้นแต่เป็นความผิดทางพินัยที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายฉบับนี้ ในกรณีเช่นนั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ (มาตรา ๒๔)

๔.๕ การดำเนินการในชั้นกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาล

(๑) หากพนักงานอัยการเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ดำเนินการเพื่อฟ้องคดีต่อศาล โดยจะมีหรือไม่มีตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาลก็ได้ ในกรณีพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ให้แจ้งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบพร้อมทั้งเหตุผล หากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ความเห็นแย้งเสนอไปยังผู้ดำรงตำแหน่งเหนือ

พนักงานอัยการที่มีคำสั่งเพื่อชี้ขาด โดยการกำหนดผู้มีอำนาจชี้ขาดความเห็นแย้งให้อัยการสูงสุดออกระเบียบให้พนักงานอัยการปฏิบัติได้ (มาตรา ๒๕) และในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัย หากพนักงานอัยการเห็นว่า เป็นความผิดทางอาญาหรือมีการกระทำความผิดทางอาญารวมอยู่ด้วย ให้พนักงานอัยการแจ้งให้ พนักงานสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินคดีอาญาต่อไป ขณะเดียวกันในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางอาญา หากพนักงานอัยการเห็นว่า เป็นความผิดทางพินัย หรือมีการกระทำความผิดทางพินัยรวมอยู่ด้วย ให้พนักงานอัยการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง พิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป (มาตรา ๒๖)

(๒) ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยชำระค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนตามจำนวนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดก่อนฟ้องคดีต่อศาล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยุติการดำเนินการฟ้องคดี หรือถ้าได้มีการฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ก่อนศาลมีคำพิพากษา ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดี (มาตรา ๒๗)

(๓) เมื่อความผิดทางพินัยเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นในเขตอำนาจของศาลใดให้ฟ้องที่ศาลนั้น แต่ถ้าความผิดทางพินัยเกิดขึ้นในหลายท้องที่ ให้ฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจในท้องที่ใด ท้องที่หนึ่งได้ ในกรณีที่ไมปรากฏชัดว่าความผิดทางพินัยเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้ฟ้องต่อศาลที่ผู้กระทำความผิดมีที่อยู่ แต่ถ้าไม่ทราบ ที่อยู่ของผู้กระทำความผิด ให้ถือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หากมีผู้กระทำความผิดหลายคน ให้ฟ้องต่อศาลที่ผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีที่อยู่ (มาตรา ๒๘) โดยห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลในปัญหาข้อเท็จจริงและจำนวนค่าปรับเป็นพินัย แต่ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีสิทธิอุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมายตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา โดยคำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด (มาตรา ๓๒)

๔.๖ การยุติของความผิดทางพินัย

คดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติ ด้วยเหตุดังต่อไปนี้ (มาตรา ๓๓)

(๑) เมื่อมีการชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนแล้ว

(๒) โดยความตายของผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) เมื่อมีการเปรียบเทียบความผิดอาญา ตามมาตรา ๑๖ (๔) (กรณีการกระทำความผิดเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญา ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้และได้มีการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว)

(๔) เมื่อคดีขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ (มิได้มีคำสั่งปรับหรือฟ้องภายในกำหนด ๒ ปี นับแต่วันกระทำความผิด เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยเฉพาะ) หรือพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒ (มิได้ชำระหรือชำระค่าปรับเป็นพินัยแล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน และเกิน ๕ ปี นับแต่วันมีคำสั่งหรือคำพิพากษาอันถึงที่สุด) แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐบันทึกการกระทำความผิดทางพินัยของบุคคลใดรวมไว้ในบันทึกประวัติอาชญากรรม หรือในฐานะเป็นประวัติอาชญากรรม (มาตรา ๓๔)

๕. การเปลี่ยนความผิดทางอาญาและความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองเป็นความผิดทางพินัย

ในเรื่องการเปลี่ยนความผิดทางอาญาและความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองเป็นความผิดทางพินัยตามผลของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.๒๕๖๕ นี้ สามารถพิจารณาได้ ๔ รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบแรก (มาตรา ๓๙)

ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว

(กฎหมายบัญญัติ ๑)

เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยทันที

เมื่อพ้น ๓๖๕ วันนับแต่กฎหมาย

ฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

โดยมีกฎหมายที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบเป็น
หน่วยงานหลักตามบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
พ.ศ.๒๕๖๕ ดังนี้^๒

- ๑) พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔
- ๒) พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. ๒๕๓๔
- ๓) พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๓๓
- ๔) พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พ.ศ. ๒๕๔๗
- ๕) พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖
- ๖) พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗
- ๗) พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕
- ๘) พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. ๒๕๒๔
- ๙) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙
- ๑๐) พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๘๒
- ๑๑) พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘
- ๑๒) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐
- ๑๓) พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พุทธศักราช ๒๔๖๔
- ๑๔) พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙

รูปแบบที่สอง (มาตรา ๔๐)

ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว
(กฎหมายบัญชี ๒)

เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย
ต่อเมื่อมีการตราพระราชกฤษฎีกา

*** ให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาในกฎหมาย ดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย

*** ข้อควรระวัง : ความผิดอาญาที่มีโทษปรับ สถานเดียวที่จะเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามบัญชี ๑ และบัญชี ๒
ไม่รวมถึง (มาตรา ๔๑)

- (๑) ความผิดที่มีโทษจำคุกหรือโทษที่สูงกว่า สำหรับกรณีที่บุคคลธรรมดาเป็นผู้กระทำ ความผิด แต่มีโทษปรับสถาน
เดียวสำหรับกรณีที่ นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดเดียวกันนั้น
- (๒) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวแต่มีเงื่อนไข ไว้เป็นการเฉพาะให้รับโทษสูงกว่าโทษปรับ เมื่อกระทำความผิดอีก
หรือเมื่อมีเหตุอื่นตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

รูปแบบที่สาม (มาตรา ๔๒)

ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว
(ตามข้อบัญญัติท้องถิ่น)

เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยทันที
เมื่อพ้น ๓๖๕ วันนับแต่กฎหมาย
ฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^๒ กฎหมายที่กรมการปกครองรับผิดชอบเป็นหน่วยงานหลักอ้างอิงตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การประกาศรายชื่อ
กฎหมาย หน่วยงานที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย การจัดทำคำอธิบายและคำแปลของกฎหมาย และการ
เผยแพร่ข้อมูลกฎหมายและกฎเกณฑ์ ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ซึ่งยังไม่ครอบคลุมกฎหมายในบัญชี ๑ ที่มี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการทุกฉบับ

*** ให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาในข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย

*** อำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดโทษปรับอาญาเปลี่ยนเป็นอำนาจในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินอัตราที่กำหนดสำหรับการกำหนดโทษทางอาญา เมื่อพ้น ๓๖๕ วันนับแต่กฎหมายฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

รูปแบบที่สี่ (มาตรา ๔๓)

ความผิดที่มีโทษปรับทางปกครอง
(กฎหมายบัญญัติ ๓)

เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยทันที
เมื่อพ้น ๓๖๕ วันนับแต่กฎหมายฉบับ
นี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

*** ให้ถือว่าอัตราโทษปรับทางปกครองในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย

*** ให้ถือว่า เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับทางปกครองตามกฎหมายดังกล่าวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

นายวรรณพงศ์ วิไลรัตน์
ผู้อำนวยการส่วนงานนิติการ
สำนักการสอบสวนและนิติการ
กรมการปกครอง

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่ารัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิด
ร้ายแรง กรณีจึงเป็นการสมควรกำหนดให้การกระทำความผิดในลักษณะที่เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ
ตามกฎหมายในกรณีที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงและโดยสภาพไม่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม
อันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือไม่มีผลกระทบต่อส่วนรวมอย่างกว้างขวางเป็นความผิดทางพินัย
โดยไม่ถือเป็นความผิดอาญา และให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม โดยไม่ถือเป็น
โทษอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ปรับเป็นพินัย” หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

“ความผิดทางพินัย” หมายความว่า การกระทำความผิดเว้นการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ การปรับเป็นพินัยตามกฎหมายทั้งปวง ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ให้ถือว่าการปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งปรับเป็นพินัยเป็นการกระทำทางปกครองหรือคำสั่งทางปกครอง

การปรับเป็นพินัยไม่เป็นโทษอาญา

มาตรา ๖ ในกรณีพระราชบัญญัตินี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ยังปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้แล้ว

ในกรณีปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้แจ้งหนังสือหรือเอกสารในรูปแบบที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยสามารถเข้าใจได้ หรือจะแจ้งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยทราบด้วยการสื่อความหมายโดยวิธีอื่นก็ได้

ในกระบวนการพิจารณาความผิดทางพินัย หากผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานอัยการ หรือศาล จัดล่ามภาษามือให้หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร

มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตามจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนดตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินจำนวนสูงสุดที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘ ให้นำบทบัญญัติในภาค ๑ บทบัญญัติทั่วไป ลักษณะ ๑ บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป เฉพาะหมวด ๒ การใช้กฎหมายอาญา หมวด ๔ ความรับผิดในทางอาญา หมวด ๕ การพยายามกระทำความผิด และหมวด ๖ ตัวการและผู้สนับสนุน แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับแก่การปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบปฏิบัติการในการปรับเป็นพินัย รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ระเบียบดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๙ ในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัย ให้พิจารณาให้เหมาะสมกับข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

(๑) ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่ชุมชนหรือสังคมจากการกระทำความผิดทางพินัย และพฤติการณ์อื่นอันเกี่ยวกับสภาพความผิดทางพินัย

(๒) ความรู้ผิดชอบ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม การกระทำความผิดซ้ำ และสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) ผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดทางพินัย

(๔) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดทางพินัย

ในการชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยร้องขอ และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลจะให้ผ่อนชำระก็ได้ และในกรณีเช่นนั้นหากผู้กระทำความผิดทางพินัยผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้การผ่อนชำระเป็นอันยกเลิกและผู้กระทำความผิดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนด หากไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี

รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะวางระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่งและการผ่อนชำระตามวรรคสองเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้และระเบียบของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ วรรคสอง ก็ได้

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเพื่อให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องโดยแสดงเหตุผลอันสมควรเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้สั่งปรับเป็นพินัย และผู้นั้นไม่ได้แย้งคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป ถ้าคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล การยื่นคำร้องให้ยื่นต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น ในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต ศาลจะกำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือจะว่ากล่าวตักเตือนโดยไม่ปรับเป็นพินัย หรือหากผู้นั้นยินยอม จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ หรือในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นไม่มีเงินชำระค่าปรับ จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ หากผู้นั้นยินยอม

ในกรณีที่ความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และผู้กระทำความผิดทางพินัยยินยอม ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งตามวรรคสาม

ในกรณีที่ความปรากฏต่อศาลในขณะที่พิพากษาว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ศาลมีอำนาจสั่งตามวรรคสามได้แม้ผู้กระทำความผิดจะมีไต่ยื่นคำร้องก็ตาม

ให้นำความในมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่การสั่งของศาลตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม

หากผู้กระทำความผิดทางพินัยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไขที่ศาลกำหนดในการทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ ศาลจะเพิกถอนคำสั่ง และออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ โดยให้หักจำนวนวันที่ทำงานมาแล้วออกจากค่าปรับเป็นพินัย

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๑ ในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนดสองปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาอันเป็นที่สุดให้ผู้ใดชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้าผู้นั้นมิได้ชำระหรือชำระค่าปรับเป็นพินัยแล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน และเกินห้าปีนับแต่วันที่มีคำสั่งหรือคำพิพากษาดังกล่าว จะบังคับตามคำสั่งหรือคำพิพากษานั้นมิได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัดไว้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สั่งปรับเป็นพินัยรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดทราบ และให้หน่วยงานของรัฐจัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัยของหน่วยงานนั้นแล้วเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกปี

มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด

ในการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ วรรคสาม และถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ต้องกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน

มาตรา ๑๕ การกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดทางพินัยหลายบท ให้ใช้กฎหมายบทที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดในการปรับผู้กระทำความผิดทางพินัย

ก่อนที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยจะชำระค่าปรับเป็นพินัย หากความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางพินัยตามกฎหมายอื่นที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่าด้วย ให้ระงับการรับชำระค่าปรับเป็นพินัยและส่งสำนวนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยสำหรับความผิดที่กฎหมายกำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่า เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่งต่อไป

ในกรณีที่ได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยและชำระค่าปรับไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนในความผิดทางพินัยบทใดบทหนึ่งแล้วไม่ว่าจะเป็นบทที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดหรือไม่ ให้ความผิดทางพินัยสำหรับการกระทำความผิดในบทอื่นเป็นอันยุติ

มาตรา ๑๖ การกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญา ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าความผิดอาญานั้นไม่อาจเปรียบเทียบได้ ให้ระงับการดำเนินการปรับเป็นพินัย และแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

(๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ปรับเป็นพินัยไปก่อนแล้ว การปรับเป็นพินัยดังกล่าวไม่เป็นการตัดอำนาจของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการที่จะดำเนินคดีอาญา และในกรณีที่ศาลในคดีอาญามีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษอาญาแก่ผู้กระทำความผิด ให้ความผิดทางพินัยเป็นอันยุติและให้ศาลในคดีอาญาสั่งคืนค่าปรับเป็นพินัยที่ได้ชำระแล้วให้แก่ผู้กระทำความผิด ในกรณีที่

ศาลในคดีอาญาพิพากษาลงโทษปรับไม่ว่าจะลงโทษจำคุกด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้ศาลในคดีอาญาสั่งให้นำค่าปรับเป็นพินัยที่ชำระแล้วมาหักกลบกับโทษปรับ หากยังมีจำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยที่ชำระแล้วเหลืออยู่ ให้ศาลในคดีอาญาสั่งให้คืนเงินที่เหลือนั้นให้แก่ผู้กระทำความผิดด้วย

(๓) ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยตามคำสั่งของศาลแล้ว ให้คดีอาญานั้นเป็นอันเลิกกัน แต่ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะเรียกค่าเสียหายจากการกระทำของผู้กระทำความผิดนั้น

(๔) ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และได้มีการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ความผิดทางพินัยนั้นเป็นอันยุติ

มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ปรับเป็นพินัยผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป

ภายใต้บังคับวรรคสาม ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการปรับเป็นพินัย และความผิดทางพินัยตามวรรคหนึ่งอยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างหน่วยงานกัน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปรับเป็นพินัยในความผิดที่อยู่ในอำนาจของตน และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจพิจารณาในความผิดทางพินัยอื่นทราบเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันหรือทำแทนกันในการดำเนินการปรับเป็นพินัยก็ได้ ระเบียบดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๘ เมื่อปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าผู้ใดกระทำความผิดอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน และบางกรรมเป็นความผิดทางพินัย บางกรรมเป็นความผิดอาญา ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปรับเป็นพินัยในกรรมที่เป็นความผิดทางพินัย และแจ้งให้พนักงานสอบสวนที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินคดีอาญาสำหรับกรรมที่เป็นความผิดอาญาต่อไป

ในการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดอาญา หากพบว่ามีกระทำความผิดทางพินัยรวมอยู่ด้วย ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัย

มาตรา ๑๙ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามี การกระทำความผิดทางพินัยไม่ว่าความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแสวงหา ข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา นั้น ตามสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ เมื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๙ แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพยานหลักฐาน เพียงพอว่าผู้ใดกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและส่งคำสั่งให้ผู้นั้น ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วย การทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้ง ตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ

มาตรา ๒๑ คำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ ให้ทำเป็นหนังสือโดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย
- (๒) อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติ และจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ กำหนดให้ต้องชำระ
- (๓) ระยะเวลาที่ต้องชำระซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
- (๔) กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธ ข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด
- (๕) สิทธิในการขอผ่อนชำระตามมาตรา ๙ วรรคสอง หรือการยื่นคำร้องขอต่อศาล ตามมาตรา ๑๐
- (๖) รายละเอียดอื่นใดที่เห็นสมควรอันจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจสภาพแห่งการกระทำ ความผิดหรือที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา

มาตรา ๒๒ ความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ไม่ใช่บังคับแก่การดำเนินการ เกี่ยวกับความผิดทางพินัยที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยได้บัญญัติวิธีดำเนินการไว้เป็นการเฉพาะ หรือแตกต่างไปจากบทบัญญัติแห่งมาตราดังกล่าว

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๒๐ ปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับ เป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน

และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลได้เอง เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่ต้องส่งให้พนักงานอัยการ

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาพบการกระทำความผิดทางพินัย ให้มีหน้าที่แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบกฎหมายนั้น ๆ เพื่อพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป เว้นแต่เป็นความผิดทางพินัยที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีเช่นนั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๒๕ เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนคดีความผิดทางพินัยจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ หากพนักงานอัยการเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ดำเนินการเพื่อฟ้องคดีต่อศาล โดยจะมีหรือไม่มีตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาลก็ได้

ในกรณีพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ให้แจ้งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบพร้อมทั้งเหตุผล หากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ทำความเห็นแย้งเสนอไปยังผู้ดำรงตำแหน่งเหนือพนักงานอัยการที่มีคำสั่งเพื่อชี้ขาด เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้วให้พนักงานอัยการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือด้วย

ในการพิจารณาสำนวน พนักงานอัยการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม รวมทั้งมีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำได้ตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ และการกำหนดผู้มีอำนาจชี้ขาดความเห็นแย้ง ให้อัยการสูงสุดออกระเบียบให้พนักงานอัยการปฏิบัติได้ และเพื่อประโยชน์ในการประสานและร่วมมือกันในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนรวมทั้งสอดคล้องกับเขตอำนาจของพนักงานอัยการ อัยการสูงสุดจะมีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐทราบถึงแนวปฏิบัติในการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการในแต่ละท้องที่ก็ได้

มาตรา ๒๖ ในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัย หากพนักงานอัยการเห็นว่า เป็นความผิดทางอาญาหรือมีการกระทำความผิดทางอาญารวมอยู่ด้วย ให้พนักงานอัยการแจ้งให้พนักงานสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินคดีอาญาต่อไป

ในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางอาญา หากพนักงานอัยการเห็นว่าเป็นความผิดทางพินัย หรือมีการกระทำความผิดทางพินัยรวมอยู่ด้วย ให้พนักงานอัยการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง พิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป

มาตรา ๒๗ ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยชำระค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนตามจำนวนที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดก่อนฟ้องคดีต่อศาล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยุติการดำเนินการฟ้องคดี หรือถ้าได้มีการฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ก่อนศาลมีคำพิพากษา ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดี

มาตรา ๒๘ ให้ศาลแขวง ศาลจังหวัด ศาลอาญาที่มีเขตอำนาจ หรือศาลชั้นอุทธรณ์ พิเคราะห์นี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดทางพินัย

วิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบ ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ข้อบังคับตามวรรคสองต้องคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม และไม่เป็นภาระ แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร และจะกำหนดให้ศาลพิจารณาลับหลังจำเลยก็ได้ แต่ไม่ว่ากรณีจะเป็น ประการใด จำเลยมีสิทธิแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลอื่นซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในข้อบังคับให้มา ต่อสู้คดีแทนได้ โดยมีให้ถือว่าเป็นการพิจารณาลับหลังจำเลย และในการส่งเอกสารให้กำหนด ให้สามารถส่งทางอิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศอื่นที่เหมาะสมได้ด้วย ในกรณีสมควร จะกำหนดค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับคดีไว้ด้วยก็ได้ ข้อบังคับดังกล่าวเมื่อได้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๙ เมื่อความผิดทางพินัยเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นในเขตอำนาจของศาลใด ให้ฟ้องที่ศาลนั้น แต่ถ้าความผิดทางพินัยเกิดขึ้นในหลายท้องที่ ให้ฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจในท้องที่ใด ท้องที่หนึ่งได้

ในกรณีที่ปรากฏชัดว่าความผิดทางพินัยเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้ฟ้องต่อศาลที่ผู้กระทำความผิด มีที่อยู่ แต่ถ้าไม่ทราบที่อยู่ของผู้กระทำความผิด ให้ถือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หากมีผู้กระทำความผิดหลายคน ให้ฟ้องต่อศาลที่ผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีที่อยู่

มาตรา ๓๐ ผู้ใดต้องคำพิพากษาให้ชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่ชำระค่าปรับภายในเวลาที่ศาลกำหนด ให้ศาลมีอำนาจออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าปรับเป็นพินัย

มาตรา ๓๑ ให้นำความในมาตรา ๒๙/๑ วรรคสองและวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่การบังคับคดีตามคำสั่งศาลตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๓๐ ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลในปัญหาข้อเท็จจริงและจำนวนค่าปรับเป็นพินัย

ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีสิทธิอุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมายตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๒๘ เงื่อนไขดังกล่าวต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์และสังคมโดยรวมในการรับภาระค่าใช้จ่ายประกอบกัน

คำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๓ คดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติ ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนแล้ว

(๒) โดยความตายของผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) เมื่อมีการเปรียบเทียบความผิดอาญาตามมาตรา ๑๖ (๔)

(๔) เมื่อคดีขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ หรือพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐบันทึกการกระทำความผิดทางพินัยของบุคคลใดรวมไว้ในบันทึกประวัติอาชญากรรม หรือในฐานะเป็นประวัติอาชญากรรม

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกในการชำระค่าปรับเป็นพินัย จะกำหนดให้ชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้

มาตรา ๓๖ ค่าปรับเป็นพินัยให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยหรือกฎหมายอื่นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๗ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่และอำนาจในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามมาตรา ๘ วรรคสอง มาตรา ๙ วรรคสาม มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๗ วรรคสาม มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาตรา ๒๘ วรรคสอง และมาตรา ๓๕ ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก่อนวันพ้นกำหนดสองร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศดังกล่าวต้องไม่ใช่บังคับก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๘ ในวาระเริ่มแรกให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนตามที่เห็นสมควร เพื่อให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการเสนอแนะการออกกฎกระทรวง และระเบียบตามมาตรา ๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ วรรคสาม โดยให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทำหน้าที่หน่วยธุรการของคณะกรรมการดังกล่าว และให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

เมื่อครบห้าปีหลังจากที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประเมินความจำเป็นในการให้มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ โดยในกรณีมีความจำเป็นต้องมีคณะกรรมการต่อไปให้เสนอแนะหน่วยงานที่จะทำหน้าที่หน่วยธุรการของคณะกรรมการต่อไปด้วย ในกรณีที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีคณะกรรมการดังกล่าวต่อไป และคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบด้วย ให้คณะกรรมการดังกล่าวสิ้นสุดลงนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติหรือวันที่คณะรัฐมนตรีกำหนด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เห็นควรมีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต่อไป คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเป็นคราว ๆ หรือตลอดไปได้ ในกรณีเช่นนั้น การแต่งตั้งและวาระการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๙ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๐ บรรดาความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๒
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยก็ได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชกฤษฎีกานั้น
ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว
หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้มีมติไม่เห็นชอบ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกา
ดังกล่าวต่อไป

การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว
เป็นความผิดทางพินัยตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบัญชีบางมาตราหรือทุกมาตรา โดยจะกำหนดเงื่อนไข
ในการเปลี่ยนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

มาตรา ๔๑ ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ และบัญชี ๒
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ไม่รวมถึง

(๑) ความผิดที่มีโทษจำคุกหรือโทษที่สูงกว่าสำหรับกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดาเป็นผู้กระทำความผิด
แต่มีโทษปรับสถานเดียวสำหรับกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดเดียวกันนั้น

(๒) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวแต่มีเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะให้รับโทษสูงกว่าโทษปรับ
เมื่อกระทำความผิดอีกหรือเมื่อมีเหตุอื่นตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติ
ท้องถิ่นกำหนดโทษจำคุกหรือโทษปรับอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ไม่เกิน
ที่กฎหมายนั้นกำหนด เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉพาะในการกำหนดโทษปรับอาญา
เป็นการปรับเป็นพินัยไม่เกินอัตราที่กำหนดสำหรับการกำหนดโทษปรับอาญา

บรรดาข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ยังใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้
กำหนดความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้เปลี่ยนความผิดอาญานั้นเป็นความผิดทางพินัย และ
ให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๓ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองตามกฎหมายในบัญชี ๓

ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับทางปกครองที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่กฎหมายตามวรรคหนึ่งได้กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับทางปกครองไว้แล้ว ให้ถือว่ากฎหมายนั้นได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมิได้กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับทางปกครองไว้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๔ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

มาตรา ๔๔ บรรดาความผิดทางพินัยที่เปลี่ยนจากความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๒ หรือความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๔๓ ที่ได้กระทำการก่อนวันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ให้มีอายุความตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยดังกล่าว ในกรณีที่กฎหมายที่มีโทษปรับทางปกครองใดไม่ได้กำหนดอายุความไว้ในกฎหมายนั้น ให้มีอายุความตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ บรรดาความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๒

(๑) ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการปรับเป็นพินัยไป ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องไปให้เจ้าหน้าที่ของรัฐภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยเพื่อดำเนินการต่อไป

(๓) ถ้าอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ให้ศาลพิจารณาปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ ผู้ใดต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๒ ให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด และให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดนั้น ถ้าผู้นั้นยังถูกกักขังแทนค่าปรับอยู่ก็ให้การกักขังนั้นสิ้นสุดลง และค่าปรับที่ยังไม่ได้ชำระให้เป็นอันพับไป

มาตรา ๔๗ บรรดาความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ หากมีการบันทึกประวัติอาชญากรรมของบุคคลผู้กระทำความผิดหรือมีการบันทึกไว้ในฐานะเป็นประวัติอาชญากรรม ให้ประวัตินั้นเป็นอันสิ้นผล และจะนำไปใช้ยันบุคคลนั้นในทางที่เป็นโทษมิได้

เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๓๔ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่และอำนาจจัดทำหรือจัดเก็บประวัติอาชญากรรมตามวรรคหนึ่งลบข้อมูลความผิดทางอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยของบุคคลที่ถูกบันทึกในประวัติอาชญากรรมสำหรับความผิดนั้น ให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่ความผิดอาญานั้นเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย

มาตรา ๔๘ บรรดาความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้มีคำสั่งให้ปรับทางปกครองแล้วก่อนพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง การพิจารณาและการโต้แย้งคำสั่ง รวมทั้งการบังคับชำระค่าปรับให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิดต่อไปจนแล้วเสร็จ

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ผู้ใดกระทำความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองก่อนวันพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมิได้มีคำสั่งให้ปรับทางปกครองก่อนวันพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว การดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

บัญชี ๑

ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔
๒. พระราชบัญญัติกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๒
๓. พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙
๔. พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐
๕. พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗
๖. พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘
๗. พระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ๒๕๔๘
๘. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
๙. พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๐. พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕
๑๑. พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๒. พระราชบัญญัติการฉาบฉวยจราจร พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๓. พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔
๑๔. พระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๕. พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒
๑๖. พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๗. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘
๑๘. พระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒
๑๙. พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑
๒๐. พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑
๒๑. พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒๒. พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓
๒๓. พระราชบัญญัติการเรียกเงินสมทบเข้ากองทุนระหว่างประเทศเพื่อชดเชยความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๔. พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔
๒๕. พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕
๒๖. พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
๒๗. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
๒๘. พระราชบัญญัติกำลังพลสำรอง พ.ศ. ๒๕๕๘
๒๙. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙
๓๐. พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์บนทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๙๗
๓๑. พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒

๓๒. พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕
๓๓. พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑
๓๔. พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐
๓๕. พระราชบัญญัติคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น พ.ศ. ๒๕๕๘
๓๖. พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔
๓๗. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙
๓๘. พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓
๓๙. พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗
๔๐. พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๔๑. พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๔๒. พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒
๔๓. พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐
๔๔. พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒
๔๕. พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐
๔๖. พระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒
๔๗. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
๔๘. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔
๔๙. พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐
๕๐. พระราชบัญญัติคุ้มครองซากดึกดำบรรพ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๕๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ๒๕๔๓
๕๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
๕๓. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
๕๔. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๓
๕๕. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
๕๖. พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒
๕๗. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งปงซ์ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖
๕๘. พระราชบัญญัติเครื่องแบบทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗
๕๙. พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑
๖๐. พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๖๑. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘
๖๒. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
๖๓. พระราชบัญญัติงาช้าง พ.ศ. ๒๕๕๘
๖๔. พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑
๖๕. พระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔
๖๖. พระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖
๖๗. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
๖๘. พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖
๖๙. พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘

๗๐. พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘
๗๑. พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๗๒. พระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๙๙
๗๓. พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
๗๔. พระราชบัญญัติทางหลวงสัมปทาน พ.ศ. ๒๕๔๒
๗๕. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖
๗๖. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕
๗๗. พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๗๘. พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๗๙. พระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐
๘๐. พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕
๘๑. พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖
๘๒. พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙
๘๓. พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕
๘๔. พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕
๘๕. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓
๘๖. พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗
๘๗. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙
๘๘. พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔
๘๙. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗
๙๐. พระราชบัญญัติปศุสัตว์ พ.ศ. ๒๕๑๘
๙๑. พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘
๙๒. พระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๔๙๖
๙๓. พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๙๔. พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒
๙๕. พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐
๙๖. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑
๙๗. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑
๙๘. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓
๙๙. พระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒
๑๐๐. พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
๑๐๑. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘
๑๐๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒
๑๐๓. พระราชบัญญัติรักษาคล่องประปา พ.ศ. ๒๕๒๖
๑๐๔. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๐๕. พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗
๑๐๖. พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑
๑๐๗. พระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๐๘. พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๐๙. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘
๑๑๐. พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๑๑. พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๑๒. พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๑๓. พระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๑๔. พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕
๑๑๕. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๑๖. พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓
๑๑๗. พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๑๘. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๑๙. พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔
๑๒๐. พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒
๑๒๑. พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗
๑๒๒. พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘
๑๒๓. พระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖
๑๒๔. พระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๒๕. พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๖
๑๒๖. พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๒๗. พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๗
๑๒๘. พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๒๙. พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖
๑๓๐. พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓
๑๓๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๓๒. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๓๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑
๑๓๔. พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. ๒๕๒๔
๑๓๕. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๓๖. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๐
๑๓๗. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๓๘. พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๓๙. พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙
๑๔๐. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙
๑๔๑. พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑
๑๔๒. พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓
๑๔๓. พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

๕

๑๔๔. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖
๑๔๕. พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๔๖. พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๔๗. พระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๒๖
๑๔๘. พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๔๙. พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๕๐. พระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๕๑. พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔
๑๕๒. พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐
๑๕๓. พระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙
๑๕๔. พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๕๕. พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๘๒
๑๕๖. พระราชบัญญัติสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๕๗. พระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๑๗
๑๕๘. พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔
๑๕๙. พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘
๑๖๐. พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๖๑. พระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙
๑๖๒. พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๖๓. พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๔
๑๖๔. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
๑๖๕. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐
๑๖๖. พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗
๑๖๗. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐
๑๖๘. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

บัญชี ๒

ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. พระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓
๒. พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓
๓. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗
๔. พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓
๕. พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐
๖. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕
๗. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒
๘. พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑
๙. พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๐. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
๑๑. พระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐
๑๒. พระราชบัญญัติขังรังวัดเอกชน พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๓. พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๔. พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑
๑๕. พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐
๑๖. พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑
๑๗. พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗
๑๘. พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๙. พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘
๒๐. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔
๒๑. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๒. พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐
๒๓. ประมวลกฎหมายยาเสพติด
๒๔. พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๕. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
๒๖. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
๒๗. พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒
๒๘. พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๙. พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒
๓๐. พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖
๓๑. พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕
๓๒. พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒
๓๓. พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

บัญชี ๓

ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. พระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒
๒. พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑
๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ประกอบกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้กำหนดให้มีการปรับปรุงกฎหมายในการกำหนดโทษอาญาให้เหมาะสมกับสภาพความผิดหรือกำหนดมาตรการลงโทษให้เหมาะสมกับการทำความผิด และฐานะของผู้กระทำความผิดเพื่อมิให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควร หรือต้องรับภาระในการรับโทษที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่างกัน เนื่องจากกรณีกฎหมายกำหนดโทษปรับ ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมสามารถชำระค่าปรับได้ แต่ผู้มีฐานะยากจนและไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระค่าปรับได้จะถูกกักขังแทนค่าปรับอันกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างรุนแรง ประกอบกับเมื่อคำนึงถึงข้อห้ามหรือข้อบังคับที่กฎหมายกำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติแล้ว จะพบว่าข้อห้ามหรือข้อบังคับจำนวนมากอาจรุกล้ำเข้าไปในสิทธิพื้นฐานหรือสร้างภาระอันเกินสมควรแก่ประชาชน และนับวันจะมีกฎหมายตราออกมากำหนดการกระทำให้เป็นความผิดมากขึ้น หลายกรณีทำให้ประชาชนกลายเป็นผู้กระทำความผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ บางกรณีกระทำไปเพราะความยากจนเหลือทนทาน และเมื่อได้กระทำความผิดแล้ว ก็ต้องถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น ถูกจับกุม คุมขัง พิมพ์ลายนิ้วมือ และลงบันทึกประวัติอาชญากรเป็นประวัติติดตัวตลอดไป และในที่สุดไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ กระบวนการที่กล่าวมาย่อมสร้างรอยด่างให้เกิดแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้ามีทางใดที่จะป้องกันมิให้ประชาชนจะต้องตกเข้าสู่กระบวนการนั้นได้ จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและช่วยลดความเหลื่อมล้ำในสังคมลงได้ตามสมควร แม้ว่าการกำหนดมาตรการอันเป็นโทษที่ผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีเพื่อให้กฎหมายมีสภาพบังคับ แต่โทษนั้นก็ไม่จำเป็นต้องใช้โทษอาญาเสมอไป ซึ่งนานาประเทศได้เริ่มปรับเปลี่ยนบทลงโทษจากความผิดอาญาเป็นมาตรการอื่นที่มีโทษอาญามากขึ้น รวมทั้งการใช้มาตรการอื่นแทนการลงโทษทางอาญา เช่น การคุมประพฤติ กรณีจึงสมควรที่ประเทศไทยจะพัฒนากฎหมายไทยให้สอดคล้องกับนานาประเทศ และเกิดประโยชน์แก่ประชาชนยิ่งขึ้น โดยปรับเปลี่ยนโทษอาญาบางประการที่มุ่งต่อการปรับเป็นเงินตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ เปลี่ยนเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยที่สร้างขึ้นใหม่ให้มีสภาพเป็นโทษอาญา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าปรับที่ต้องชำระให้เหมาะสมกับสภาพความร้ายแรงแห่งการกระทำและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกัน และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่มีเงินชำระค่าปรับ อาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับได้ โดยไม่มีการกักขังแทนค่าปรับดังเช่นที่เป็นอยู่ในคดีอาญา การเปลี่ยนสภาพบังคับไม่ให้เป็นโทษอาญาโดยกำหนดวิธีการดำเนินการขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะนี้ ย่อมจะช่วยทำให้ประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญา และไม่มีประวัติอาชญากรรมติดตัวอีกต่อไป การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จะเปิดโอกาสทางกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมและช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย นอกจากนี้สำหรับกฎหมายบางฉบับที่กำหนดให้มีโทษทางปกครอง แต่บัญญัติให้ฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีอาญาเพื่อบังคับชำระค่าปรับทางปกครองไว้แล้ว สมควรเปลี่ยนโทษดังกล่าวเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา
พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“การกล่าวหา” หมายความว่า การที่บุคคลใดได้แจ้งต่อข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ ว่ามีการกระทำความผิดทางวินัยขึ้น โดยรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม และจะแจ้งเป็นหนังสือ หรือด้วยวาจา หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ตาม

“การแสวงหาข้อเท็จจริง” หมายความว่า รวมถึงการรวบรวมพยานหลักฐานด้วย

“ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายที่กำหนดความผิดทางวินัยบัญญัติให้มีอำนาจในการดำเนินการตามกฎหมายนั้น ทั้งนี้ บรรดาที่ไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔

“หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(๑) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง หรือปลัดทบวง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง หรือสำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี

(๒) อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดกรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม แล้วแต่กรณี

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัด

(๔) ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดรัฐวิสาหกิจ

(๕) ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๖) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

(๗) นายกสภาวิชาชีพ ในกรณีที่พนักงานหรือลูกจ้างของสภาวิชาชีพมีอำนาจปรับเป็นพินัย

(๘) ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการหรือคณะบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ตามที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ข้อ ๓. การดำเนินการใด ๆ ในคดีความผิดทางพินัยที่มีบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีเป็นผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องดำเนินการโดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ

หมวด ๑

การแสวงหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๔. เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น ไม่ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นเอง มีการกล่าวหา หรือความปรากฏด้วยวิธีอื่นใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเริ่มการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยมิชักช้า

ในกรณีที่ความตามวรรคหนึ่งปรากฏต่อข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าที่ของข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่จะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบ

ข้อ ๕. ในการแสวงหาข้อเท็จจริงตามข้อ ๔ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาข้อเท็จจริงสำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่เกิดขึ้นไม่ว่าในท้องที่ใด ทัวราชอาณาจักร และการแสวงหาข้อเท็จจริงให้กระทำได้ในทุกท้องที่ที่ทัวราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะได้กำหนดเขตอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้เป็นอย่างอื่น

(๒) ในการแสวงหาข้อเท็จจริงตาม (๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการเองหรือมอบหมายให้ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๖. ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย เพื่อให้รู้ว่ามี การกระทำความผิดทางพินัยหรือไม่และใครเป็นผู้กระทำความผิด และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา เสนอพยานหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตน ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้อง รวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ในสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๗. เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริง เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือส่งเอกสารอย่างหนึ่งอย่างใด ให้ตามที่จำเป็นก็ได้

หน้า ๓

เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๓๗ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

หมวด ๒

การให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามีบุคคลกำลังกระทำความผิดทางพินัย หรือ มีพยานหลักฐานซึ่งแทบจะไม่มี ความสงสัยว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดทางพินัย และเจ้าหน้าที่ของรัฐ คนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาให้ผู้ถูกกล่าวหา ทราบข้อกล่าวหา พร้อมทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางพินัย และแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิจะให้การทันทีหรือจะให้ถ้อยคำภายหลังภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งก็ได้ หากผู้ถูกกล่าวหา ยอมรับสารภาพและมีข้อโต้แย้ง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึก การรับสารภาพและการไม่โต้แย้งนั้นไว้ และให้ผู้กระทำความผิดลงนามไว้เป็นหลักฐาน แล้วออกคำสั่ง ปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ เว้นแต่กรณีการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต้องกระทำเป็นองค์คณะ ให้เสนอองค์คณะเพื่อพิจารณาออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

เมื่อผู้กระทำความผิดทางพินัย และมีใช่เป็นกรณีที่ จะดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้า หน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางพินัยต่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ และแจ้งให้ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล การแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้แจ้งต่อผู้จัดการ หรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลนั้น

ข้อ ๙ การชี้แจง การแก้ข้อกล่าวหา หรือการยอมรับสารภาพต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ถูกกล่าวหาจะทำได้เป็นหนังสือ หรือทำด้วยวาจา หรือทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ในกรณีที่ทำ ด้วยวาจาให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึกไว้และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิทำหนังสือแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วให้เป็นผู้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแทนตนหรือร่วมกับตนได้

ข้อ ๑๑ ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นผู้วิกลจริตในระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐระงับการแสวงหาข้อเท็จจริงไว้จนกว่าผู้นั้นจะหายวิกลจริต ในกรณีที่คดีขาดอายุความ ก่อนที่ผู้นั้นจะหายวิกลจริต ให้ยุติเรื่องและจำหน่ายคดีจากสารบบ

ข้อ ๑๒ เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหา จะได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ และเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้พิจารณาจากคำชี้แจงหรือคำแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ประกอบกับข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้แล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัย ให้ดำเนินการ สั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ ต่อไป ในกรณีที่ไม่ได้ความว่าผู้นั้นกระทำความผิดทางพินัย หรือมีเหตุ ตามกฎหมายที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องรับโทษ หรือคดีขาดอายุความแล้ว ให้สั่งยุติเรื่องและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา และผู้กล่าวหาทราบ

ข้อ ๑๓ ภายใต้บังคับแห่งอายุความตามมาตรา ๑๑ การพิจารณาและออกคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามข้อ ๑๒ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาการส่งคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา หากมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ทำให้การพิจารณาและออกคำสั่งไม่แล้วเสร็จ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีอำนาจขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่จะขยายระยะเวลาเกินสองครั้งไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๓๘

ในกรณีที่จะฟ้องคดีต่อผู้ถูกกล่าวหา เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องส่งสำนวนให้พนักงานอัยการอย่างช้าไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวันก่อนวันที่คดีจะขาดอายุความ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หน้า ๕

เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๓๗ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติว่า เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยไม่ว่าความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาตามสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

การชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ การชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ให้ชำระตามจำนวนที่ระบุไว้ในคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งให้ผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย ณ สถานที่หรือโดยวิธีการที่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยกำหนดไว้ในคำสั่งดังกล่าว ผ่านช่องทาง ดังต่อไปนี้

- (๑) ธนาคาร
- (๒) หน่วยบริการรับชำระเงินที่เป็นของรัฐหรือเอกชนตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด
- (๓) เครื่องรับจ่ายเงินอัตโนมัติ (ATM)
- (๔) บัตรอิเล็กทรอนิกส์
- (๕) โมบายล์แบงกิง (Mobile Banking)
- (๖) อินเทอร์เน็ตแบงกิง (Internet Banking)
- (๗) สถานที่หรือวิธีการอื่นใดที่สามารถเข้าถึงการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

ข้อ ๓ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีช่องทางการชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ ๒ โดยพิจารณาให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ได้โดยสะดวกอย่างน้อยหนึ่งช่องทาง และหน่วยงานของรัฐจะเรียกค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากค่าปรับเป็นพินัยไม่ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หน้า ๗

เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๓๗ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกในการชำระค่าปรับเป็นพินัย จะกำหนดให้ชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

หน้า ๑

เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๑๔๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรวางระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายที่กำหนดความผิดทางพินัยบัญญัติให้อำนาจในการดำเนินการตามกฎหมายนั้น ทั้งนี้ บรรดาที่ไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจปรับเป็นพินัยหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔

“หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(๑) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง หรือปลัดทบวง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง หรือสำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี

(๒) อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดกรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม แล้วแต่กรณี

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัด

(๔) ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดรัฐวิสาหกิจ

(๕) ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๖) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

(๗) นายกสภาวชิราวุธ ในกรณีที่พนักงานหรือลูกจ้างของสภาวชิราวุธมีอำนาจปรับเป็นพินัย

(๘) ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการหรือคณะบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจปรับเป็นพินัย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง
ตามมาตรา ๓๘

ข้อ ๔ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีช่องทางติดต่อสื่อสารโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์
เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นใด

ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นใดมีสิทธิยื่นคำร้อง คำรับสารภาพ คำชี้แจง คำแก้ข้อกล่าวหา
การปฏิเสธข้อกล่าวหา การแจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารอื่นใดต่อหน่วยงานของรัฐโดยวิธีการ
ทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

ในการติดต่อสื่อสารที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการติดต่อผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นใด
ให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้เมื่อผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นนั้นยินยอมหรือร้องขอ

ข้อ ๕ ในการดำเนินการปรับเป็นพินัย หากผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด
ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ หรือคำสั่งได้เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจาก
ความผิดของผู้นั้น ถ้าผู้นั้นมีคำขอหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นสมควร เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจขยายระยะเวลา
และดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอ ต้องยื่นคำขอ
ภายในสิบห้าวันนับแต่พฤติการณ์เช่นนั้นได้สิ้นสุดลง

ข้อ ๖ ในการวางระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยของรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๙ วรรคสาม อย่างน้อยต้องกำหนดให้มีผล ดังต่อไปนี้

(๑) ในการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริง
ตามมาตรา ๙ (๑) เพื่อกำหนดจำนวนค่าปรับเป็นพินัยในเบื้องต้น จากนั้นจึงพิจารณาข้อเท็จจริง
ตามมาตรา ๙ (๒) ถึง (๔) ประกอบ เพื่อใช้เป็นเหตุในการลดหรือเพิ่มจำนวนค่าปรับเป็นพินัย
ที่ได้กำหนดไว้ในเบื้องต้น

(๒) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยได้รับผลประโยชน์จากการกระทำความผิดทางพินัย
จำนวนค่าปรับเป็นพินัยต้องไม่ต่ำกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับ แต่ต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงที่กฎหมายซึ่งบัญญัติ
ความผิดทางพินัยกำหนดไว้

(๓) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีฐานะยากจนและกระทำความผิดด้วยความจำเป็น
เพื่อยังชีพของตนและครอบครัว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดค่าปรับเป็นพินัยในอัตราต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้
แต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าสิบบาทหรือไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไว้ แล้วแต่กรณี โดยมีให้นำความใน (๒)
มาใช้บังคับ

ข้อ ๗ ในการพิจารณาให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยผ่อนชำระตามมาตรา ๙ วรรคสอง
ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาฐานะการเงิน รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สิน เว้นแต่ผู้กระทำความผิด
ทางพินัยมีพฤติการณ์หลักเลียงไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัย

หน้า ๓

เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๑๔๖ ง ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

การกำหนดจำนวนเงินและระยะเวลาในการผ่อนชำระ ให้พิจารณาจากจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ประกอบกับฐานะการเงิน รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สิน เพื่อไม่ให้กระทบต่อการดำรงชีวิตของผู้กระทำความผิดทางพินัยและครอบครัว ทั้งนี้ การผ่อนชำระต้องเสร็จสิ้นก่อนขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ข้อ ๘ ในกรณีที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยไม่ได้ออกระเบียบตามข้อ ๖ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัยตามแนวทางตามข้อ ๖

ข้อ ๙ ในการรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบตามมาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจจัดทำรายงานเป็นรายเดือน รายไตรมาส หรือรายปี ตามที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนด โดยให้คำนึงถึงปริมาณคดีความผิดทางพินัย

การจัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัยเพื่อเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามมาตรา ๑๓ อย่างน้อยต้องระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยุติการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย
 - (๒) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัย
 - (๓) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐส่งสำนวนให้พนักงานอัยการตามมาตรา ๒๓
 - (๔) จำนวนคดีที่พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาล
 - (๕) จำนวนคดีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัย และจำนวนคดีที่ศาลสั่งยกฟ้องหรือไม่รับไว้พิจารณา
 - (๖) จำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและจำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดที่ได้รับการชำระ
 - (๗) จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๐ โดยแยกคำสั่งตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง
 - (๘) ข้อมูลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด
- ข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้แยกตามประเภทฐานความผิด
- การจัดทำข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งสามารถประมวลผลได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดมีอำนาจปรับเป็นพินัย ให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนดบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไปหรือเทียบเท่าเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย โดยในกรณีที่กฎหมายกำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดไว้ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาการปรับเป็นพินัยก็ได้

การพิจารณาปรับเป็นพินัยที่ต้องทำเป็นองค์คณะ ให้องค์คณะประกอบด้วยหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคน

หน้า ๔

เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๑๔๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

เมื่อรัฐมนตรีกำหนดให้การพิจารณาปรับเป็นพินัยในเรื่องใดอยู่ในอำนาจของผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยเพียงคนเดียว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่พบเห็นการกระทำความผิด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดจากบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่งเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

เมื่อการพิจารณาปรับเป็นพินัยเรื่องใดต้องทำเป็นองค์คณะ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะจากบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่ง ตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการพิจารณาปรับเป็นพินัย หากมีเหตุที่ทำให้องค์คณะคนใดคนหนึ่งไม่อาจพิจารณาปรับเป็นพินัยต่อไปได้ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐในบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่งเพื่อประกอบเป็นองค์คณะแทน

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีการปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะ ในการพิจารณาเพื่อมีคำสั่งหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะทุกคนมีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัย จะงดออกเสียงมิได้

ให้หัวหน้าองค์คณะตามข้อ ๑๐ วรรคสี่ ถ้ามององค์คณะที่เข้าร่วมพิจารณาทีละคน ให้ออกความเห็นและลงมติทุกประเด็นที่จะพิจารณา โดยให้หัวหน้าออกความเห็นและลงมติเป็นคนสุดท้าย การวินิจฉัยให้ถือตามความเห็นของฝ่ายข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ออกเสียงลงคะแนนใหม่โดยพลันอีกครั้งหนึ่ง ถ้าคะแนนเสียงยังเท่ากันอีก ให้ถือว่าองค์คณะมีมติในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่าหรือเป็นผลร้ายแก่ผู้ถูกกล่าวหาน้อยกว่า แล้วแต่กรณี

องค์คณะที่ร่วมพิจารณาผู้ใดไม่เห็นพ้องด้วยกับเสียงข้างมากมีสิทธิทำความเห็นแย้งแนบไว้ในสำนวน

ข้อ ๑๒ คำสั่งปรับเป็นพินัยหรือยุติการปรับเป็นพินัยต้องทำเป็นหนังสือระบุวัน เดือน ปี และลงลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยหรือลายมือชื่อขององค์คณะทุกคน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญตามแนวทางที่ระบุไว้ท้ายระเบียบนี้

คำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ (๑) ถึง (๕) และจะมีรายละเอียดตามแนวทางที่ระบุไว้ท้ายระเบียบนี้ด้วยก็ได้

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัยให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๙ และการจัดทำรายงานตามมาตรา ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการปรับเป็นพินัยไว้เป็นหลักฐาน แต่จะนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในทางที่เป็นโทษแก่ผู้กระทำความผิดทางพินัยในเรื่องอื่นที่มีใช้การพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัยหรือการจัดทำรายงานดังกล่าวมิได้ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

การเก็บรักษาข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้จัดเก็บโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ศาลกำหนดวิธีพิจารณาความผิดทางพินัยโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ การจัดทำสำนวนตามมาตรา ๒๓ ให้จัดทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้สอดคล้องกับวิธีพิจารณาความที่ศาลกำหนดดังกล่าว

หน้า ๕

เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๑๔๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

ข้อ ๑๖ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐอาจกำหนดระเบียบปฏิบัติเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ได้ แต่ต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายและระเบียบนี้ โดยให้คำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม และไม่เป็นการแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร

ข้อ ๑๗ ในวาระเริ่มแรกไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ หากมีกรณีที่ไม่อาจปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ก่อให้เกิดการแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร หัวหน้าหน่วยงานของรัฐอาจขออนุมัติคณะกรรมการ เพื่อดำเนินการแตกต่างจากระเบียบนี้ในเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ และให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุมัติให้ดำเนินการแตกต่างจากระเบียบนี้ได้ตามที่จำเป็น โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม และการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเป็นสำคัญ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

แนวทางการทำหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา

หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัย

เลขที่ .../....

... (ชื่อหน่วยงานของรัฐ) ...

<u>สถานที่ออกหนังสือ</u>
<u>วันที่ออกหนังสือ</u>
<u>ชื่อผู้ถูกกล่าวหา</u> <u>ที่อยู่</u>
<u>ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย</u> ๑. การกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด รวมทั้งวัน เวลา และสถานที่ที่กระทำความผิด ๒. พยานหลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบข้อกล่าวหา (ถ้ามี)
<u>ข้อกฎหมาย</u> (ข้อกล่าวหา โดยระบุมাত্রาที่บัญญัติความผิดทางพินัย พร้อมทั้งอัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติ)
<u>ช่องทางการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา</u> (ให้ระบุสถานที่ในการจัดส่งหรือช่องทางติดต่อสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์)
<u>สิทธิในการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา</u> ท่านมีสิทธิที่จะชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ได้ หากท่านไม่ชี้แจงภายในระยะเวลา ... วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะพิจารณาเพื่อมีคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐ

หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัย

เลขที่ .../....

... (ชื่อหน่วยงานของรัฐ) ...

<u>สถานที่ออกหนังสือ</u>
<u>วันที่ออกหนังสือ</u>
<u>ชื่อผู้ถูกกล่าวหา</u> <u>ที่อยู่</u>
<u>ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย</u> ๑. การกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด รวมทั้งวัน เวลา และสถานที่ที่กระทำความผิด ๒. พยานหลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบข้อกล่าวหา (ถ้ามี)
<u>ข้อกฎหมาย</u> (ข้อกล่าวหา โดยระบุมাত্রาที่บัญญัติความผิดทางพินัย พร้อมทั้งอัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติ)
<u>ช่องทางการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา</u> (ให้ระบุสถานที่ในการจัดส่งหรือช่องทางติดต่อสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์)
<u>สิทธิในการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา</u> ท่านมีสิทธิที่จะชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ได้ หากท่านไม่ชี้แจงภายในระยะเวลา ... วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะพิจารณาเพื่อมีคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

ลงชื่อ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ/ ผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมาย

เลขที่ ... /....

เรื่อง คำสั่งปรับเป็นพินัย

สถานที่ออกคำสั่ง	
วันที่ออกคำสั่ง	
ชื่อผู้ถูกกล่าวหา	
ที่อยู่	
๑. ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย (มาตรา ๒๑ (๑)) ๑.๑ การกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด รวมทั้งวัน เวลา และสถานที่ที่กระทำความผิด ๑.๒ คำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา (ถ้ามี) ๑.๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณารายละเอียดของการกระทำความผิดและคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาของท่านแล้ว (ถ้ามี) เห็นว่า ท่านกระทำความผิดทางพินัยตามมาตรา... มาตรา... และมาตรา... แห่งพระราชบัญญัติ...	
๒. อัตราค่าปรับเป็นพินัยตามกฎหมายและจำนวนค่าปรับเป็นพินัย (มาตรา ๒๑ (๒)) ๒.๑ อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายกำหนด การกระทำความผิดของท่าน กฎหมายกำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้ มาตรา ... อัตราค่าปรับ ... บาท มาตรา ... อัตราค่าปรับ ... บาท มาตรา ... อัตราค่าปรับ ... บาท ฯลฯ ฯลฯ ๒.๒ จำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ต้องชำระ เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาแล้ว กำหนดให้ท่านต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้ มาตรา ... จำนวนค่าปรับ ... บาท มาตรา ... จำนวนค่าปรับ ... บาท มาตรา ... จำนวนค่าปรับ ... บาท ฯลฯ ฯลฯ รวมจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่ท่านต้องชำระทั้งสิ้น ... บาท	

<u>๓. ระยะเวลาที่ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันแต่ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง (มาตรา ๒๑ (๓))</u> ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยภายใน วัน นับแต่วันที่รับคำสั่งนี้
<u>๔. กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด (มาตรา ๒๑ (๔))</u> ในกรณีที่ท่านปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าหน้าที่ของรัฐจะสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน เพื่อดำเนินการให้มีการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป ในการปฏิเสธข้อกล่าวหาสามารถส่งผ่านช่องทางตามข้อ ๗.๒
<u>๕. สิทธิในการขอผ่อนชำระตามมาตรา ๔ วรรคสอง (มาตรา ๒๑ (๕))</u> ในกรณีที่ท่านไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ มีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือศาลเพื่อผ่อนชำระค่าปรับ โดยให้แจ้งเหตุผลในการขอผ่อนชำระและระบุจำนวนเงินที่ประสงค์จะผ่อนชำระมาในคำร้องขอผ่อนชำระด้วยผ่านช่องทางตามข้อ ๗.๒
<u>๖. สิทธิในการยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๑๐ กรณีไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย (มาตรา ๒๑ (๕))</u> (๑) ในกรณีที่ท่านเป็นบุคคลธรรมดาและกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจน เหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต อาจยื่นคำร้องเพื่อให้ศาล กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้ โดยให้แจ้งเหตุผลประกอบการยื่นคำร้องมาด้วย (๒) ในกรณีที่ท่านเป็นบุคคลธรรมดาและไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย อาจยื่นคำร้องต่อศาล โดยแสดงเหตุผลอันสมควรเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้ (๓) การยื่นคำร้องตาม (๑) หรือ (๒) สามารถยื่นผ่านช่องทางตามข้อ ๗.๒
<u>๗. ช่องทางการชำระค่าปรับเป็นพินัย / ปฏิเสธข้อกล่าวหา / ยื่นคำร้อง (มาตรา ๒๑ (๖))</u> ๗.๑ ท่านสามารถชำระค่าปรับเป็นพินัยได้ผ่านช่องทาง ดังต่อไปนี้ ☐ ธนาคาร เลขบัญชี ☐ หน่วยบริการรับชำระเงินของ ... ☐ เครื่องรับจ่ายเงินอัตโนมัติ (ATM) ตามบาร์โค้ดหรือคิวอาร์โค้ดที่แนบมาด้วยนี้ ☐ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ ☐ โมบายล์แบงกิง (Mobile Banking) ตามบาร์โค้ดหรือคิวอาร์โค้ดที่แนบมาด้วยนี้ ☐ อินเทอร์เน็ตแบงกิง (Internet Banking) ธนาคาร เลขบัญชี ☐ สถานที่หรือวิธีการอื่นใดที่สามารถเข้าถึงการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ☐ ชำระ ณ จุดรับชำระค่าปรับเป็นพินัยของ...

๗.๒ ท่านสามารถปฏิเสธข้อกล่าวหา / ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระ / ยื่นคำร้องขอให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนการชำระค่าปรับเป็นพินัย ตามช่องทางต่อไปนี้

(๑) ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕

.....

(๒) ที่อยู่ของหน่วยงานของรัฐในการปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือยื่นคำร้อง หรือส่งหนังสือหรือเอกสาร

.....

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่ง
(ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นองค์คณะ ให้ลงลายมือชื่อขององค์คณะทุกคน)

หน้า ๑

เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๑๒๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

เรื่อง การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๑๘/๒๕๖๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ลงวันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น เพื่อให้การให้คำแนะนำและคำปรึกษาของคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยเป็นไปอย่างเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามข้อ ๒ (๕) ของคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๓๘

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔

“หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(๑) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง หรือปลัดทบวง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง หรือสำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี

(๒) อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดกรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม แล้วแต่กรณี

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัด

(๔) ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดรัฐวิสาหกิจ

(๕) ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๖) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

(๗) นายกสภาวิชาชีพ ในกรณีที่พนักงานหรือลูกจ้างของสภาวิชาชีพมีอำนาจปรับเป็นพินัย

หน้า ๒

เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๑๒๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ข้อ ๓ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายให้เป็นแนวทางเดียวกัน รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายอาจขอคำปรึกษาคณะกรรมการเพื่อวางแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายได้

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายหรือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอาจขอคำปรึกษาคณะกรรมการเพื่อวางแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายได้

ในกรณีที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายขอคำปรึกษาคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง และคำปรึกษานั้นมีผลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย ให้รัฐมนตรีแจ้งคำปรึกษาของคณะกรรมการให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบเพื่อแจ้งเวียนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานโดยไม่ต้องขอคำปรึกษาจากคณะกรรมการอีก

ข้อ ๕ การขอคำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเสนอเรื่องที่จะขอปรึกษานั้นต่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัด

เมื่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเห็นสมควร ให้ส่งเรื่องให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาต่อไป

ข้อ ๖ ในกรณีที่เคยมีการให้คำปรึกษาในประเด็นเดียวกันหรือในประเด็นที่อยู่ในลักษณะเดียวกันมาก่อนแล้ว เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจะส่งคำปรึกษาที่เคยมีมาแล้วนั้น ไปให้หน่วยงานของรัฐที่ขอคำปรึกษา โดยไม่ต้องเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาใหม่อีกก็ได้

ข้อ ๗ ในการพิจารณาให้คำปรึกษา คณะกรรมการหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจเชิญบุคคลดังต่อไปนี้ ไปชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา

(๑) ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่ขอคำปรึกษา

(๒) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่พิจารณาตามที่คณะกรรมการหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควร

ในกรณีที่การพิจารณาเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิของเอกชนและคณะกรรมการเห็นว่าการฟังความคิดเห็นของเอกชนจะเป็นประโยชน์ คณะกรรมการจะขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเชิญผู้แทนของสถาบันฝ่ายเอกชนหรือบุคคลอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร เข้าร่วมชี้แจงให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ข้อ ๘ คณะกรรมการจะไม่พิจารณาให้คำปรึกษาในเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาและมีการให้คำปรึกษาแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาส่งเรื่องดังกล่าวให้หน่วยงานของรัฐที่ขอคำปรึกษาทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ขอคำปรึกษาเป็นหัวหน้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาส่งคำปรึกษาตามวรรคหนึ่งให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบเพื่อแจ้งเวียนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานโดยไม่ต้องขอคำปรึกษาจากคณะกรรมการอีก

ข้อ ๑๐ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ

ประธานกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

๒

แนวปฏิบัติของศาล และอัยการ

หน้า ๖๓
เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๓๖ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

ว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดทางพินัย

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาออกข้อบังคับว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดทางพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดทางพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ศาล” หมายความว่า ศาลแขวง ศาลจังหวัด ศาลอาญาที่มีเขตอำนาจ หรือศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษ ที่พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นฟ้องคดีความผิดทางพินัย หรือที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นคำร้องตามมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ แล้วแต่กรณี

“ศาลชั้นอุทธรณ์” หมายความว่า ศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค หรือศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ

“โจทก์” หมายความว่า พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งฟ้องคดีความผิดทางพินัยต่อศาล

“จำเลย” หมายความว่า บุคคลผู้ถูกฟ้องต่อศาลว่ากระทำความผิดทางพินัย และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาให้รวมถึงผู้ดำเนินการแทน

“คู่ความ” หมายความว่า โจทก์และจำเลย

ข้อ ๔ ในกรณีจำเป็นต้องมีวิธีการใดในทางธุรการเพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปโดยเรียบร้อย ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้กำหนดวิธีการนั้น

ข้อ ๕ ให้ประธานศาลฎีการักษาการและมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ รวมทั้งออกกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือคำแนะนำเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การพิจารณาความผิดทางพินัยให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ และในกรณีที่ข้อบังคับนี้ไม่ได้กำหนดไว้ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม และไม่เป็นการกระทบต่อผู้เกี่ยวข้องจนเกินสมควร

ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดวิธีพิจารณาสำหรับคดีประเภทใดไว้เป็นการเฉพาะ หากข้อหาตามฟ้องในคดีดังกล่าวมีความผิดทางพินัยรวมอยู่ด้วยให้นำวิธีพิจารณาตามข้อบังคับนี้ไปใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวในส่วนที่เป็นความผิดทางพินัยเท่าที่จะทำได้

คดีความผิดทางพินัยที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัว ให้คำนึงถึงการคุ้มครองและการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ

ข้อ ๗ การดำเนินกระบวนการพิจารณาตามข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก โดยให้นำข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยการยื่น ส่ง และรับคำคู่ความและเอกสารทางระบบรับส่งอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยการจัดทำสารบบความสารบบคำพิพากษา และการรวบรวมเก็บรักษาเอกสารในสำนวนความในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาใช้บังคับ

การดำเนินกระบวนการพิจารณาตามวรรคหนึ่ง หากหน่วยงานหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถรองรับการใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ให้ปฏิบัติตามวิธีการที่มีการใช้งานกันอย่างแพร่หลายอยู่เดิมไปพลางก่อน

ศาลอาจดำเนินการกระบวนการพิจารณาตามข้อบังคับนี้โดยไม่ต้องนั่งพิจารณาหรือกระทำต่อโจทก์และจำเลยพร้อมกันก็ได้ แต่ต้องให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งมีโอกาสโต้แย้งกระบวนการพิจารณานั้น

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคดีความผิดทางพินัย ศาลอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานคดีหรือเจ้าพนักงานศาลทำหน้าที่ช่วยเหลือศาล ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจคำฟ้องและคำร้องที่ยื่นต่อศาล และทำความเข้าใจศาล
- (๒) ตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานตามที่ศาลมีคำสั่ง
- (๓) จัดทำรายงานเกี่ยวกับคดีเพื่อให้ศาลใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาคดี
- (๔) ช่วยเหลือศาลในการบันทึกคำพยานและรายงานกระบวนการพิจารณา
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๙ ระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ข้อบังคับนี้ หรือตามที่ศาลกำหนด เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความมีคำขอ ศาลอาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๑๐ จำเลยอาจแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลอื่นให้ดำเนินการกระบวนการพิจารณาแทนได้โดยแสดงหลักฐานการแต่งตั้งเป็นหนังสือต่อศาล

ผู้ดำเนินการแทนต้องเป็นผู้ที่บรรลุนิติภาวะ มีความรู้ความสามารถดำเนินการแทนจำเลยในเรื่องนั้น ๆ และสามารถสื่อสารภาษาไทยได้ดี โดยหากศาลเห็นว่าผู้นั้นจะดำเนินการแทนในทางที่เกิดความเสียหายแก่จำเลย ศาลอาจมีคำสั่งไม่อนุญาตหรือมีคำสั่งอย่างอื่นได้ตามที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

หน้า ๖๕
เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๓๖ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

หมวด ๒
วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น

ส่วนที่ ๑
การฟ้อง การยื่นคำร้อง และการพิจารณาคดี

ข้อ ๑๑ ฟ้องต้องมีรายละเอียดถึงตำแหน่งของพนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นโจทก์ ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ และสัญชาติของจำเลย ฐานความผิดทางพินัย การกระทำที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิดทางพินัย ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเวลา สถานที่ และมาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดทางพินัยเพียงพอที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี พร้อมทั้งสำเนาคำฟ้องมาส่งศาลให้เพียงพอกับจำนวนของจำเลย

ในวันยื่นฟ้องโจทก์จะมีหรือไม่มีตัวจำเลยมาศาลก็ได้ แต่ให้โจทก์ส่งหลักฐานที่ทางราชการออกให้ที่สามารถยืนยันตัวของจำเลย และเสนอสำเนาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อศาล พร้อมฟ้องในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

กรณีที่สามารถดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อจำเลยโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ศาลจะสั่งให้โจทก์จัดส่งสำเนาคำฟ้องตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๒ ถ้าฟ้องถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้ศาลประทับฟ้อง และส่งสำเนาคำฟ้องให้จำเลย กรณีที่ศาลเห็นว่าฟ้องไม่ถูกต้อง ให้ศาลมีคำสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง

กรณีที่โจทก์ไม่มีตัวจำเลยมาพร้อมฟ้อง ให้ศาลส่งสำเนาคำฟ้องและหมายเรียกเพื่อให้จำเลยยื่นคำแถลงความประสงค์ในการต่อสู้คดี หรือมาศาลเพื่อแถลงความประสงค์ในการต่อสู้คดี ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำฟ้องและหมายเรียก

การส่งสำเนาคำฟ้องและหมายเรียกให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยหากส่งไปยังที่อยู่ที่ไม่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของจำเลยหรือตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าจำเลยได้รับตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ หรือส่งโดยวิธีอื่นตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งตามที่ศาลเห็นสมควร

ข้อ ๑๓ ถ้าจำเลยไม่ยื่นคำแถลงความประสงค์ในการต่อสู้คดีหรือไม่มาแถลงความประสงค์ในการต่อสู้คดีภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๒ หรือแถลงไม่ประสงค์ต่อสู้คดี ให้ศาลพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐและจะมีคำพิพากษาโดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้

ถ้าจำเลยประสงค์ต่อสู้คดี ให้ศาลสอบถามจำเลยว่าจะโต้แย้งในปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางพินัยหรือจำนวนค่าปรับเป็นพินัย จากนั้นให้ศาลพิจารณาว่าจำเป็นต้องสืบพยานหลักฐานหรือไม่ หากเห็นว่าจำเป็น ก็ให้โจทก์และจำเลยนำพยานหลักฐานเข้าสืบ

ในกรณีที่ต้องสืบพยานหลักฐาน ให้ศาลกำหนดวันนัดพิจารณาโดยเร็ว โดยแจ้งให้โจทก์ และจำเลยมาศาลตามกำหนดนัดเพื่อพิจารณาและสืบพยานในวันเดียวกัน

ข้อ ๑๔ ศาลอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานคดีหรือเจ้าพนักงานศาลดำเนินการตามข้อ ๘ และอาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบส่วนคดีความผิดทางพินัยตรวจสอบและรวบรวม พยานหลักฐานเพิ่มเติม แล้วจัดส่งพยานหลักฐานดังกล่าวต่อศาลภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด รวมถึงอาจเรียกพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานหรือบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือดำเนินการอื่นใดตามที่ศาลเห็นสมควร และศาลอาจรับฟังส่วนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ บันทึบถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงแทนคำเบิกความ พยานเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพื่อวินิจฉัยคดี โดยหากเห็นว่าจำเป็นจะได้สวนพยานบุคคลเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๑๕ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเกี่ยวกับการรับฟังและ ชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานมาใช้บังคับกับคดีความผิดทางพินัยโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ให้ศาลใช้ดุลพินิจวินิจฉัยชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานทั้งปวง อย่าพิพากษาให้รับผิดทางพินัยจนกว่าจะมี พยานหลักฐานที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือว่าจำเลยกระทำความผิดทางพินัย

ข้อ ๑๖ การร้องขอให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยแก่ผู้กระทำความผิดทางพินัยที่เป็นบุคคลธรรมดา ต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยดังกล่าวทำงานบริการสังคมหรือ ทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๐ วรรคสามและวรรคสี่ ของพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นคำร้องพร้อมสำเนาคำร้องของผู้กระทำความผิดทางพินัยที่ไต่สวนต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหนังสือให้ความยินยอมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการยื่นคำร้อง แล้วแต่กรณี

ให้เจ้าพนักงานคดีหรือเจ้าพนักงานศาลเสนอความเห็นเกี่ยวกับคำร้องต่อศาลโดยเร็วและ จะได้สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้กระทำความผิดทางพินัยด้วยก็ได้ และเมื่อศาลมีคำสั่งคำร้องประการใดแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบ

ระหว่างการพิจารณาคดีของศาล หากจำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลไต่สวน และมีคำสั่งรวมไปในคำพิพากษา

ส่วนที่ ๒

คำพิพากษาและคำสั่ง

ข้อ ๑๗ คำพิพากษาหรือคำสั่งคดีความผิดทางพินัย อย่างน้อยต้องมีข้อเท็จจริงที่ฟังได้โดยสรุป และคำวินิจฉัยในประเด็นแห่งคดี พร้อมด้วยเหตุผลแห่งคำวินิจฉัยนั้น

ข้อ ๑๘ การอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้อ่านข้อความในศาลโดยเปิดเผยต่อหน้าคู่ความ ทั้งสองฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้าคู่ความไม่มาศาล ศาลจะงดการอ่านคำพิพากษาหรือ คำสั่งก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ศาลจดแจ้งไว้ในรายงาน และให้ถือว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นได้อ่าน ตามกฎหมายแล้ว

คู่ความอาจร้องขอให้ศาลมีหนังสือแจ้งคำพิพากษาหรือคำสั่งแทนการอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งตามวิธีการที่สำนักงานศาลยุติธรรมกำหนดก็ได้ และให้ถือว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นได้อ่านสำหรับคู่ความนั้นในวันที่หนังสือแจ้งไปถึง

กรณีที่ศาลพิพากษาให้ชำระค่าปรับเป็นพินัย ให้ศาลออกคำสั่งบังคับกำหนดเวลาให้ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ให้ศาลส่งคำสั่งโดยนำความตามวรรคสามของข้อ ๑๒ มาใช้บังคับแก่การส่งคำสั่งโดยอนุโลม เว้นแต่จำเลยทราบคำสั่งนั้นแล้ว

ข้อ ๑๙ คดีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้บุคคลใดต้องรับผิดชอบพินัย อาจร้องขอให้พิจารณาพิพากษาใหม่ได้ เมื่อปรากฏว่า

(๑) พยานบุคคลซึ่งศาลได้อาศัยเป็นหลักในการพิพากษาคดีอันถึงที่สุดนั้น ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดในภายหลังแสดงว่าคำเบิกความของพยานนั้นเป็นเท็จ หรือไม่ถูกต้องตรงกับความจริง

(๒) พยานหลักฐานอื่นนอกจากพยานบุคคลตาม (๑) ซึ่งศาลได้อาศัยเป็นหลักในการพิจารณาพิพากษาคดีอันถึงที่สุดนั้น ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดในภายหลังแสดงว่าเป็นพยานหลักฐานปลอมหรือเป็นเท็จ หรือไม่ถูกต้องตรงกับความจริง หรือ

(๓) มีพยานหลักฐานใหม่อันชัดแจ้งและสำคัญแก่คดี ซึ่งถ้าได้นำมาสืบในคดีอันถึงที่สุดนั้น จะแสดงว่าบุคคลผู้ต้องถูกปรับเป็นพินัยโดยคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นไม่ได้กระทำความผิดทางพินัย

การดำเนินคดีในชั้นร้องขอให้พิจารณาพิพากษาใหม่ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

หมวด ๓

อุทธรณ์

ข้อ ๒๐ การอุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมาย ให้จำเลยที่ต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดทางพินัยกระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๒๑ การยื่นอุทธรณ์ ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นที่มีคำพิพากษาคดีนั้นภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษา

ในกรณีที่มีการขอขยายระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์ ให้ศาลชั้นต้นมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควร หากศาลชั้นต้นจะไม่อนุญาต ให้ส่งศาลชั้นอุทธรณ์พิจารณาสั่ง

ข้อ ๒๒ ปัญหาข้อกฎหมายที่อุทธรณ์ต้องเป็นปัญหาสำคัญที่ศาลชั้นอุทธรณ์ควรวินิจฉัย

ปัญหาสำคัญตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การโต้แย้งว่าการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานของเจ้าหน้าที่ของรัฐขัดต่อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(๒) การโต้แย้งว่าการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นขัดต่อกฎหมายและข้อบังคับนี้

(๓) เมื่อคำพิพากษาของศาลชั้นต้นได้วินิจฉัยข้อกฎหมายที่สำคัญขัดกัน หรือขัดกับแนวบรรทัดฐานของคำพิพากษาศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกา

(๔) เมื่อคำพิพากษาของศาลชั้นต้นได้วินิจฉัยข้อกฎหมายที่สำคัญซึ่งยังไม่มีแนวคำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกามาก่อน

(๕) เมื่อคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายขัดกับคำพิพากษาหรือคำสั่งอันถึงที่สุดของศาลอื่น

(๖) เมื่อพิจารณาข้อกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างในอุทธรณ์แล้วอาจมีผลเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น

(๗) ปัญหาข้อกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวพันกับประโยชน์สาธารณะ

หมวด ๔

ค่าฤชาธรรมเนียม

ข้อ ๒๓ ภายใต้บังคับข้อ ๒๔ การดำเนินการทางศาลตามข้อบังคับนี้ ให้คู่ความได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

ข้อ ๒๔ ความรับผิดชอบที่สุดในค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับคดี ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

โชติวัฒน์ เหลืองประเสริฐ

ประธานศาลฎีกา

ด่วนที่สุด

ที่ ศย ๐๑๖/ว ๕๖๐

ถึง หน่วยงานในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม

ตามที่ได้มีข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ข้อ ๔ กำหนดว่า “ในกรณีจำเป็นต้องมีวิธีการใดในทางธุรการเพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปโดยเรียบร้อย ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้กำหนดวิธีการนั้น” และข้อ ๑๘ วรรคสอง กำหนดว่า “คู่ความอาจร้องขอให้ศาลมีหนังสือแจ้งคำพิพากษาหรือคำสั่งแทนการอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งตามวิธีการที่สำนักงานศาลยุติธรรมกำหนดก็ได้ และให้ถือว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นได้อ่านสำหรับคู่ความนั้นในวันที่หนังสือแจ้งไปถึง” นั้น

ในการนี้ เพื่อให้แนวปฏิบัติทางธุรการเกี่ยวกับการใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดำเนินคดีความผิดทางพินัย ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน สำนักงานศาลยุติธรรมจึงได้ออกประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง การใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดำเนินคดีความผิดทางพินัย โดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๑๘ วรรคสอง ของข้อบังคับของประธานศาลฎีกาดังกล่าว มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. กำหนดให้คู่ความดำเนินกระบวนการพิจารณาผ่านทางระบบบริการออนไลน์ศาลยุติธรรม (CIOS) ได้แก่ การยื่นคำคู่ความและเอกสารทางคดี การติดตามผลคำสั่งศาลเกี่ยวกับคำคู่ความหรือเอกสาร และการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีหนังสือแจ้งคำพิพากษาหรือคำสั่งแทนการอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง

๒. กำหนดหลักเกณฑ์การเสนอสำเนาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ต่อศาล โดยบันทึกข้อมูลลงแผ่นซีดีหรือนำเข้าข้อมูลทางระบบพร้อมพ้อง

๓. กำหนดให้การนั่งพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ และประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้วิธีพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์

๔. กำหนดให้รวบรวมและเก็บรักษาเอกสารทางคดีในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ไว้ในระบบการจัดทำสารบบและสำนวนความอิเล็กทรอนิกส์ (E-CMS) ตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยการจัดทำสารบบความ สารบบคำพิพากษา และการรวบรวมเก็บรักษาเอกสารในสำนวนความในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำสารบบความ สารบบคำพิพากษา และการรวบรวมเก็บรักษาเอกสารในสำนวนความในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

อนึ่ง ตามประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง การกำหนดอักษรย่อของสำนวนความในศาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ การฟ้องคดีความผิดทางพินัย ให้ใช้อักษรย่อ “คพ” คดีร้องขอให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัย (มาตรา ๑๐ วรรคสาม) ให้ใช้อักษรย่อ “รคพ” สำหรับกรณีที่ยื่นผ่านทางระบบบริการออนไลน์ศาลยุติธรรม (CIOS) ให้ใช้อักษรย่อ “คพE” หรือ “รคพE” แล้วแต่กรณี

สำนักงาน...

- ๒ -

สำนักงานศาลยุติธรรมจึงขอแจ้งประกาศสำนักงานศาลยุติธรรมดังกล่าวมาเพื่อทราบ
และถือปฏิบัติต่อไป และขอได้โปรดแจ้งให้ผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานทราบ
ในโอกาสแรกด้วย ทั้งนี้ ได้แจ้งการประกาศเรื่องดังกล่าวผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)
อีกทางหนึ่งด้วยแล้ว ซึ่งสามารถตรวจสอบเรื่องดังกล่าวได้จากเว็บไซต์สำนักกฎหมายและวิชาการ
ศาลยุติธรรม <https://jla.coj.go.th>

สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม

ส่วนพัฒนากฎหมาย

โทร. ๐ ๒๕๑๒ ๘๔๗๑

โทรสาร ๐ ๒๕๑๓ ๘๓๗๓

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@coj.go.th หรือ ojta@coj.go.th

ประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม
เรื่อง การใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดำเนินคดีความผิดทางพินัย

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีปฏิบัติในทางธุรการของศาลเกี่ยวกับการใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดำเนินคดีความผิดทางพินัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๑๘ วรรคสอง ของข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ สำนักงานศาลยุติธรรมออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง การใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดำเนินคดีความผิดทางพินัย”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศฉบับนี้

“คดี” หมายความว่า คดีความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

“คู่ความ” หมายความว่า โจทก์และจำเลย

“ระบบ” หมายความว่า ระบบบริการออนไลน์ศาลยุติธรรม (Court Integral Online Service : CIOS) ซึ่งเป็นระบบรับส่งอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานศาลยุติธรรม

ข้อ ๔ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาการปฏิบัติงานทางธุรการตามประกาศนี้

ข้อ ๕ คู่ความมีสิทธิลงทะเบียนเข้าใช้ระบบเพื่อดำเนินคดีโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ การลงทะเบียนเข้าใช้ระบบให้เป็นไปตามที่ระบบหรือสำนักงานศาลยุติธรรมกำหนด

ข้อ ๖ การยื่นคำคู่ความและเอกสารทางคดีต่อศาลทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ยื่นทางระบบ โดยปฏิบัติตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยการยื่น ส่ง และรับคำคู่ความและเอกสารทางระบบรับส่งอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๐ และประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่น ส่ง และรับคำคู่ความและเอกสารทางระบบรับส่งอิเล็กทรอนิกส์

คู่ความมีหน้าที่ติดตามผลคำสั่งศาลเกี่ยวกับคำคู่ความหรือเอกสารที่ยื่นทางระบบ และเมื่อได้แจ้งคำสั่งทางระบบแล้ว ถือว่าคู่ความทราบคำสั่งนั้น

ข้อ ๗...

- ๒ -

ข้อ ๗ การแจ้งคำสั่งศาล การส่งหมายเรียก หมายนัด หรือเอกสารทางคดีอื่นใดให้คู่ความ
ถ้าได้แจ้งหรือส่งไปยังที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ตามที่คู่ความให้ไว้ในการลงทะเบียนใช้ระบบถือว่า
คู่ความทราบคำสั่งหรือได้รับเอกสารนับแต่เวลาที่คำสั่งหรือเอกสารเช่นนั้นไปถึงคู่ความตามที่อยู่ไปรษณีย์
อิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๘ การเสนอสำเนาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในรูปแบบข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์ต่อศาล ให้จัดทำหรือแปลงเอกสารเป็นไฟล์ประเภท PDF หรือ PDF/A ส่วนรูปภาพ
ให้บันทึกเป็นไฟล์ประเภท JPEG ด้วยมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับความละเอียดของภาพ (Resolution)
ของภาพลายเส้นหรือภาพขาวดำ อย่างน้อย ๒๐๐ จุดต่อนิ้ว (dot per inch หรือ dpi) แล้วบันทึกข้อมูล
ลงแผ่นซีดียื่นต่อศาลหรือนำเข้าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวทางระบบพร้อมฟ้อง

จำเลยขอตรวจหรือคัดถ่ายสำเนาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ในส่วนที่เป็นบันทึกถ้อยคำของพยานได้เมื่อสืบพยานโจทก์เสร็จแล้ว

ข้อ ๙ การนั่งพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ
ประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ และประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้วิธีพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๑๐ คำร้องขอให้ศาลมีหนังสือแจ้งคำพิพากษาหรือคำสั่งแทนการอ่านคำพิพากษา
หรือคำสั่ง ต้องยื่นทางระบบก่อนวันนัดฟังคำพิพากษาหรือคำสั่ง

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ต้องแจ้งคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คู่ความทราบแทนการอ่านคำพิพากษา
หรือคำสั่ง เมื่อล่วงพ้นนัดฟังคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ศาลส่งคำพิพากษาหรือคำสั่ง
ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ไปยังที่อยู่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ตามที่คู่ความให้ไว้ในการลงทะเบียน
ใช้ระบบโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ ให้รวบรวมและเก็บรักษาเอกสารทางคดีในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ไว้ใน
ระบบการจัดทำสารบบและสำนวนความอิเล็กทรอนิกส์ (E-CMS) ตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา
ว่าด้วยการจัดทำสารบบความ สารบบคำพิพากษา และการรวบรวมเก็บรักษาเอกสารในสำนวนความ
ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์
และวิธีการจัดทำสารบบความ สารบบคำพิพากษา และการรวบรวมเก็บรักษาเอกสารในสำนวนความ
ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยคำนึงถึงการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อจัดทำข้อมูล
ขนาดใหญ่ของศาลยุติธรรมด้วย

เมื่อได้รับอนุญาตจากศาล คู่ความสามารถรับสำเนาเอกสารในสำนวนความที่ได้รวบรวม
และเก็บรักษาไว้ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ทางระบบตามรายการที่ระบบกำหนด โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายธีรศักดิ์ เจริญจิตร)

เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด
ว่าด้วยการดำเนินคดีความผิดทางพินัยของพนักงานอัยการ
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่พนักงานอัยการมีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินคดีความผิดทางพินัยซึ่งมีวิธีการดำเนินคดีที่แตกต่างกันไปจากการดำเนินคดีอาญา ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีความผิดทางพินัยเป็นไปโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงสมควรให้มีระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีความผิดทางพินัยของพนักงานอัยการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ อัยการสูงสุดจึงออกระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีความผิดทางพินัยของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“อธิบดีอัยการ” หมายความว่า อธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาคที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี

“รองอธิบดีอัยการ” หมายความว่า รองอธิบดีอัยการหรือรองอธิบดีอัยการภาคที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี

“หัวหน้าพนักงานอัยการ” หมายความว่า อัยการพิเศษฝ่ายที่รับผิดชอบในการดำเนินคดีประจำศาลชั้นต้นหรืออัยการจังหวัดที่รับผิดชอบในการดำเนินคดี

“ผู้กลั่นกรองงาน” หมายความว่า พนักงานอัยการที่มีอาวุโสถัดจากหัวหน้าพนักงานอัยการลงมาซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้กลั่นกรองงาน

“พนักงานอัยการเจ้าของสำนวน” หมายความว่า พนักงานอัยการคนหนึ่งหรือหลายคนหรือคณะทำงาน ผู้ได้รับการส่งจ่ายสำนวนให้ดำเนินคดีความผิดทางพินัยตามที่ได้รับมอบหมาย และให้หมายความรวมถึงผู้กลั่นกรองงานด้วย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

“หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยอยู่ในบังคับบัญชาหรือภายใต้การกำกับดูแล

“การดำเนินคดี” หมายความว่า การดำเนินการเกี่ยวกับคดีความผิดทางพินัยของพนักงานอัยการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

“สำนวนคดี” หมายความว่า สำนวนคดีที่มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินคดีอาญา

ข้อ ๔ อัยการสูงสุดเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หน้า ๑๕

เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๓๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

ข้อ ๕ อัยการสูงสุดเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการ หรือแนวทางปฏิบัติอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๖ เพื่อให้การดำเนินการตามระเบียบนี้ เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว อาจดำเนินการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ข้อ ๗ สำนวน สารบบ แบบพิมพ์ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับคดีความผิดทางพินัย ให้เป็นไปตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๘ อธิบดีอัยการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้าง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภายในที่กำหนดในกฎหมาย ประกาศคณะกรรมการอัยการ และคำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุด มีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแผน จัดองค์กรบริหารงานบุคคล อำนาจการ ประสานงาน การปฏิบัติราชการ ควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติราชการในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ และคำสั่งของสำนักงานอัยการสูงสุด

รองอธิบดีอัยการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้าง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภายในที่กำหนดในกฎหมาย ประกาศคณะกรรมการอัยการ และคำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุด รองจากอธิบดีอัยการ มีอำนาจและหน้าที่อำนาจการ ประสานงานการปฏิบัติราชการ ควบคุม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานผลการปฏิบัติราชการในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบและคำสั่งของสำนักงานอัยการสูงสุดและอธิบดีอัยการ

หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้าง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภายในที่กำหนดในกฎหมาย ประกาศคณะกรรมการอัยการ และคำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุด มีอำนาจและหน้าที่อำนาจการ ประสานงานการปฏิบัติราชการ ควบคุม ตรวจสอบ การดำเนินคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ และคำสั่งของสำนักงานอัยการสูงสุด อธิบดีอัยการ และรองอธิบดีอัยการ

ข้อ ๙ การมอบหมายให้ดำเนินคดี การควบคุมและการตรวจสอบ เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาอาจกำหนดการแบ่งภาระหน้าที่ หรือมอบหมายงานให้พนักงานอัยการในบังคับบัญชาคนใดคนหนึ่งปฏิบัติงาน หรือช่วยกันกรองงานเป็นการทั่วไป หรือเป็นการเฉพาะเรื่องก็ได้

การเรียกคืนสำนวน การเปลี่ยนตัวผู้ดำเนินคดี หรือการโอนสำนวน จะกระทำมิได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเป็นกรณีที่จะเสียความเป็นอิสระในการพิจารณาสั่งคดีหรือการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายโดยสุจริต รวดเร็ว เที่ยงธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง ให้ผู้บังคับบัญชาเรียกคืนสำนวนหรือโอนสำนวนโดยเปลี่ยนตัวพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน แล้วให้รายงานอธิบดีอัยการหรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ

หน้า ๑๖

เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๓๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

ผู้บังคับบัญชาอาจเรียกสำนวนคดีหนึ่งคดีใดที่อยู่ในเขตอำนาจมาตรวจสอบพิจารณาหรือดำเนินคดีเสียเอง หรือจะมอบหมายให้พนักงานอัยการคนใดดำเนินคดีแทนก็ได้ และในกรณีที่เห็นควรกลับความเห็นหรือกลับคำสั่งเดิม ให้เสนอผู้บังคับบัญชาถัดขึ้นไปหนึ่งชั้นเพื่อพิจารณาสั่ง

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ระเบียบนี้มีได้กำหนดไว้ ให้นาระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ในกรณีมีความจำเป็นจะต้องหาหรือในปัญหาหรือข้อขัดข้องอันเกิดจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้หาหรือไปยังอัยการสูงสุด โดยเสนอผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

ข้อ ๑๒ ในการดำเนินคดี หากพบข้อบกพร่องหรือช่องว่างของกฎหมาย ให้พนักงานอัยการรับรายงานพร้อมด้วยความเห็นและข้อเสนอแนะในการแก้ไขโดยเสนอผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นไปยังอัยการสูงสุด ทั้งนี้ ไม่ว่าคดีจะเสร็จเด็ดขาดแล้วหรือไม่ก็ตาม

หมวด ๒

กระบวนการก่อนฟ้องคดี

ข้อ ๑๓ ก่อนรับสำนวนคดีความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการตรวจสอบข้อมูลบุคคลและพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี

เมื่อได้รับสำนวนคดีความผิดทางพินัยแล้ว ให้ดำเนินการลงรับสำนวนเข้าไว้ในสารบบคดีความผิดทางพินัยในวันที่ได้รับสำนวน และให้ส่งจ่ายสำนวนโดยเร็ว

ข้อ ๑๔ หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้ส่งจ่ายสำนวนคดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการในบังคับบัญชาและต้องลงชื่อในคำสั่งพร้อมวัน เดือน ปีที่ส่ง แม้จะส่งจ่ายให้ตนเองก็ตาม และการคืนสำนวนคดีความผิดทางพินัย ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาสั่ง

กรณีที่คำสั่งหรือระเบียบนี้มีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นหรือมิได้กำหนดวิธีปฏิบัติเป็นกรณีเฉพาะเรื่องไว้ การคืนสำนวนคดีความผิดทางพินัยในกรณีไม่อยู่ในเขตอำนาจของสำนักงานคดีนั้น ให้พนักงานอัยการสำนักงานคดีนั้นส่งสำนวนคดีคืนเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อส่งไปยังพนักงานอัยการสำนักงานคดีที่คดีนั้นอยู่ในเขตอำนาจ

ข้อ ๑๕ เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนคดีความผิดทางพินัยจากเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว พนักงานอัยการต้องพิจารณาสำนวนคดีให้เสร็จสิ้นกระเสาะความด้วยความรอบคอบและรวดเร็ว แล้วจึงมีความเห็นและคำสั่ง

ข้อ ๑๖ กรณีพนักงานอัยการเห็นว่าการรวบรวมพยานหลักฐานของเจ้าหน้าที่ของรัฐยังไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้พนักงานอัยการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม รวมทั้งมีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำได้ตามที่เห็นสมควร หรือสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการก็ได้

การแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเป็นผู้พิจารณาสั่ง และให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบ

ข้อ ๑๗ ในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัย ให้พนักงานอัยการพิจารณาเรื่องเงื่อนไข ระเบียบคดีก่อน และพนักงานอัยการพิจารณาถึงระดับความผิดทางพินัยในข้อเท็จจริงคดีตลอดระยะเวลาการดำเนินคดี เงื่อนไขระเบียบคดี ได้แก่

(๑) ผู้กระทำความผิดทางพินัยถึงแก่ความตาย

(๒) เมื่อได้มีการชำระค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนตามจำนวนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดก่อนศาลชั้นต้น มีคำพิพากษา หรือมีการทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนแล้ว

(๓) เมื่อการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญาซึ่งความผิดอาญา เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และได้มีการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว

(๔) เมื่อมีกฎหมายออกใช้ภายหลังการกระทำผิดยกเลิกความผิดทางพินัยเช่นนั้น

(๕) เมื่อคดีขาดอายุความ

(๖) มีเหตุคดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติตามกฎหมาย

กรณีที่คดีไม่มีเงื่อนไขระเบียบคดีในวรรคสอง ให้พนักงานอัยการสั่งคดีว่า “ยุติการดำเนินคดี เพราะ ... (ระบุเงื่อนไขระเบียบคดีหรือเหตุตามกฎหมาย) ...”

การสั่งยุติการดำเนินคดีในวรรคสาม ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเห็นเสนอ หัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่ง

เมื่อมีคำสั่งยุติการดำเนินคดีตามวรรคสามแล้ว ให้พนักงานอัยการแจ้งคำสั่งยุติการดำเนินคดี แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว

ถ้าความปรากฏภายหลังว่าเหตุในการออกคำสั่งตามข้อนี้ไม่ถูกต้องหรือมีเหตุที่ต้องเพิกถอนคำสั่ง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเห็นเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาสั่งเพิกถอน คำสั่งนั้น

ข้อ ๑๘ ถ้าความปรากฏแก่พนักงานอัยการว่าคดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติในระหว่าง การพิจารณาคดีของศาล ให้พนักงานอัยการแถลงข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ศาลทราบ

ถ้าความปรากฏต่อศาลเองว่าคดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติและศาลได้สอบถามพนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการแถลงข้อเท็จจริงให้ศาลทราบ

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้จำคุกหรือมีคำพิพากษายกฟ้องโดยอ้างเหตุคดีความผิดทางพินัย เป็นอันยุติตามข้อ ๑๗ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาสั่งยุติการดำเนินคดี แต่ถ้าเห็นว่า มิใช่กรณีตามข้อ ๑๗ ให้อุทธรณ์ต่อไป

ข้อ ๑๙ พนักงานอัยการต้องทำความเห็นในสำนวนคดีความผิดทางพินัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากการแสวงหาข้อเท็จจริง โดยระบุวัน เวลา สถานที่เกิดเหตุ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

(๒) การพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนว่าเป็นพยานหลักฐานซึ่งน่าจะพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่ เช่น พยานบุคคล พยานเอกสาร พยานวัตถุ รวมทั้งคำให้การของผู้ถูกกล่าวหา

(๓) แนวทางการดำเนินคดีจากพยานหลักฐาน คำให้การของผู้ถูกกล่าวหา และข้อกฎหมายจะทำให้ศาลมีคำพิพากษาให้จำเลยชำระค่าปรับเป็นพินัยได้หรือไม่

(๔) คำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องตามฐานความผิดและบทกฎหมาย

ข้อ ๒๐ ในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัย การพิจารณาฐานความผิดย่อมพิจารณาจากการกระทำที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐกล่าวหา หากพนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำความผิดทางพินัยฐานอื่นด้วย โดยเป็นการกระทำความผิดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดทางพินัยหลายบทและความผิดทางพินัยฐานอื่นนั้นเป็นกฎหมายบทที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่า ให้พนักงานอัยการคืนสำนวนคดีความผิดทางพินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยต่อไป

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำความผิดทางพินัยฐานอื่นที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่าตามที่พนักงานอัยการได้พิจารณาไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งไปยังหัวหน้าหน่วยงานของรัฐพร้อมด้วยเหตุผล และหากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวมีความเห็นประการใด ให้พนักงานอัยการดำเนินการไปตามนั้น

หากพนักงานอัยการพิจารณาการกระทำความผิดดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นความผิดทางพินัยตามที่กล่าวหา แต่เป็นความผิดอาญา

(๒) เป็นความผิดอาญาฐานอื่นด้วย โดยเป็นการกระทำความผิดอันเป็นกรรมเดียวเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญา และความผิดอาญาฐานอื่นนั้นเป็นความผิดที่ไม่อาจเปรียบเทียบได้

(๓) เป็นความผิดอาญาฐานอื่นด้วย โดยเป็นการกระทำความผิดอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน

ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งพนักงานสอบสวนในท้องที่ที่มีอำนาจเพื่อพิจารณาดำเนินคดีอาญาทั้งนี้ หากเป็นกรณี (๑) หรือ (๒) ให้พนักงานอัยการคืนสำนวนคดีความผิดทางพินัยพร้อมแจ้งเหตุผลแห่งการคืนสำนวนนั้นแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบด้วยว่าพนักงานอัยการได้มีหนังสือแจ้งให้พนักงานสอบสวนพิจารณาดำเนินคดีอาญาต่อไปแล้ว

ข้อ ๒๑ ในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางอาญา หากพนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความผิดทางพินัย ให้พนักงานอัยการคืนสำนวนคดีอาญาแก่พนักงานสอบสวน และให้มีหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป

หากพนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำความผิดทางพินัยฐานอื่นด้วย โดยเป็นการกระทำความผิดอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป

ข้อ ๒๒ ข้าราชการอัยการชั้น ๔ ข้าราชการอัยการชั้น ๕ และข้าราชการอัยการชั้น ๖ ผู้ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าพนักงานอัยการ เมื่อได้รับมอบหมายให้พิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัยใด ให้ดำเนินคดีนั้นได้เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานอัยการ และเมื่อสั่งคดีแล้วให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการ เพื่อทราบ กรณีมีคำสั่งฟ้องให้เสนอความเห็นและคำสั่งพร้อมด้วยร่างคำฟ้อง

การเสนอเพื่อทราบ ให้เสนอก่อนยื่นคำฟ้อง เมื่อหัวหน้าพนักงานอัยการมีความเห็นและคำสั่งประการใด ให้ปฏิบัติตามนั้น

กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนไม่อาจเสนอเพื่อทราบก่อนยื่นคำฟ้อง เช่น คดีจะขาดอายุความฟ้องร้อง หรือเหตุอื่นที่อาจทำให้เกิดความเสียหาย ให้เสนอเพื่อทราบภายหลังยื่นคำฟ้องโดยเร็ว

ข้อ ๒๓ ข้าราชการอัยการชั้น ๒ และข้าราชการอัยการชั้น ๓ เมื่อได้รับมอบหมาย ให้พิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัยใด ให้ตรวจพิจารณาสำนวนแล้วทำความเห็นเสนอผู้หลักนครองงาน โดยให้ผู้หลักนครองงานสั่งคดีนั้นได้เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานอัยการ แต่ต้องเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการ เพื่อทราบ และให้นำความในวรรคสองและวรรคสามของข้อ ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม กรณีที่ สำนวนงานอัยการใดไม่มีผู้หลักนครองงาน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้และมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจรอได้ ให้ทำความเห็นเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งต่อไป

กรณีมีคำสั่งฟ้อง ให้เสนอความเห็นและคำสั่งพร้อมด้วยร่างคำฟ้อง

ในการส่งจ่ายสำนวน ให้หัวหน้าพนักงานอัยการระบุชื่อผู้หลักนครองงานในการส่งจ่ายสำนวน คดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการด้วย

ข้าราชการอัยการชั้น ๑ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการส่งจ่ายสำนวนคดีที่เหมาะสมกับสภาพ โดยระบุชื่อพนักงานอัยการผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ร่วมตรวจสำนวนด้วย ทั้งนี้ เมื่อข้าราชการอัยการ ชั้น ๑ ตรวจสำนวนแล้ว ให้ทำความเห็นเสนอพนักงานอัยการผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาดำเนินการ ตามระเบียบนี้ต่อไป

ข้อ ๒๔ ในกรณีมีคำสั่งฟ้อง ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้ลงนามในคำฟ้อง เว้นแต่กรณีจำเป็น และเร่งด่วน ให้พนักงานอัยการผู้มีอาวุโสถัดลงมาเป็นผู้ลงนามในคำฟ้อง

ในกรณีที่มีคำสั่งตั้งคณะทำงานเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินคดี ให้หัวหน้าคณะทำงานหรือ ผู้ที่คณะทำงานมอบหมายเป็นผู้ลงนามในคำฟ้อง

ข้อ ๒๕ ก่อนฟ้องคดีความผิดทางพินัยต่อศาล หากผู้เสียหายหรือผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ทางพินัยหรือบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้เสียหายหรือผู้ถูกกล่าวหา ยื่นหนังสือร้องขอความเป็นธรรม หรือหนังสืออื่นใดต่อพนักงานอัยการ โดยกล่าวอ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ให้พนักงานอัยการรับคำร้อง ขอความเป็นธรรมดังกล่าวไว้พิจารณาโดยให้คำนึงถึงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันสำคัญแก่คดีที่จะนำไปสู่ การพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา

หากประเด็นตามหนังสือดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง เป็นประเด็นที่ปรากฏข้อเท็จจริงอันเป็นที่แน่ชัดจากพยานหลักฐานในสำนวนแล้ว หรือเป็นประเด็นที่ไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือเป็นประเด็นที่ผู้ร้องเคยขอความเป็นธรรมและพนักงานอัยการได้เคยพิจารณาไว้แล้ว หรือการยื่นหนังสือมีลักษณะเป็นการประวิงคดีให้ล่าช้า ให้ทำบันทึกข้อความเสนอความเห็นพร้อมเรื่องร้องขอความเป็นธรรมเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการพิจารณาสั่งยุติเรื่องร้องขอความเป็นธรรมนั้น

หากประเด็นตามหนังสือดังกล่าวตามวรรคหนึ่งเป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ให้พนักงานอัยการดำเนินการตามข้อ ๑๖ ต่อไป ทั้งนี้ หากเป็นกรณีที่ต้องกลับความเห็นหรือกลับคำสั่งเดิม ให้หัวหน้าพนักงานอัยการเป็นผู้พิจารณาสั่งแล้วให้รายงานอธิบดีอัยการเพื่อทราบ

ข้อ ๒๖ กรณีปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัยผู้ถูกกล่าวหาผิดตัว ให้พนักงานอัยการรีบดำเนินการเพื่อสั่งไม่ฟ้องคดีเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาอันโดยเร็ว

กรณีมีคำสั่งฟ้องแล้ว หากปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่ามีคำสั่งฟ้องผู้ถูกกล่าวหาผิดตัว ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนรีบดำเนินการเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาสั่งไม่ฟ้องคดีเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาอันโดยเร็ว โดยไม่ถือว่าเป็นการกลับความเห็นหรือคำสั่งเดิม

ภายหลังยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว หากปรากฏว่าเป็นการยื่นฟ้องจำเลยผิดตัว ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนรีบดำเนินการเสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณามีคำสั่ง และเมื่อหัวหน้าพนักงานอัยการมีคำสั่งให้ถอนฟ้อง ให้พนักงานอัยการดำเนินการถอนฟ้องคดีที่เกี่ยวกับจำเลยนั้นโดยเร็ว โดยให้ถือว่าคำสั่งให้ถอนฟ้องของหัวหน้าพนักงานอัยการเป็นที่สุด และให้มีหนังสือแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐทราบต่อไป

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง ให้รีบแจ้งคำสั่งไม่ฟ้องพร้อมเหตุผลและส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยไปยังหัวหน้าหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยเพื่อพิจารณา

ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการ และทำความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ให้เสนอสำนวนพร้อมกับความเห็นแย้งไปยังหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อชี้ขาด แต่ในกรณีที่เป็นคำสั่งไม่ฟ้องของหัวหน้าพนักงานอัยการ เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนพร้อมกับความเห็นแย้งของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแล้ว ให้พนักงานอัยการเสนอสำนวนพร้อมกับความเห็นแย้งไปยังอธิบดีอัยการหรือรองอธิบดีอัยการผู้ได้รับมอบหมายเพื่อชี้ขาด

ถ้าคดีจะขาดอายุความ หรือมีเหตุอื่นอันจำเป็นจะต้องรีบฟ้อง ให้พนักงานอัยการฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐไปก่อน

เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ให้พนักงานอัยการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือ

หน้า ๒๑

เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๓๕ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

หมวด ๓

กระบวนการภายหลังมีคำสั่งฟ้อง

ข้อ ๒๘ ในการบรรยายฟ้องให้นำหลักในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม และพนักงานอัยการควรยึดหลักต่อไปนี้ด้วย

(๑) ใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ใช้ถ้อยคำโดยกระชับไม่ฟุ่มเฟือย แต่ต้องไม่ขาดข้อความจนเป็นเหตุให้จำเลยหลงต่อสู้หรือไม่ทราบว่าจะต่อสู้คดีได้อย่างไร

(๒) บรรยายข้อเท็จจริงให้ครบองค์ประกอบความผิดและบทกฎหมายที่ฟ้อง ในกรณีที่การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม ให้บรรยายฟ้องแยกแต่ละกรรมเป็นแต่ละข้อให้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษาให้จำเลยชำระค่าปรับเป็นพินัยทุกกรรม

(๓) เมื่อเห็นสมควรและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้บรรยายข้อเท็จจริงในสำนวนคดีความผิดทางพินัยที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่จำเลยเพื่อให้ศาลใช้ประกอบดุลพินิจในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัยหรือให้จำเลยทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์

ข้อ ๒๙ การระบุฐานความผิดในคำฟ้อง ให้ระบุฐานความผิดที่ฟ้องให้ครบถ้วนและใช้ฐานความผิดหรือองค์ประกอบความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ข้อ ๓๐ ในกฎหมายบางฉบับ นอกจากพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามกฎหมายนั้นแล้วยังมีกฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ข้อกำหนด หรือกฎหมายลำดับรองอื่นที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายได้ออกตามกฎหมายนั้น อันเป็นส่วนหนึ่งของบทบัญญัติที่ทำให้เกิดความผิดแก่ผู้ฝ่าฝืนกฎหมายอีกด้วย พนักงานอัยการต้องบรรยายไว้ในฟ้องด้วยว่าจำเลยได้ทราบกฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ข้อกำหนด หรือกฎหมายลำดับรองอื่นดังกล่าวแล้ว

ข้อ ๓๑ ในการฟ้องคดีความผิดทางพินัย พนักงานอัยการจะฟ้องคดีโดยมีหรือไม่มีตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาลก็ได้

หมวด ๔

กระบวนการภายหลังศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

ข้อ ๓๒ เมื่อศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง หากเป็นกรณีที่ศาลพิพากษาให้จำเลยชำระค่าปรับเป็นพินัยตามฟ้อง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนเสนอสำนวนพร้อมด้วยรายงานการคดีตามแบบ อ.ก. ๑๓ และความเห็นชั้นศาลพิพากษามาแบบ อ.ก. ๑๔ ต่อหัวหน้าพนักงานอัยการโดยเร็วเพื่อพิจารณามีคำสั่งอุทธรณ์หรือไม่อุทธรณ์ในประเด็นปัญหาข้อกฎหมายต่อไป

กรณีที่ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องทุกข้อหาหรือบางข้อหา หรือพิพากษาให้จำเลยชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เต็มตามฟ้องหรือมีคำสั่งยกคำร้องทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งพร้อมเสนอสำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้น คำเบิกความพยานโจทก์ จำเลย และเอกสารหลักฐาน

ที่โจทก์จำเลยอ้างส่งศาลในคดีไปยังหัวหน้าพนักงานอัยการโดยเร็ว แต่ในกรณีที่เป็นการคำสั่งฟ้องของอธิบดีอัยการ หรือรองอธิบดีอัยการผู้ได้รับมอบหมาย ให้หัวหน้าพนักงานอัยการทำความเห็นและเสนอสำนวนไปยังอธิบดีอัยการเพื่อพิจารณามีคำสั่งอุทธรณ์หรือไม่อุทธรณ์ในประเด็นปัญหาข้อกฎหมายต่อไปโดยเร็ว

การทำความเห็นตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ระบุข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เห็นด้วยหรือโต้แย้งคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น โดยมีรายละเอียดในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพอสมควร

คดีที่จำเลยอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนจัดทำรายงานการคดีตามแบบ อ.ก. ๑๓ โดยละเอียดว่าได้รับสำเนาอุทธรณ์จากศาลเมื่อใด และให้ความเห็นเสนอต่อหัวหน้าพนักงานอัยการโดยเร็ว เพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ออกคำสั่งอุทธรณ์หรือให้แก้อุทธรณ์ ให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนรับผิดชอบในการทำคำฟ้องอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์ แล้วดำเนินการยื่นคำฟ้องอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์ต่อไป

ข้อ ๓๔ การบังคับคดีผู้กระทำความผิดทางพินัยตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล ให้นำระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับคดี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

นารี ดันตเสถียร

อัยการสูงสุด

ที่ อส ๐๐๐๗(พก)/ 14434

สำนักกฎหมาย สป.	กระทรวงมหาดไทย
เลขรับ 3634	กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
วันที่ 29 ก.ย. 2566	วันที่ 29 ก.ย. 2566
เวลา 10:50 น.	เลขรับ 11362
	เวลา 10:23 น.

สำนักงานอัยการสูงสุด
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๗ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง แนวปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการ

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาประกาศคณะกรรมการอัยการ เรื่อง การแบ่งหน่วยงาน และการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ. ๒๕๖๓
๒. สำเนาประกาศคณะกรรมการอัยการ เรื่อง การแบ่งหน่วยงาน และการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔
๓. สำเนาประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง การใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดำเนินคดีความผิดทางพินัย

ตามที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๒๓ กำหนดว่า กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางพินัยปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ เพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป และมาตรา ๒๕ กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการประสานและร่วมมือกันในการปฏิบัติหน้าที่ โดยไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนรวมทั้งสอดคล้องกับเขตอำนาจของพนักงานอัยการ อัยการสูงสุดจะมีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐทราบถึงแนวปฏิบัติในการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการในแต่ละท้องที่ก็ได้ นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินคดีความผิดทางพินัยเป็นไปโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยและอนุบัญญัติที่ออกตามกฎหมายดังกล่าว จึงกำหนดแนวปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการ ดังนี้

๑. การส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการ ให้หน่วยงานของรัฐส่งไปยังสำนักงานคดีของสำนักงานอัยการสูงสุดที่มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดทางพินัย โดยในกรุงเทพมหานครให้ส่งอธิบดีอัยการ ส่วนในต่างจังหวัดให้ส่งอัยการจังหวัดสำหรับคดีที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานอัยการจังหวัด สำนักงานอัยการคดีศาลแขวง หรือสำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัด หรือให้ส่งอธิบดีอัยการสำหรับคดีที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานคดีอื่นนอกจากที่กล่าวข้างต้น ทั้งนี้ สำนักงานคดีที่มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินคดี ให้พิจารณาตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒ ดังนี้

๑.๑ กรณีความผิดทางพินัยเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นในเขตอำนาจของศาลใด ให้หน่วยงานของรัฐส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยไปยังสำนักงานคดีที่รับผิดชอบการดำเนินคดีความผิดทางพินัยที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลนั้น

11/9/66 ณ จังหวัด ๑.๒ กรณี...

๒

๑.๒ กรณีความผิดทางพินัยเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นในหลายท้องที่ ให้หน่วยงานของรัฐส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยไปยังสำนักงานคดีท้องที่ใดท้องที่หนึ่งที่ได้รับผิดชอบการดำเนินคดีความผิดทางพินัยที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลใดศาลหนึ่งที่เกี่ยวข้องก็ได้

๑.๓ กรณีที่ไม่ปรากฏชัดว่าความผิดทางพินัยเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้หน่วยงานของรัฐส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยไปยังสำนักงานคดีที่รับผิดชอบการดำเนินคดีความผิดทางพินัยที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลที่ผู้ถูกกล่าวหาอาศัยอยู่ ทั้งนี้ หากไม่ทราบที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

หากมีผู้ถูกกล่าวหาหลายคน หน่วยงานของรัฐจะส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยไปยังสำนักงานคดีที่รับผิดชอบการดำเนินคดีความผิดทางพินัยที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลที่ผู้ถูกกล่าวหาคนใดคนหนึ่งมีที่อยู่ก็ได้

๒. ในสำนวนคดีความผิดทางพินัย นอกจากสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วจะต้องมีหลักฐานที่ทางราชการออกให้ที่สามารถยืนยันตัวและที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาได้และเอกสารอื่นด้วย ดังนี้

๒.๑ กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลธรรมดา ต้องมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏชื่อตัว ชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชน และรูปภาพ เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาข้อมูลทะเบียนราษฎรซึ่งพิมพ์จากฐานข้อมูลทะเบียนกลางของกรมการปกครองด้วยระบบคอมพิวเตอร์ สำเนาหนังสือเดินทางในกรณีเป็นบุคคลต่างด้าว

๒.๒ กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ต้องมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับนิติบุคคล เช่น หนังสือรับรองนิติบุคคล

๒.๓ หลักฐานตามข้อ ๒.๑ หรือข้อ ๒.๒ ต้องปรากฏที่อยู่ปัจจุบันของผู้ถูกกล่าวหา

๒.๔ บัญชีแสดงรายการเอกสารและพยานหลักฐานในสำนวนคดีความผิดทางพินัย

๒.๕ สำเนากฎหมายระดับพระราชบัญญัติหรือกฎหมายลำดับรอง รวมทั้งประกาศหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานของรัฐที่แสดงให้เห็นว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมาย

๓. สำนวนคดีความผิดทางพินัยและพยานหลักฐานซึ่งน่าจะพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหาได้ที่หน่วยงานของรัฐส่งไปยังสำนักงานคดีของสำนักงานอัยการสูงสุด ให้จัดส่งในรูปแบบเอกสารและในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นไฟล์ประเภท PDF หรือ PDF/A ส่วนรูปภาพให้บันทึกเป็นไฟล์ประเภท JPEG ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ โดยการส่งในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้ส่งเป็นอุปกรณ์บันทึกข้อมูล หรือส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ไปยังสำนักงานคดีนั้น ๆ

๔. สำนวนคดีความผิดทางพินัยที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐพิจารณาและทำความเข้าใจเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่ฟ้องต่อจากคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ และเมื่อทำความเข้าใจเสร็จแล้วให้หน่วยงานของรัฐส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยคืนไปยังสำนักงานคดีของสำนักงานอัยการสูงสุดที่ส่งสำนวนคดีมายังหน่วยงานของรัฐเพื่อให้พนักงานอัยการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๕. ภายหลังจากส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการแล้ว หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาชำระค่าปรับเป็นพินัย หรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะครบถ้วนหรือไม่ก็ตาม หรือมีการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบในความผิดอาญาที่เกี่ยวข้อง

คดีความผิด...

๓

คดีความผิดทางพินัย หรือปรากฏข้อเท็จจริงอื่นอันเป็นข้อสำคัญแห่งคดี ให้หน่วยงานของรัฐแจ้งพนักงานอัยการ พร้อมส่งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมและส่งผลการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อพนักงานอัยการ ภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่สามารถดำเนินการได้หรือมีเหตุขัดข้องประการใดให้แจ้งพนักงานอัยการ ทราบโดยเร็ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอได้โปรดแจ้งหน่วยงานในสังกัด หรือหน่วยงานที่อยู่ภายใต้ การควบคุมหรือกำกับดูแลของท่านทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำนาจ เจตน์เจริญรักษ์)

อธิบดีอัยการ สำนักงานวิชาการ รักษาการในตำแหน่ง
รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน
อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ
สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย
โทร./โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๔๙๑
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ dlaw@ago.go.th

สิ่งที่ส่งมาด้วย

๓

แนวปฏิบัติของ
กรมการปกครอง

หน้า ๓
เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๑๗๓ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า
พระพุทศักราช ๒๕๖๔

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทศักราช ๒๕๖๔ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๑๕๘) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทศักราช ๒๕๖๔ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทศักราช ๒๕๖๔

๑. เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

๒. ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า
พุทธศักราช ๒๕๖๕

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๕๖๕ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๓๖) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๕๖๕ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๑๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๕๖๕

๑. เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป สังกัดสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง สำหรับในกรุงเทพมหานคร

๒. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ
พุทธศักราช ๒๕๖๒

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติ
สัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๕๖๒ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๑๕๕)
ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๕๖๒ จะต้องดำเนินการประกาศ
กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจ
ปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ
พุทธศักราช ๒๕๖๒

๑. ผู้อำนวยการสำนักบริหารการทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน
หัวหน้าฝ่าย หัวหน้าศูนย์บริหารการทะเบียนภาค หัวหน้าศูนย์บริหารการทะเบียนภาค สาขาจังหวัด
เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักบริหาร
การทะเบียน กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

๒. ผู้อำนวยการเขต เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป
ในสังกัดกรุงเทพมหานคร เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในกรุงเทพมหานคร

๓. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน
สำหรับในจังหวัดอื่น

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร
พุทธศักราช ๒๕๘๗

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๓๙) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗

๑. เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง สำหรับในกรุงเทพมหานคร
๒. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๗
เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๑๗๓ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ

พ.ศ. ๒๕๐๕

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๑๑๔) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕

๑. เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง สำหรับในกรุงเทพมหานคร

๒. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์

พ.ศ. ๒๕๖๔

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๑๓๔) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองส่งเสริมองค์กรศาสนาอิสลามและกิจการฮัจญ์ เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ที่ปฏิบัติราชการในกองส่งเสริมองค์กรศาสนาอิสลามและกิจการฮัจญ์ กรมการปกครอง เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ทั้งนี้ ในการพิจารณาและดำเนินการปรับเป็นพินัย ต้องทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยองค์คณะประกอบด้วยหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคนและองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคน ตามที่ได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีกรมการปกครอง ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๑๕
เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๑๖ ง ราชกิจจานุเบกษา ๕ กันยายน ๒๕๖๖

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ

พ.ศ. ๒๕๐๙

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๑๔๐) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

ข้อ ๑ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

(๑) ผู้อำนวยการสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ผู้อำนวยการส่วนหัวหน้ากลุ่มงาน เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

(๒) ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือเทียบเท่าตำแหน่งสารวัตรขึ้นไป สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย สำหรับในกรุงเทพมหานคร

(๓) นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

ข้อ ๒ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามข้อ ๑ (๑) - (๓) เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๘/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ทั้งนี้ ในการพิจารณาและดำเนินการปรับเป็นพินัย ต้องทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่งมีหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคน ตามที่ได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีกรมการปกครอง ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจ
ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ

พ.ศ. ๒๕๖๖

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติ
เพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๖ ถูกกำหนดให้เป็น
กฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๙๒) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจในการ
ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๖ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจ
ที่ดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือเทียบเท่าตำแหน่งสารวัตรขึ้นไป ในสังกัดกองบังคับการตำรวจน้ำ สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ
เพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในทุกท้องที่
ทั่วราชอาณาจักร

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๑๗
เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๑๖ ง ราชกิจจานุเบกษา ๕ กันยายน ๒๕๖๖

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับ
ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ
พ.ศ. ๒๕๔๙

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๒๙) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบตามความในมาตรา ๑๐๙ และมาตรา ๑๓๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๑ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยในกรณีความผิดเกี่ยวกับสมาคม ตามความในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๗ ในกรณีความผิดเกี่ยวกับมูลนิธิ ตามความในมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๗ และในกรณีความผิดเกี่ยวกับการดำเนินการของสมาคมหรือมูลนิธิ ตามความในมาตรา ๖๙ ประกอบความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙

(๑) เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง สำหรับในกรุงเทพมหานคร

(๒) เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดที่ทำการปกครองจังหวัด เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

ข้อ ๒ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามข้อ ๑ (๑) - (๒) เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยในกรณีความผิดเกี่ยวกับสมาคม ตามความในมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๔ ในกรณีความผิดเกี่ยวกับมูลนิธิ ตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๒ และในกรณีความผิดเกี่ยวกับการดำเนินการของสมาคมหรือมูลนิธิ ตามความในมาตรา ๖๙ ประกอบความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๘/๑ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ

๘๒ คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง
ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เล่ม ๑

หน้า ๑๘

เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๑๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๕ กันยายน ๒๕๖๖

พ.ศ. ๒๕๕๙ ทั้งนี้ ในการพิจารณาและดำเนินการปรับเป็นพินัย ต้องทำเป็นองค์คณะประกอบด้วย
เจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่งมีหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคนและองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคน
ตามที่ได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีกรมการปกครอง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๒๐
เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๖๓ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๖

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน
พ.ศ. ๒๕๖๖

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๖ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๘๑) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๖ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๖

๑. ผู้อำนวยการสำนักบริหารการทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการส่วน เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไปในสังกัดสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

๒. หัวหน้าศูนย์บริหารการทะเบียนภาค หรือเจ้าพนักงานปกครอง ในสังกัดสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ณ ศูนย์บริหารการทะเบียนภาค เฉพาะในพื้นที่ของตน

๓. ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด ป้องกันจังหวัด จ่าจังหวัด เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไปในสังกัดที่ทำการปกครองจังหวัด เฉพาะในจังหวัด

๔. นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดที่ทำการปกครองอำเภอ เฉพาะในอำเภอ

๕. ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการส่วน ผู้อำนวยการเขต ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย เจ้าพนักงานปกครอง เจ้าพนักงานเทศกิจ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน และดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะพื้นที่ของตน สำหรับในกรุงเทพมหานคร

๖. ปลัดเมืองพัทยา รองปลัดเมืองพัทยา หัวหน้าสำนักปลัดเมืองพัทยา ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย นักจัดการงานทะเบียนและบัตร นักจัดการงานเทศกิจ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในสังกัดเมืองพัทยา ซึ่งรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน และดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในเมืองพัทยา

๗. ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการสำนัก
ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย นักจัดการงานทะเบียนและบัตร
นักจัดการงานเทศกิจ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในสังกัดเทศบาล ซึ่งรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่
ตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน และดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในเทศบาล
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๒๒

เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๖๓ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๖

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน

พ.ศ. ๒๕๖๘

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๖๘ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๑๕๙) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๖๘ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. ผู้อำนวยการสำนักบริหารการทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ที่ตราขออนุมัติ

๒. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

๓. ผู้อำนวยการเขต หรือเจ้าพนักงานปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดกรุงเทพมหานคร เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในกรุงเทพมหานคร

๔. ปลัดเมืองพัทยา หรือพนักงานเมืองพัทยา ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดเมืองพัทยา เฉพาะในเมืองพัทยา

๕. ปลัดเทศบาล หรือพนักงานเทศบาล ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดเทศบาล เฉพาะในเทศบาล

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

อนุนิชา ชาญวีรกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน

เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

พ.ศ. ๒๕๖๐

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๖๐ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๑๖๗) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการ ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๖๐ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ที่จะมีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย ในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๗๒ วรรคสี่ มาตรา ๗๖ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๖๐

(๑) ผู้อำนวยการสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง หรือผู้อำนวยการส่วนหัวหน้ากลุ่มงาน เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

(๒) นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๒๙
เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๒๓๑ ง ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง
พ.ศ. ๒๔๙๓

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลบังคับใช้ โดยพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๓๘) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

(๑) ผู้อำนวยการสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ผู้อำนวยการส่วนหัวหน้ากลุ่มงาน เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ที่ตราขอาณัติ

(๒) ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับในกรุงเทพมหานคร

(๓) นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๑-๙ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เฉพาะในเขตอำนาจของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัย ตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๖๗ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้อำนวยการเขต หรือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดกรุงเทพมหานคร หรือสัสดีเขต หรือผู้ช่วยสัสดีเขตซึ่งรักษาราชการในตำแหน่งสัสดีเขต สำหรับในกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๒ นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป หรือสัสดีอำเภอ หรือผู้ช่วยสัสดีอำเภอซึ่งรักษาราชการในตำแหน่งสัสดีอำเภอเฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ โดยพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๒๔) ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔

ข้อ ๑ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑) ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับในกรุงเทพมหานคร

(๒) ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ในสังกัดตำรวจภูธร ภาค ๑ - ๙ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เฉพาะในเขตอำนาจของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

ข้อ ๒ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามข้อ ๑ (๑) - (๒) เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ทั้งนี้ ในการพิจารณาและดำเนินการปรับเป็นพินัยต้องทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่งมีหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคนและองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคนตามที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๑ - ๙ แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่

19/7

(นายเศรษฐา ทวีสิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(นายอนุทิน ชาญวีรกูล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกรมการปกครอง

ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบปฏิบัติเพิ่มเติมจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๖ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ อธิบดีกรมการปกครอง จึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจปรับเป็นพินัยหรือที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

“หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า อธิบดีกรมการปกครองในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดราชการส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัด

“บัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการ” หมายความว่า บัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานรัฐที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายได้ประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

“ส่วนราชการ” หมายความว่า สำนักการสอบสวนและนิติการ สำนักบริหารการทะเบียน กองส่งเสริมองค์การศาสนาอิสลามและกิจการฮัจย์ ที่ทำการปกครองจังหวัด หรือที่ทำการปกครองอำเภอ และให้หมายความรวมถึงส่วนราชการอื่นในสังกัดกรมการปกครองด้วย

“อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า อิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๔ วิธีปฏิบัติในการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย และให้เป็นไปตามที่กำหนดเพิ่มเติมไว้ในระเบียบนี้ด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศใดซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมการปกครองได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการปรับเป็นพินัยไว้เป็นการเฉพาะ

- ๒ -

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง รักษาการตามระเบียบนี้ แต่ในกรณีที่พบปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรายงานพร้อมด้วยความเห็นผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอธิบดีกรมการปกครองพิจารณาสั่งการต่อไป

หมวด ๑

การดำเนินคดีความผิดทางพินัย

ข้อ ๖ ส่วนราชการที่มีกฎหมายในความรับผิดชอบซึ่งได้กำหนดโทษปรับเป็นพินัยไว้อาจเสนอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐพิจารณามอบหมายผู้ซึ่งเห็นสมควรในการแจ้งข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมถึงแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามข้อ ๘ วรคสอง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้

ข้อ ๗ ส่วนราชการที่มีกฎหมายในความรับผิดชอบซึ่งได้กำหนดโทษปรับเป็นพินัยไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาทและต้องกระทำในรูปแบบองค์คณะ ให้ส่วนราชการเสนอหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเพื่อกำหนดหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคนและองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคนจากบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๘ กรณีปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองว่าผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่สามารถพูด หรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้แจ้งหนังสือหรือเอกสารในรูปแบบที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยสามารถเข้าใจได้ หรือจะแจ้งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยทราบด้วยวิธีการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น เช่น การจัดทำหนังสือในรูปแบบอักษรเบรลล์ หรือการใช้ภาษามือ เป็นต้น และให้บันทึกการดำเนินการดังกล่าวประกอบไว้ในสำนวน

หากผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานไม่สามารถพูด หรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองจัดทำล่ามภาษามือให้หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร และให้บันทึกการดำเนินการดังกล่าวประกอบไว้ในสำนวน

ข้อ ๙ กรณีมีการกล่าวหาว่ามีผู้กระทำความผิดทางพินัย ผู้กล่าวหาสามารถแจ้งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบนี้ หรือแจ้ง ณ ส่วนราชการใดตามแบบพินัย ๑ ทำระยะเบียดนี้ก็ได้ หากพบว่าความผิดทางพินัยข้อหาดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดส่วนราชการของตน ให้รวบรวมข้อเท็จจริงเบื้องต้น และส่งเรื่องไปยังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ ให้บันทึกการดำเนินการรับแจ้งดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

ให้ส่วนราชการที่มีกฎหมายซึ่งกำหนดโทษปรับเป็นพินัยในความรับผิดชอบจัดให้มีข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับปฏิบัติการขึ้นไปเพื่อรับแจ้งข้อกล่าวหาของประชาชน และตรวจสอบข้อมูลการแจ้งข้อกล่าวหาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามวรรคหนึ่งเป็นประจำทุกวัน

กรณีเป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงเนื่องจากเหตุอันควรสงสัยหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามีผู้กระทำความผิดทางพินัย ให้บันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครองด้วย

ข้อ ๑๐ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามีบุคคลกำลังกระทำความผิดทางพินัยหรือมีพยานหลักฐานซึ่งแทบจะไม่มีความเสี่ยงว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดทางพินัย และเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ แล้ว หากผู้ถูกกล่าวหายอมรับสารภาพและมีได้มีข้อโต้แย้ง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึกการรับสารภาพและการไม่ได้แย้งนั้นไว้ และให้ผู้กระทำความผิดลงนามไว้เป็นหลักฐาน โดยให้บันทึกตามแบบพินัย ๒ ทำระยะเบียดนี้ แล้วออกคำสั่งปรับเป็นพินัย เว้นแต่กรณีการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต้องกระทำเป็นองค์คณะ ให้เสนอองค์คณะเพื่อพิจารณาออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป ทั้งนี้ คำสั่งปรับเป็นพินัยดังกล่าวให้ใช้ตามแบบพินัย ๘ ทำระยะเบียดนี้ จากนั้นให้บันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

ข้อ ๑๑ พยานหรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องสามารถแจ้ง ยื่น ส่งหนังสือหรือเอกสารอื่นใด ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบนี้ หรือจะบันทึกคำให้การตามแบบพินัย ๓ ทำระยะเบียดนี้ก็ได้

ข้อ ๑๒ กรณียุติการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย หรือยุติการปรับเป็นพินัย ให้ทำตามแบบพินัย ๔ ทำระยะเบียดนี้ และบันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

ข้อ ๑๓ หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ทำตามแบบพินัย ๕ ทำระยะเบียดนี้ และให้บันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

ข้อ ๑๔ กรณีผู้ถูกกล่าวหาขอขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ หรือคำสั่ง ในการดำเนินการปรับเป็นพินัย เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้นั้น จะยื่นคำขอ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบนี้ หรือยื่นคำขอตามแบบพินัย ๖ ทำระยะเบียดนี้ก็ได้ โดยให้บันทึกการดำเนินการและผลการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

ข้อ ๑๕ ผู้ถูกกล่าวหาสามารถยื่นคำรับสารภาพ คำชี้แจง คำแก้ข้อกล่าวหา การปฏิเสธข้อกล่าวหาด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบนี้ หากทำเป็นหนังสือจะทำตามแบบพินัย ๗/๑ ทำระยะเบียดนี้ก็ได้ แต่กรณีผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง แก้ข้อกล่าวหา หรือยอมรับสารภาพด้วยวาจา ให้บันทึกตามแบบพินัย ๗/๒ ทำระยะเบียดนี้ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามไว้เป็นหลักฐาน

กรณีมีความจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ทำให้การพิจารณาออกคำสั่งปรับหรือยุติเรื่องไม่แล้วเสร็จภายในสามสัปดาห์นับแต่ได้รับคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา หรือเมื่อพ้นกำหนดเวลาส่งคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา ให้เร่งเสนอหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเพื่อขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสัปดาห์ แต่จะขอขยายระยะเวลาเกินสองครั้งไม่ได้ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ในการนี้ ให้ส่วนราชการเสนอเรื่องผ่านหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการดังกล่าว

- ๔ -

ข้อ ๑๖ หนังสือคำสั่งปรับเป็นพินัยให้ทำตามแบบพินัย ๘ ทำระเบียบนี้ และให้บันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

ในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัยให้พิจารณาให้เหมาะสมกับข้อเท็จจริงตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.๒๕๖๕ ดังนี้

(๑) ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่ชุมชนหรือสังคมจากการกระทำความผิดทางพินัย และพฤติการณ์อื่นอันเกี่ยวกับสภาพความผิดทางพินัย

(๒) ความรู้ผิดชอบ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม การกระทำความผิดซ้ำ และสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) ผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดทางพินัย

(๔) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดทางพินัย

ทั้งนี้ กรณีรัฐมนตรีรักษาการตามกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยได้วางระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยไว้ ก็ให้ถือปฏิบัติตามที่กำหนดในระเบียบนั้นด้วย

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน ตามแบบพินัย ๙ ทำระเบียบนี้ และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ต่อไป โดยให้บันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องส่งสำนวนให้พนักงานอัยการอย่างช้า ไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวันก่อนวันที่คดีจะขาดอายุความ

หมวด ๒

การดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิในการขอผ่อนชำระ การขอให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือการขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยของผู้กระทำความผิดทางพินัย

ข้อ ๑๘ กรณีมีการขอผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย สามารถยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบนี้ หรือจะใช้คำร้องขอตามแบบพินัย ๑๐ ทำระเบียบนี้ได้ และให้บันทึกผลการพิจารณาในเรื่องดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครองด้วย

ในการพิจารณาให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยผ่อนชำระ ให้พิจารณาฐานะการเงิน รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สิน เว้นแต่ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

ส่วนการกำหนดจำนวนเงินและระยะเวลาในการผ่อนชำระ ให้พิจารณาจากจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ประกอบกับฐานะการเงิน รายได้ รายจ่ายและภาระหนี้สิน เพื่อไม่ให้กระทบต่อการดำรงชีวิตของผู้กระทำความผิดทางพินัยและครอบครัว ตามข้อ ๗ วรรคสอง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ.๒๕๖๖ ทั้งนี้ การผ่อนชำระจะต้องเสร็จสิ้นก่อนขาดอายุความไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

กรณีรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยได้มีการวางระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การผ่อนชำระไว้ ก็ให้ถือปฏิบัติตามที่กำหนดในระเบียบนั้นด้วย

หากผู้กระทำความผิดทางพินัยผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร และไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในกำหนดเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ผู้กระทำความผิดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วน ให้ดำเนินการส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และบันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

ข้อ ๑๙ กรณีมีการขอให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัย ซึ่งผู้กระทำความผิดทางพินัยเป็นบุคคลธรรมดา และกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต สามารถยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบนี้ หรือจะใช้คำร้องตามแบบพินัย ๑๑/๑ ท้ายระเบียบนี้ก็ได้

กรณีมีการขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัย ซึ่งผู้กระทำความผิดทางพินัยเป็นบุคคลธรรมดา และไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย โดยแสดงเหตุผลอันสมควรสามารถยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบนี้ หรือจะใช้คำร้องตามแบบพินัย ๑๑/๒ ท้ายระเบียบนี้ก็ได้

คำร้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เมื่อได้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ รวมถึงประกาศ หรือระเบียบอื่นที่ศาลยุติธรรมกำหนด โดยให้บันทึกการดำเนินการและผลการพิจารณาของศาลในเรื่องดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง แต่ถ้าคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลให้แนะนำผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น

กรณีที่ความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ซึ่งต้องได้รับความยินยอมจากผู้กระทำความผิดจะทำตามแบบพินัย ๑๒/๑ ท้ายระเบียบนี้ก็ได้ โดยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ รวมถึงประกาศ หรือระเบียบอื่นที่ศาลยุติธรรมกำหนด และให้บันทึกการดำเนินการและผลการพิจารณาของศาลในเรื่องดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครองด้วย

- ๖ -

หมวด ๓

การดำเนินการกรณีกระทำความผิดทางพินัยกรรมเดียวเป็นความผิดทางพินัยหลายบท
หรือหลายกรรมต่างกัน

ข้อ ๒๐ กรณีการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดทางพินัยหลายบทให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ก่อนที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยจะชำระค่าปรับเป็นพินัย หากความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางพินัยตามกฎหมายอื่นที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่าด้วย ให้ระงับการรับชำระค่าปรับเป็นพินัยและส่งสำนวนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยสำหรับความผิดที่กฎหมายกำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่าเพื่อดำเนินการต่อไป

(๒) ในกรณีที่ให้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยและได้มีการชำระค่าปรับไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนในความผิดทางพินัยบทใดบทหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะเป็บทที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดหรือไม่ ความผิดทางพินัยสำหรับการกระทำความผิดในบทอื่นเป็นอันยุติ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองพบว่าได้มีการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยและได้มีการชำระค่าปรับไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนในความผิดทางพินัยบทใดบทหนึ่งดังกล่าวแล้ว ให้ยุติการกำหนดค่าปรับเป็นพินัย หรือยุติการปรับเป็นพินัยสำหรับความผิดทางพินัยในบทอื่นซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนตามแบบพินัย ๔ ท้ายระเบียบนี้ และให้บันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

ข้อ ๒๑ กรณีการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญาให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ถ้าความผิดอาญานั้นไม่อาจเปรียบเทียบได้ เมื่อระงับการดำเนินการปรับเป็นพินัย ให้แจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป และให้บันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

(๒) ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองพบว่าได้มีการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ยุติการกำหนดค่าปรับเป็นพินัย หรือยุติการปรับเป็นพินัยตามแบบพินัย ๔ ท้ายระเบียบนี้ และบันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

ข้อ ๒๒ กรณีกระทำความผิดทางพินัยอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันซึ่งต้องปรับเป็นพินัยผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป โดยความผิดทางพินัยดังกล่าวอยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างหน่วยงาน ให้ปรับเป็นพินัยในความผิดที่อยู่ในอำนาจของตน และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจพิจารณาในความผิดทางพินัยอื่นทราบเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย และให้บันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

หากนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีได้วางระเบียบกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันหรือทำแทนกันและมีผลใช้บังคับแล้ว ตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.๒๕๖๕ ก็ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวต่อไป

ข้อ ๒๓ กรณีกระทำความผิดอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ซึ่งบางกรรมเป็นความผิดทางพินัย บางกรรมเป็นความผิดอาญา ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปรับเป็นพินัยในกรรมที่เป็นความผิดทางพินัย และแจ้งให้พนักงานสอบสวนที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินคดีอาญาสำหรับกรรมที่เป็นความผิดอาญาต่อไป โดยให้บันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง

หมวด ๔

การติดต่อสื่อสาร การชำระค่าปรับ การเก็บรักษาข้อมูล และการรายงาน

ข้อ ๒๔ เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานของรัฐ ผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลอื่นใด สามารถติดต่อสื่อสารโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการยื่นคำร้อง คำรับสารภาพ คำชี้แจง คำแก้ข้อกล่าวหา การปฏิเสธข้อกล่าวหา การแจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารอื่นใด ผ่านช่องทางที่กรมการปกครองจัดให้มี ได้แก่ ระบบปรับเป็นพินัยของกรมการปกครอง (offense.dopa.go.th) หรือช่องทางอื่นที่อธิบดีกรมการปกครองประกาศกำหนด นอกจากนี้ส่วนราชการอาจจัดให้มีช่องทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นด้วยก็ได้

ในการติดต่อสื่อสารที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการติดต่อผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้เมื่อผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นนั้นให้ความยินยอมหรือร้องขอ โดยพิจารณาความสะดวกของประชาชนเป็นสำคัญ และให้เจ้าหน้าที่เก็บหลักฐานแห่งความยินยอมหรือร้องขอนั้นไว้ประกอบกับสำนวนหรือจะขอความยินยอมตามแบบพินัย ๑๒/๒ ท้ายระเบียบนี้ก็ได้

ให้ส่วนราชการที่มีกฎหมายซึ่งกำหนดโทษปรับเป็นพินัยในความรับผิดชอบจัดให้มีเจ้าหน้าที่เพื่อตรวจสอบข้อมูลของประชาชนซึ่งได้มีการติดต่อสื่อสารตามวรรคหนึ่งเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๒๕ เพื่อการอำนวยความสะดวกในการชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ผู้กระทำความผิดทางพินัยจะชำระค่าปรับเป็นพินัยโดยใช้ระบบการจัดการข้อมูลการชำระค่าธรรมเนียม แบบใบแจ้งการชำระเงิน และการออกใบเสร็จรับเงินของกรมการปกครอง (e-bill.dopa.go.th) หรือระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นที่อธิบดีกรมการปกครองประกาศกำหนดก็ได้

ข้อ ๒๖ เมื่อมีการชำระค่าปรับเป็นพินัยให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) หากเป็นกรณีชำระค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนแล้วไม่ว่าจะเป็นการชำระค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดในคราวเดียวหรือการผ่อนชำระ ถ้าผู้รับเงินค่าปรับเป็นพินัยไม่ใช่ผู้ที่ออกคำสั่งปรับพินัยให้แจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการยุติการปรับเป็นพินัยตามแบบพินัย ๔ และบันทึกการดำเนินการไว้ในสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครองต่อไป

(๒) หากเป็นกรณีการผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผิดนัดชำระงวดหนึ่งงวดใด ถ้าผู้ที่พบเหตุดังกล่าวไม่ใช่ผู้ที่ออกคำสั่งปรับพินัย ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองที่เกี่ยวข้องทราบและพิจารณาว่าเป็นกรณีที่ไม่มีความผิดอันสมควร ตามมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือไม่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

- ๘ -

ข้อ ๒๗ ให้เก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการปรับเป็นพินัยไว้เป็นหลักฐานในสารบบการปรับเป็นพินัยทางอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครอง ซึ่งจะนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในทางที่เป็นโทษแก่ผู้กระทำความผิดทางพินัยในเรื่องอื่นที่มีใช้การพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัยหรือการจัดทำรายงานมิได้ เว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๘ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองผู้สั่งปรับเป็นพินัยรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค (อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้ว่าราชการจังหวัด) ที่ตนสังกัดทราบ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ซึ่งสามารถดำเนินการเรียกข้อมูลจากสารบบการปรับเป็นพินัยอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการปกครองเพื่อเสนอต่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐได้ เว้นแต่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐในส่วนภูมิภาค (ผู้ว่าราชการจังหวัด) จะกำหนดระยะเวลาหรือวิธีการไว้เป็นอย่างอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายแมนรัตน์ รัตนสุคนธ์)
อธิบดีกรมการปกครอง

พินัย ๑
บันทึกการแจ้งของผู้กล่าวหา

กรมการปกครอง

เลขคดี...../
หน่วยงาน.....

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้กล่าวหา
เลขบัตรประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ เชื้อชาติ สัญชาติ.....
อาชีพ..... เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ.....ปี
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร
อีเมล..... ไลน์.....

ขอแจ้งว่า (ข้อมูลผู้ถูกกล่าวหา - ถ้ามี)

มีพฤติการณ์

อันเป็นความผิดตาม

สถานที่เกิดเหตุเวลา..... น.

ข้าพเจ้ายินยอมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐติดต่อสื่อสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ ๔ วรรคท้าย
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

- ☐ ไม่ยินยอม ☐ ยินยอมให้ติดต่อตามช่องทาง ☐ โทรศัพท์
☐ ไลน์.....
☐ อีเมล
☐ เว็บไซต์ของกรมการปกครอง
☐ อื่นๆ

รับว่าถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ ผู้กล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

พินัย ๒

บันทึกคำให้การรับสารภาพ กรณี
ตามข้อ ๘ วรรคหนึ่งกฎกระทรวง
การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวม
พยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือ
แก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

กรมการปกครอง

เลขคดี.....

หน่วยงาน.....

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้ถูกกล่าวหา

เลขประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....

อาชีพ..... เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ.....ปี

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร

อีเมล..... ไลน์.....

เจ้าหน้าที่ของรัฐได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา

.....
.....
.....

๒. ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

.....
.....
.....

๓. สิทธิจะให้การพ้นโทษหรือจะให้อภัยคำภายหลังภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งก็ได้

ข้าพเจ้าได้ทราบข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และสิทธิโดยครบถ้วนแล้ว ขอให้การยอมรับสารภาพ
โดยมิได้มีข้อโต้แย้ง และยินยอมชำระค่าปรับ ทั้งนี้ ไม่ต้องแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบ
รับอีก จึงลงนามไว้เป็นหลักฐาน

รับว่าถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ ผู้กระทำความผิด ลงชื่อ พยาน(ถ้ามี)
(.....) (.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ลงชื่อ ล่ามภาษามือ (ถ้ามี)
(.....) (.....)

หมายเหตุ ๑. กรณีผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่สามารถพูด หรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้บันทึกการดำเนินการตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง
ระเบียบกรมการปกครอง ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ.

๒. หากมีการใช้ล่ามภาษามือ ให้ล่ามลงลายมือชื่อประกอบไว้ในส่วนด้วย

๓. ข้อเท็จจริงควรระบุเวลา และสถานที่เกิดเหตุให้ชัดเจน

๔. ข้อความที่ขีดเส้นใต้ไม่ใช้กับการปรับเป็นพินัยที่อัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงเกินหนึ่งหมื่นบาทเพราะเป็นอำนาจขององค์คณะ จะต้อง
ดำเนินการให้รอบคอบ

พินัย ๓
บันทึกคำให้การพยาน
หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

กรมการปกครอง

เลขคดี...../.....

หน่วยงาน.....

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....

เลขบัตรประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....

อาชีพ..... เกิดวันที่..... เดือน..... พ.ศ. อายุ..... ปี

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....

อีเมล..... ไลน์.....

ขอให้การในฐานะ ☐ พยาน ☐ บุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้อง (ระบุ)..... ดังนี้

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้ายินยอมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐติดต่อสื่อสารด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ ๔ วรรคท้าย

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

☐ ไม่ยินยอม ☐ ยินยอมให้ติดต่อตามช่องทาง ☐ โทรศัพท์.....

☐ ไลน์.....

☐ อีเมล.....

☐ เว็บไซต์ของกรมการปกครอง

☐ อื่นๆ.....

รับว่าถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ..... พยาน/บุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้อง
(.....)

ลงชื่อ..... ล่ามภาษามือ (ถ้ามี)
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

หมายเหตุ : ๑. กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพูด หรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้จัดทำล่ามภาษามือ หรือสื่อสารโดยวิธีการใด ให้บันทึกการดำเนินการ
ประกอบไว้ในสำนวน ตามข้อ ๘ วรรคสอง ระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ.

๒. หากมีการใช้ล่ามภาษามือ ให้ล่ามลงลายมือชื่อประกอบไว้ในสำนวนด้วย

พินัย ๔
การยุติการพิจารณากำหนดค่าปรับ
เป็นพินัยหรือยุติการปรับเป็นพินัย

กรมการปกครอง

เลขคดี.....
หน่วยงาน.....

สถานที่.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ด้วย (ชื่อ - นามสกุล)..... ผู้ถูกกล่าวหา
เลขประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางพินัย
ในข้อหา
ตามคดีเลขที่ พิจารณาแล้ว มีความเห็น ดังนี้
☐ เห็นว่าพฤติการณ์
ของ..... ไม่ได้กระทำความผิดพินัยในเรื่องที่ถูกกล่าวหา
☐ มีการชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนค่าปรับ
เป็นพินัยครบถ้วนแล้ว
☐ โดยความตายของผู้กระทำความผิดทางพินัย
☐ กรณเดียวเป็นความผิดทางพินัยหลายบท และได้มีการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยและได้มีการชำระ
ค่าปรับไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนในความผิดทางพินัยบทใดบทหนึ่งแล้ว อันเป็นกรณีตามมาตรา ๔๕ วรรคท้าย
พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
☐ เมื่อมีการเปรียบเทียบความผิดอาญา อันเป็นกรณีตามมาตรา ๑๖ (๔) พระราชบัญญัติว่าด้วย
การปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
☐ เมื่อคดีขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ หรือพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒ พระราชบัญญัติว่า
ด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงยุติเรื่อง

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

หมายเหตุ : ๑. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
๒. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐในรูปองค์คณะเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย และต้องลงนามทุกคน

พินัย ๕
หนังสือแจ้งข้อกล่าวหา
การกระทำผิดทางพินัย

กรมการปกครอง

เลขคดี.....

หน่วยงาน.....

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ด้วยกรมการปกครอง โดย (หน่วยรับเรื่อง).....ได้รับทราบข้อมูล
เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัยของ (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... จึงได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
พิจารณาแล้วเห็นว่าเพียงพอที่จะรับฟังและดำเนินการต่อไปได้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย

๑.๑(ระบุพฤติการณ์ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด วัน เวลา และสถานที่ที่กระทำความผิด).....

๑.๒(ระบุพยานหลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบข้อกล่าวหา (ถ้ามี).....

๒. ข้อกฎหมาย

...(ระบุมาตราที่บัญญัติความผิดทางพินัย พร้อมทั้งอัตราค่าปรับเป็นพินัย ที่กฎหมายบัญญัติ).....

๓. ช่องทางการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา

...(ระบุสถานที่ในการจัดส่งหรือช่องทางติดต่อสื่อสารทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์).....

๔. สิทธิในการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา

ท่านมีสิทธิที่จะชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ได้ หากท่านไม่ชี้แจงภายในระยะเวลา.....วัน
นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะพิจารณาเพื่อมีคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

ลงชื่อ..... หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ/

(.....) ผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมาย

หมายเหตุ : ๑. ให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ข้อ ๘ วรรคสอง กฎกระทรวง
การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

๒. กรณีมีความจำเป็นอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ทำให้การพิจารณาออกคำสั่งปรับหรือยุติเรื่องไม่แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับ
คำสั่งชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา หรือเมื่อพ้นกำหนดเวลาส่งคำสั่งชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา ให้เร่งเสนอหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเพื่อขยายระยะเวลาได้
ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่จะขยายระยะเวลาเกินสองครั้งไม่ได้ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่
นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๓๘ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.๒๕๖๕ ในการนี้ ให้ส่วนราชการเสนอเรื่องผ่านหัวหน้าหน่วยงาน
ของรัฐเพื่อ ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการดังกล่าว ตามข้อ ๑๕ วรรคสอง ของระเบียบกรมการปกครอง ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของ
เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖

๓. กรณีเป็นเหตุซึ่งหน้า แต่ไม่เข้าเหตุที่สามารถใช้ตามแบบพินัย ๒ ได้ และเป็นการแจ้งข้อหาเป็นหนังสือ ต้องกำหนดระยะเวลา
ที่ผู้กล่าวหาจะให้ถ้อยคำชี้แจง หรือแก้ข้อกล่าวหา ภายใน ๓๐ วัน ตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวม
พยานหลักฐาน และการชี้แจง หรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

๔. กรณีไม่ใช่เป็นเหตุซึ่งหน้า ให้กำหนดระยะเวลาที่ผู้กล่าวหาจะให้ถ้อยคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลา ไม่น้อยกว่า
๓๐ วัน ตามข้อ ๘ วรรคสอง กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

พินัย ๖

ขอขยายระยะเวลาที่กำหนด
ไว้ในกฎหมาย กฎ หรือคำสั่ง
ในการดำเนินการปรับเป็นพินัย

เลขคดี...../.....

หน่วยงาน.....

ใช้ในราชการกรมการปกครอง

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง ขอขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ หรือคำสั่ง ในการดำเนินการปรับเป็นพินัย
เรียน

ข้าพเจ้า.....ผู้ถูกกล่าวหา มีความประสงค์ขอขยายระยะเวลา
ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎ หรือคำสั่ง ในการดำเนินการปรับเป็นพินัยตามเลขคดีที่/.....
ที่กำหนดไว้ว่า.....

เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการได้ทันภายในกำหนด อันเกิดเหตุการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจาก
ความผิดของข้าพเจ้า คือ.....

โดยยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่เหตุการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลงตามข้อ ๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า
ด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงขอขยายระยะเวลาออกไปอีก.....วัน นับแต่วันที่
ครบกำหนดดังกล่าว

ลงชื่อ ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

พินัย ๗/๑
บันทึกคำชี้แจง แก่ข้อกล่าวหา
หรือยอมรับสารภาพ

ใช้ในราชการกรมการปกครอง

สถานที่.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้ถูกกล่าวหา

เลขบัตรประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ ชื่อชาติ..... สัญชาติ.....

อาชีพ..... เกิดวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... อายุ.....ปี

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....

อีเมล..... ไลน์.....

☐ ขอชี้แจง/แก้ไขข้อกล่าวหา ดังนี้

.....

.....

.....

.....

..... จี๊งลงนามไว้เป็นหลักฐาน

☐ ข้าพเจ้าได้ทราบข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และสิทธิโดยครบถ้วนแล้ว ขอให้การยอมรับ
สารภาพและมีได้มีข้อโต้แย้ง จึงลงนามไว้เป็นหลักฐาน

รับว่าถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อพยาน (ถ้ามี)
(.....)

พินัย ๗/๒

บันทึกคำชี้แจง แก่ข้อกล่าวหา
หรือยอมรับสารภาพด้วยวาจา

เลขคดี...../.....

หน่วยงาน.....

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... ผดุงกล่าวหา

เลขบัตรประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ ชื่อชาติ สัญชาติ.....

อาชีพ..... เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ..... ปี

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร

อีเมล..... ไลน์.....

☐ ขอชี้แจง/แก้ไขข้อกล่าวหา ดังนี้

.....

.....

☐ ข้าพเจ้าได้ทราบข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และสิทธิโดยครบถ้วนแล้ว ขอให้การยอมรับ
สารภาพและมีได้มีข้อโต้แย้ง จึ่งลงนามไว้เป็นหลักฐาน

รับว่าถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ลงชื่อ พยาน (ถ้ามี)
(.....)

ลงชื่อ อ่านภาษามือ (ถ้ามี)
(.....)

หมายเหตุ : ๑. กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพูด หรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้จัดทำล่ามภาษามือ หรือสื่อสารโดยวิธีการใด ให้บันทึกการดำเนินการประกอบไว้ในสำนวน ตามข้อ ๘ วรรคสอง ระเบียบกรรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ.

๒. หากมีการใช้ล่ามภาษามือ ให้ล่ามลงลายมือชื่อประกอบไว้ในสำนวนด้วย

พินัย ๘
คำสั่งปรับเป็นพินัย

กรมการปกครอง

คำสั่ง...(ชื่อหน่วยงานของรัฐ).....

เลขที่...../.....

เรื่อง คำสั่งปรับเป็นพินัย

สถานที่ออกคำสั่ง.....

เลขคดี.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ชื่อผู้ถูกกล่าวหา.....เชื้อชาติ สัญชาติ.....

ป่อบ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า

๑. ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย (มาตรา ๑๒ (๑))

๑.๑ การกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด รวมทั้งวันเวลาและสถานที่ที่กระทำความผิด

.....
.....
.....

๑.๒ คำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา (ถ้ามี)

.....
.....

๑.๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณารายละเอียดของการกระทำความผิดและคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา
ของท่านแล้ว (ถ้ามี) เห็นว่าท่านกระทำความผิดทางพินัยตาม.....(ระบุมตรา และกฎหมาย).....

.....
.....

๒. อัตราค่าปรับเป็นพินัยตามกฎหมายและจำนวนค่าปรับเป็นพินัย (มาตรา ๒๑ (๒))

๒.๑ อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายกำหนด

การกระทำความผิดของท่าน กฎหมายกำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้

มาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติ.....

อัตราค่าปรับ.....บาท (.....)

มาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติ.....

อัตราค่าปรับ.....บาท (.....)

ฯลฯ

/๒.๒ จำนวนค่าปรับ...

(พลิก)

- ๒ -

๒.๒ จำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ต้องชำระ

เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาแล้ว กำหนดให้ท่านต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้

มาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติ.....

อัตราค่าปรับ.....บาท (.....)

มาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติ.....

อัตราค่าปรับ.....บาท (.....)

ฯลฯ

รวมจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่ท่านต้องชำระทั้งสิ้น.....บาท (.....)

๓. ระยะเวลาที่ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับแจ้ง (มาตรา ๒๑ (๓)) ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยภายใน.....วัน นับแต่วันที่รับคำสั่งนี้

๔. กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระ
ค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ท่านปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าหน้าที่
ของรัฐจะสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน เพื่อดำเนินการให้มีการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป
ในการปฏิเสธข้อกล่าวหาสามารถส่งผ่านช่องทางตามข้อ ๗.๒

๕. สิทธิที่จะขอผ่อนชำระตามมาตรา ๙ วรรคสอง (มาตรา ๒๑ (๕))

ในกรณีที่ท่านไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ มีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลเพื่อผ่อนชำระ
ค่าปรับ โดยให้แจ้งเหตุผลในการขอผ่อนชำระ และระบุจำนวนเงินที่ประสงค์จะผ่อนชำระมาในคำร้องขอผ่อน
ชำระด้วยผ่านช่องทางตามข้อ ๗.๒

๖. สิทธิในการยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๑๐ กรณีไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย (มาตรา ๒๑ (๕))

๖.๑ ในกรณีที่ท่านเป็นบุคคลธรรมดาและกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือ
ทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต อาจยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลกำหนดค่าปรับเป็น
พินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็น
พินัยได้ โดยให้แจ้งเหตุผลประกอบการยื่นคำร้องมาด้วย

๖.๒ ในกรณีที่ท่านเป็นบุคคลธรรมดาและไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย อาจยื่นคำร้องต่อศาลโดยแสดง
เหตุผลอันสมควรทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

๖.๓ การยื่นคำร้องตามข้อ ๖.๑ หรือ ๖.๒ สามารถยื่นผ่านช่องทางตามข้อ ๗.๒

๗. ช่องทางชำระค่าปรับเป็นพินัย/ปฏิเสธข้อกล่าวหา/ยื่นคำร้อง (มาตรา ๒๑ (๖))

๗.๑ ท่านสามารถชำระค่าปรับเป็นพินัยได้ผ่านช่องทาง ดังต่อไปนี้

- ☐ ธนาคาร.....เลขบัญชี.....
- ☐ เครื่องรับจ่ายเงินอัตโนมัติ (ATM) ตามบาร์โค้ดหรือคิวอาร์โค้ดที่แนบมาด้วยนี้
- ☐ บัตรอิเล็กทรอนิกส์
- ☐ โมบายแบงก์กิง (Mobile Banking) ตามบาร์โค้ดหรือคิวอาร์โค้ดที่แนบมาด้วยนี้
- ☐ อินเทอร์เน็ตแบงก์กิง (Internet Banking) ธนาคาร.....สาขา.....
- ☐ ระบบการจัดการข้อมูลการชำระค่าธรรมเนียมแบบใบแจ้งการชำระเงิน (Bill Payment) และ
การออกไปเสร็จรับเงินของกรมการปกครอง (e-bill)
- ☐ ชำระ ณ จุดชำระค่าปรับเป็นพินัยของกรมการปกครอง

/๗.๒ ท่านสามารถ...

๗.๒ ท่านสามารถปฏิเสธข้อกล่าวหา/ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระ/ยื่นคำร้องขอให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัย
ต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัย
ตามช่องทางต่อไปนี้

(๑)ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการบริหารทาง
อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๒)ที่อยู่ของหน่วยงานรัฐในการปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือยื่นคำร้อง หรือส่งหนังสือหรือ
เอกสาร.....

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

หมายเหตุ : ๑. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
๒. กรณีค่าปรับเป็นพินัยมีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาทให้เจ้าหน้าที่รัฐในรูปองค์คณะเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย และต้องลงนามทุกคน
๓. สามารถปรับตั้งคำพิมพ์กระดาดเป็น หน้า - หลัง เพื่อประหยัดกระดาษได้

พินัย ๙
รายงานการสรุปสำนวน

กรมการปกครอง

เลขคดี...../.....

หน่วยงาน.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เสนอ

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกล่าวหา)..... ถูกกล่าวหาว่า

.....ตามคดีเลขที่...../.....

หน่วยงาน..... วันเวลาเกิดเหตุ

สถานที่เกิดเหตุ

บัดนี้ ได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรียบร้อยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ดังนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก

๒. รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยตรวจสอบพยานเอกสารและสอบปากคำพยานบุคคลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน.....ปาก สรุปได้ข้อเท็จจริง ดังนี้ว่า.....(สรุปข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นตามที่ได้จากการสืบข้อเท็จจริง).....

๓. ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและให้โอกาสผู้ถูกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาแล้ว.....(ชื่อผู้ถูกล่าวหา).....ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา / ให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหา.....(สรุปตามประเด็นที่สำคัญมีว่าอย่างไร).....

๔. การพิจารณาโทษปรับเป็นพินัยและความเห็น

พิจารณาแล้วเห็นว่า.....(กำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่รับฟังหักล้างข้อกล่าวหาได้และเห็นว่าผู้ถูกล่าวหาได้กระทำความผิดพินัยอย่างไรหรือไม่).....

๕. การดำเนินการ

ผู้ถูกล่าวหาตามมาตรา ๒๐ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับ เป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนดจึงขอสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๒๓ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ต่อไป

/๖. เอกสารที่เกี่ยวข้อง...

๖. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

- ๖.๑ พยานหลักฐานที่แสดงถึงการกระทำความผิดทางพินัยของผู้กระทำความผิด
- ๖.๒ หลักฐานที่ชี้ว่าความผิดได้เกิดขึ้น อ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดในเขตอำนาจศาลนั้น หรือเป็นกรณีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๙ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
- ๖.๓ เอกสารการสั่งปรับ
- ๖.๔ ประกาศที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายกำหนดตำแหน่ง
- ๖.๕ เอกสารการมอบหมายงานหรือคำสั่งตั้งให้รับผิดชอบงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ๖.๖ บัตรประจำตัวข้าราชการหรือคำสั่งแต่งตั้ง
- ๖.๗ เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

จึงเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ
(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

หมายเหตุ : ๑. กรณีอยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพียงคนเดียวเป็นผู้ปรับเป็นพินัยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นผู้ลงนาม
๒. กรณีอยู่การปรับเป็นพินัยต้องกระทำเป็นองค์คณะ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เป็นองค์คณะลงนามทุกคน

พินัย ๑๐

แบบคำร้องขอผ่อนชำระ
ค่าปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๙
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
การปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

เลขคดี...../.....

หน่วยงาน.....

ใช้ในราชการกรมการปกครอง

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้ต้องหา

เลขบัตรประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ ชื่อชาติ สัญชาติ.....

อาชีพ..... เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ.....ปี

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร

อีเมล..... ไลน์..... ขอยื่นคำร้องมีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้าพเจ้าได้กระทำความผิดตาม.....(พระราชบัญญัติ/กฎหมายใด).....

มาตรา.....ข้อหา.....

มีบทลงโทษตามมาตรา.....ซึ่งเป็นความผิดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยสามารถ

ดำเนินการปรับเป็นพินัยได้ และเจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาปรับเป็นพินัย จำนวนเงิน.....บาท

(.....) ข้าพเจ้าไม่สามารถชำระค่าปรับได้ในคราวเดียว

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้แนบรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติของข้าพเจ้ามาพร้อมกับคำร้องด้วยแล้ว และขอยืนยัน
ว่าเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ผู้กระทำความผิด
(.....)

คำสั่ง

พิจารณาแล้ว เห็นสมควร

☐ อนุญาตให้ผ่อนชำระ ดังนี้

จำนวน.....งวด

งวดละ.....บาท

นัดชำระทุกวันที่.....ของเดือน

เริ่มชำระงวดแรก.....

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

☐ ไม่อนุญาตให้ผ่อนชำระ

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความผิด
(.....)

หมายเหตุ : ๑. ให้พิจารณาฐานะการเงิน รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สิน เว้นแต่ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีพฤติการณ์ที่เสี่ยงไม่ชำระค่าปรับ
เป็นพินัย ตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ตามข้อ ๑๘ วรรคสอง ของระเบียบ
กรมการปกครอง ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖

๒. ส่วนการกำหนดจำนวนเงินและระยะเวลาในการผ่อนชำระ ให้พิจารณาจากจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ประกอบกับฐานะการเงิน รายได้
รายจ่ายและภาระหนี้สิน เพื่อให้การทยอยชำระหนี้ของผู้กระทำความผิดทางพินัยและครอบครัว ตามข้อ ๗ วรรคสอง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า
ด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ทั้งนี้ การผ่อนชำระจะต้องเสร็จสิ้นก่อนขาดอายุความไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ตามข้อ ๑๘ วรรคสาม
ของระเบียบกรมการปกครอง ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖

พินัย ๑๑/๑

แบบคำร้องเพื่อให้กำหนดค่าปรับ
เป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้
หรือขอทำงานบริการสังคมหรือ
ทำงานสาธารณประโยชน์ แทน
ค่าปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๐
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่า
ด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

เลขคดี...../.....

หน่วยงาน.....

ใช้ในราชการกรมการปกครอง

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้ต้องหา

เลขบัตรประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ เชื้อชาติ สัญชาติ.....

อาชีพ..... เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ.....ปี

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร

อีเมล..... ไลน์..... ขอยื่นคำร้องมีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้าพเจ้าได้กระทำความผิดตาม.....(พระราชบัญญัติ/กฎหมายใด).....

มาตรา.....ข้อหา.....

มีบทลงโทษตามมาตรา.....ซึ่งเป็นความผิดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยสามารถ

ดำเนินการปรับเป็นพินัยได้ และเจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาค่าปรับเป็นพินัย จำนวนเงิน.....บาท

(.....)

ข้าพเจ้าไม่สามารถชำระค่าปรับเพราะเหตุความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่าง
แสนสาหัสในการดำรงชีวิต ข้าพเจ้ามีความประสงค์ ดังนี้

☐ ขอให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือ

☐ ขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ โดยมีความประสงค์จะ
ขอทำงานตามที่ระบุข้างล่างนี้ หรือตามที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย เห็นสมควรกำหนด

☐ งานช่วยเหลือดูแลอำนวยความสะดวก หรือให้ความบันเทิงแก่คนพิการ คนชรา เด็ก
กำพร้า หรือผู้ป่วยในสถานสงเคราะห์ หรือสถานพยาบาล

☐ งานวิชาการหรืองานบริการด้านการศึกษา เช่น การสอนหนังสือ การค้นคว้าวิจัย หรือการแปล
เอกสาร เป็นต้น

☐ งานวิชาชีพ งานช่างฝีมือ หรืองานที่ต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญ เช่น งานช่างฝีมือ
เครื่องยนต์ ก่อสร้าง คอมพิวเตอร์ หรือวิชาชีพอย่างอื่น เป็นต้น

☐ งานบริการสังคมหรือบำเพ็ญสาธารณประโยชน์อื่น เช่น งานทำความสะอาดหรือพัฒนา
สถานที่สาธารณะ งานปลูกป่า หรือดูแลสวนป่า หรือสวนสาธารณะ งานจราจร เป็นต้น

เหตุผลที่เลือก เพราะ.....

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้แนบรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติของข้าพเจ้ามาพร้อมกับคำร้องด้วยแล้ว และขอยืนยัน
ว่าเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ผู้กระทำความผิด

(.....)

- ๒ -

คำสั่ง

พิจารณาแล้ว เห็นสมควร

☐ ยกคำร้อง เนื่องจาก

☐ ผู้กระทำความผิดสามารถที่จะชำระค่าปรับได้

☐ โดยสภาพความผิดไม่สมควรอนุญาต

☐ อื่น ๆ

☐ อนุญาตให้ผู้ต้องหาทำงานบริการสังคมหรืองานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยตามขอ
มีระยะเวลาทำงานทั้งสิ้น.....วัน โดยเมื่อทำงานครบ.....ชั่วโมง ให้ถือเป็นการทำงานหนึ่งวัน
เริ่มทำงานภายใน.....วัน นับแต่วันนี้และให้อยู่ภายใต้การดูแลของ.....
แจ้งคำสั่งให้ผู้ดูแลทราบ

ลงชื่อ.....ผู้พิพากษา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความผิด
(.....)

พินัย ๑๑/๒

แบบคำร้องขอทำงานบริการสังคม
หรือทำงานสาธารณประโยชน์แทน
ค่าปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๐
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติว่า
ด้วยการรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

เลขคดี...../.....

หน่วยงาน.....

ใช้ในราชการกรมการปกครอง

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้ต้องหา

เลขบัตรประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ เชื้อชาติ สัญชาติ.....

อาชีพ..... เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ.....ปี

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร

อีเมล..... ไลน์..... ขอยื่นคำร้องมีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้าพเจ้าได้กระทำความผิดตาม.....(พระราชบัญญัติ/กฎหมายใด).....

มาตรา.....ข้อหา.....

มีบทลงโทษตามมาตรา.....ซึ่งเป็นความผิดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยสามารถ
ดำเนินการปรับเป็นพินัยได้ และเจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาปรับเป็นพินัย จำนวนเงิน.....บาท
(.....) โดยข้าพเจ้าเป็นบุคคลธรรมดา และไม่มีเงินชำระ
ค่าปรับเป็นพินัย จึงมีความประสงค์ ดังนี้

☐ ขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ โดยมีความประสงค์จะ
ขอทำงานตามที่ระบุข้างล่างนี้ หรือตามที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย เห็นสมควรกำหนด

☐ งานช่วยเหลือดูแลอำนวยความสะดวก หรือให้ความบันเทิงแก่คนพิการ คนชรา เด็ก
กำพร้า หรือผู้ป่วยในสถานสงเคราะห์ หรือสถานพยาบาล

☐ งานวิชาการหรืองานบริการด้านการศึกษา เช่น การสอนหนังสือ การค้นคว้าวิจัย หรือการ
แปลเอกสาร เป็นต้น

☐ งานวิชาชีพ งานช่างฝีมือ หรืองานที่ต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญ เช่น งานช่างฝีมือ
เครื่องยนต์ ก่อสร้าง คอมพิวเตอร์ หรือวิชาชีพอย่างอื่น เป็นต้น

☐ งานบริการสังคมหรือบำเพ็ญสาธารณประโยชน์อื่น เช่น งานทำความสะอาดหรือพัฒนา
สถานที่สาธารณะ งานปลูกป่า หรือดูแลสวนป่า หรือสวนสาธารณะ งานจราจร เป็นต้น

เหตุผลที่เลือก เพราะ.....

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้แนบรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติของข้าพเจ้ามาพร้อมกับคำร้องด้วยแล้ว และขอยืนยันว่า
เป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ผู้กระทำความผิด

(.....)

- ๒ -

คำสั่ง

พิจารณาแล้ว เห็นสมควร

- ☐ ยกคำร้อง เนื่องจาก
 - ☐ ผู้กระทำความผิดสามารถที่จะชำระค่าปรับได้
 - ☐ โดยสภาพความผิดไม่สมควรอนุญาต
 - ☐ อื่น ๆ

☐ อนุญาตให้ผู้ต้องหาทำงานบริการสังคมหรืองานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยตามขอ
มีระยะเวลาทำงานทั้งสิ้น.....วัน โดยเมื่อทำงานครบ.....ชั่วโมง ให้ถือเป็นการทำงานหนึ่งวัน
เริ่มทำงานภายใน.....วัน นับแต่วันนี้และให้อยู่ภายใต้การดูแลของ.....
แจ้งคำสั่งให้ผู้ดูแลทราบ

ลงชื่อ.....ผู้พิพากษา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้กระทำความผิด
(.....)

พินัย ๑๒/๑
แบบยินยอม
(ผู้กระทำความผิดทางพินัย)

เลขคดี...../.....

หน่วยงาน.....

ใช้ในราชการกรมการปกครอง

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้ต้องหา

เลขบัตรประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ ชื่อชาติ สัญชาติ.....

อาชีพ..... เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ.....ปี

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร

อีเมล..... ไลน์

เป็นผู้กระทำความผิดทางพินัย ตามเลขคดีที่/..... ข้อกล่าวหา(ระบุบทกำหนดโทษและ
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง).....

ขอทำหนังสือฉบับนี้ขึ้นเพื่อแสดงว่าข้าพเจ้ายินยอมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขต
อำนาจเพื่อพิจารณามีคำสั่งตามมาตรา ๑๐ วรรคสี่ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยต่อไป ในกรณี

๑. ให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือ ขอทำงานบริการสังคมหรือทำงาน
สาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัย ซึ่งผู้กระทำความผิดทางพินัยเป็นบุคคลธรรมดา และกระทำความผิด
ทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต
(มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง)

๒. กรณีมีการขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัย ซึ่งผู้กระทำ
ความผิดทางพินัยเป็นบุคคลธรรมดา และไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย โดยแสดงเหตุผลอันสมควร (มาตรา ๑๐
วรรคสอง)

จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ขอรับรองว่าหนังสือฉบับนี้ได้ทำขึ้นโดยถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ให้คำยินยอม

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

พินัย ๑๒/๒
แบบให้ความยินยอม
(ผู้ถูกล่าวทา/บุคคลอื่นใด)

เลขคดี...../.....
หน่วยงาน.....

ใช้ในราชการกรมการปกครอง

สถานที่.....
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้ต้องหา
เลขบัตรประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ ชื่อชาติ สัญชาติ.....
อาชีพ..... เกิดวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ.....ปี
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร
อีเมล..... ไลน์.....
มีความเกี่ยวข้องกับคดีเป็น.....(ระบุว่าเป็นผู้ถูกล่าวทา หรือบุคคลอื่นใด)....ตามเลขคดีที่/.....

ขอทำหนังสือฉบับนี้ขึ้นเพื่อแสดงว่าข้าพเจ้ายินยอมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการติดต่อข้าพเจ้า
โดยให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ตามช่องทาง ☐ โทรศัพท์
☐ ไลน์.....
☐ อีเมล
☐ เว็บไซต์ของกรมการปกครอง
☐ อื่นๆ

จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ขอรับรองว่าหนังสือฉบับนี้ได้ทำขึ้นโดยถูกต้องตามความเป็นจริง ทุกประการ

ลงชื่อ ผู้ให้คำยินยอม
(.....)

ลงชื่อพยาน (ถ้ามี)
(.....)

แบบกรณีพบการกระทำความผิดทางพินัย
แต่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ใช้ในราชการกรมการปกครอง

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่

☐ ได้ออกตรวจ.....

และพบพฤติการณ์การกระทำความผิดทางพินัย กรณี (ฐานความผิด).....

ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติ.....

☐ ได้พบพฤติการณ์การกระทำความผิดทางพินัย กรณี.....

ตามมาตรา.....แห่งพระราชบัญญัติ.....

โดยมี (ชื่อบุคคล)

ที่อยู่.....

หมายเลขโทรศัพท์ เป็นผู้มีพฤติการณ์การกระทำความผิดทางพินัย โดยมี
ข้อเท็จจริงเบื้องต้น ดังนี้

.....
.....
.....

ผู้มีพฤติการณ์การกระทำความผิดทางพินัยยินยอมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐติดต่อสื่อสารด้วยวิธีการ
ทางอิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ ๔ วรรคท้าย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับ
เป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

☐ ไม่ยินยอม ☐ ยินยอมให้ติดต่อตามช่องทาง ☐ โทรศัพท์

☐ ไอดีไลน์.....

☐ อีเมล

☐ อื่นๆ

ผู้มีพฤติการณ์การกระทำความผิดทางพินัย ได้อ่านข้อความโดยถูกต้องและเข้าใจโดยละเอียดแล้ว
จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ

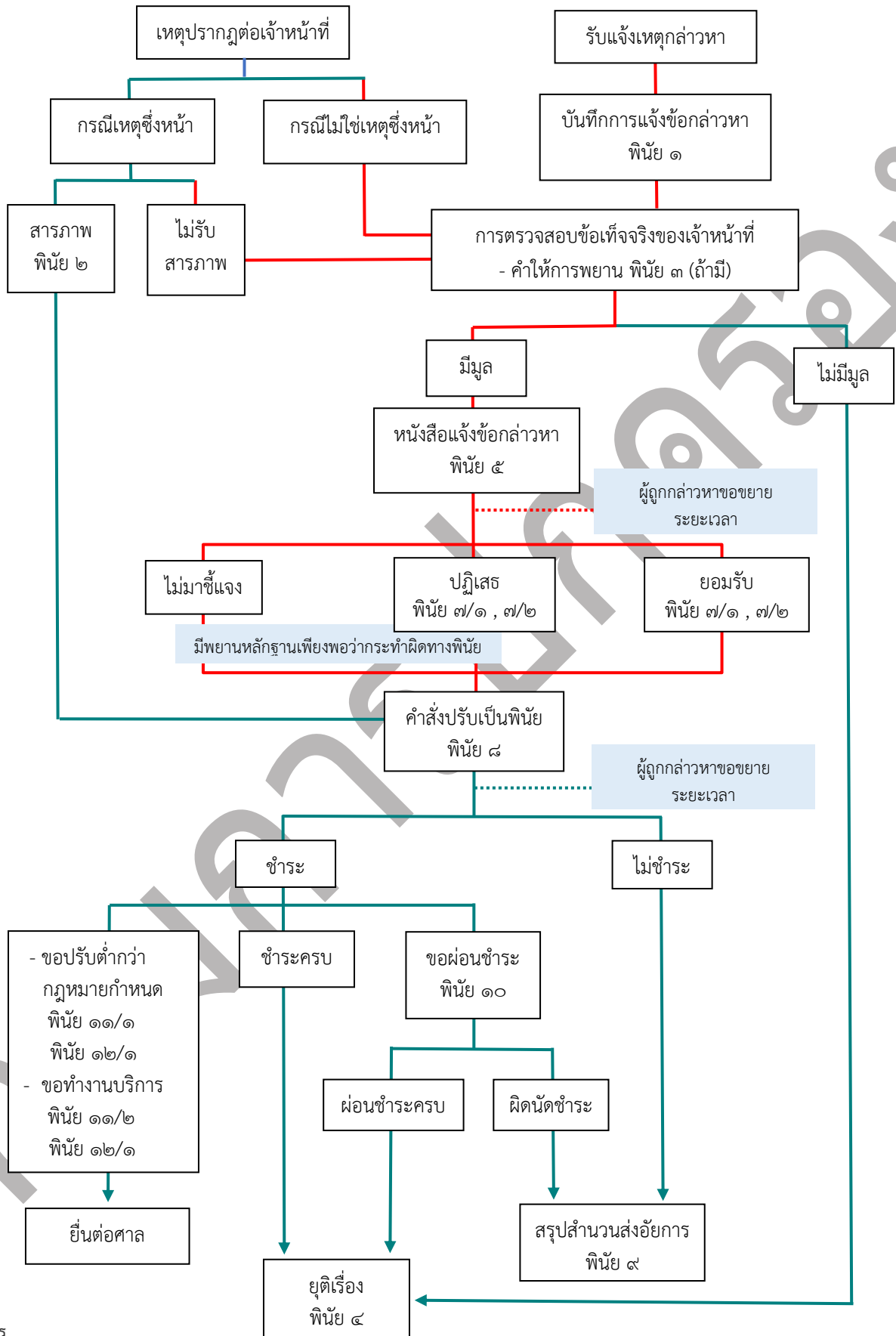
ผู้มีพฤติการณ์การกระทำความผิดทางพินัย

ลงชื่อ

พนักงานเจ้าหน้าที่

ผังขั้นตอนการปรับเป็นพินัย และการใช้แบบปรับเป็นพินัย

ตามระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖

ปี ๒๕๖๖

เอกสารประกอบการพิจารณา มาตรการโทษปรับเป็นพินัยและความผิดทางพินัย ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีส่วนอำนาจปรับเป็นพินัย ในสังกัดกรมการปกครอง

ส่วนงานนิติการ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

มาตราโทษปรับเป็นพินัยและฐานความผิดทางพินัย
ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

๑. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับทางส่วนจดทะเบียน ทางหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๕๙			
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๒๒+๑ มาตรา	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ใช้การพิจารณาความผิด จำนวน ๒๓ มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายๆ
๑.๑) มาตรา ๓๒ ประกอบมาตรา ๖๙ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีใดของทางหุ้นส่วนจดทะเบียน ทาง หุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่กระทำความผิดมาตรา ๑๒๕๓ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินแปดหมื่นบาท	มาตรา ๖๙ บัญญัติว่า (๑.๑) มาตรา ๓๒ ประกอบมาตรา ๖๙ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีใดของทางหุ้นส่วนจดทะเบียน ทาง หุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่กระทำความผิดมาตรา ๑๒๕๓ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินแปดหมื่นบาท	๑. เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับชำนาญการขึ้นไป ใน สังกัดสำนักงานการสอบสวน และนิติกร กรมการ ปกครอง ลำหรับใน กรุงเทพมหานคร กรมการ ปกครอง สำนักงาน กรุงเทพมหานคร ซึ่งดำรง หรือนิติกร ซึ่งดำรง ตำแหน่งระดับชำนาญการ ขึ้นไป ในสังกัดที่ทำการ ปกครองจังหวัด เฉพาะใน พื้นที่ของตน ลำหรับใน จังหวัดอื่น	(ลำดับที่ ๒๙) ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ ก.ย. ๖๖ ไม่มี ผู้รักษาการ ให้นำ ป.พ. มา บังคับใช้โดยอนุโลม มท. เป็นผู้รักษาการ หน่วยงานที่ รับผิดชอบ ๑. กรมพัฒนาธุรกิจ การค้า ๒. กรมการปกครอง (สน.ส.ก. สรร.๒) (นร.ม.กำหนด)
	(๑.๒) มาตรา ๓๓๓ ประกอบมาตรา ๖๙ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีใดของทางหุ้นส่วนจดทะเบียน ทาง หุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่จดทะเบียนตามมาตรา ๑๒๕๔ มาตรา ๑๒๕๕ มาตรา ๑๒๖๒ หรือมาตรา ๑๒๗๐ วรรคสอง แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท	(๑.๑) มาตรา ๑๒๕๓ บัญญัติว่า ภายในสิบสี่วันนับแต่ได้เลิกทางเลิกบริษัท หรือถ้ากล่าวได้ผู้ชำระบัญชีนับแต่วันที่ได้เลิก ผู้ชำระบัญชี ต้องกระทำความผิดต่อไปนี้ คือ (๑) บอกกล่าวแก่ประชาชนโดยประกาศ โฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่อย่างน้อยหนึ่งคราวว่าทาง หุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นได้เลิกแล้วและให้ผู้เป็นเจ้าหนี้ ทั้งหลายยื่นคำทวงหนี้แก่ผู้ชำระบัญชี (๒) ส่งคำบอกกล่าวอย่างเดียวกันเป็น จดหมายลงทะเบียนไปรษณีย์ไปยังเจ้าหนี้ทั้งหลายทุก ๆ คน บรรดามีชื่อปรากฏในสมุด บัญชีหรือเอกสารของทางหรือ บริษัทนั้น (๑.๒) มาตรา ๑๒๕๔ บัญญัติว่า การเลิกหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น ผู้ชำระบัญชี ต้องนำออกให้จดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้เลิก และในการนี้ต้องระบุชื่อผู้ชำระบัญชีทุก ๆ คนให้ชัดเจน ทะเบียนไว้ด้วย (๑.๒) มาตรา ๑๒๕๕ บัญญัติว่า	

เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้ชำระบัญชีใหม่ครั้งนี้ ผู้ชำระบัญชีต้องนำความจดทะเบียนภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้เปลี่ยนตัวกันนั้น (๑.๒.๓) มาตรา ๑๒๖๒ บัญญัติว่า ถ้ามีมติของที่ประชุมใหญ่หรือคำบังคับของศาลให้อำนาจผู้ชำระบัญชีให้ทำการแยกกันได้ ท่านว่าต้องนำความจดทะเบียนภายในสิบวันนับแต่วันลงมติหรือออกคำบังคับนั้น (๑.๒.๔) มาตรา ๑๒๗๐ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อที่ประชุมใหญ่ได้ให้อนุมัติรายงานนั้นแล้ว ผู้ชำระบัญชีต้องนำข้อความที่ได้ประชุมกันนั้นไปจดทะเบียนภายในสิบวันนับแต่วันประชุม เมื่อได้จดทะเบียนแล้วคั้งนี้ให้ถือว่าเป็นที่สุดแห่งการชำระบัญชี (๑.๓.๑) มาตรา ๑๒๖๖ บัญญัติว่า ถ้าผู้ชำระบัญชีมาพิจารณาเห็นว่า เมื่อเงินลงทุนหรือเงินค่าหุ้นได้ใช้เสร็จหมดแล้ว สิ้นทรัพย์ก็ยังไม่พอกับหนี้สินไว้ร ผู้ชำระบัญชีต้องร้องต่อศาลทันที เพื่อให้ออกคำสั่งว่าทำหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นล้มละลาย (๑.๔.๑) มาตรา ๑๒๕๕ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีต้องทำงบดุลขึ้นโดยเร็วที่สุดที่เป็นวิสัยจะทำได้ ส่งให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบลงสำคัญว่าถูกต้อง แล้วต้องเรียกประชุมใหญ่ (๑.๔.๒) มาตรา ๑๒๖๗ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีต้องทำรายงานไว้ ณ หอทะเบียนการประชุมและเดือนครั้งหนึ่งว่าได้จัดการไปอย่างไรบ้าง แสดงให้เห็นความเป็นไปของบัญชีที่ชำระอยู่นั้น และรายงานนี้ให้เปิดเผยแก่ผู้เป็นหุ้นส่วนและผู้ถือหุ้น และเจ้าหน้าที่ทั้งหลายตรวจดูได้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม	
(๑.๓) มาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๖๙ บัญญัติว่า มาตรา ๓๔ ผู้ชำระบัญชีโดยของหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่ร้องขอต่อศาลตาม มาตรา ๑๒๖๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิด ทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท (๑.๔) มาตรา ๓๕ ประกอบมาตรา ๖๙ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีโดยของหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด (๑) ไม่ทำงบดุล หรือไม่เรียกประชุมใหญ่ตาม มาตรา ๑๒๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (๒) ไม่ทำรายงาน หรือไม่เปิดเผยรายงานตาม มาตรา ๑๒๖๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (๓) ไม่ทำรายงาน ไม่เรียกประชุมใหญ่ หรือไม่ชี้แจงกิจการตาม มาตรา ๑๒๗๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือ	

(๔) ไม่มอบบัญชีและเอกสารตามมาตรา ๑๒๓๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินห้าหมื่นบาท	(๑.๓) มาตรา ๑๒๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อการชำระบัญชีหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทสำเร็จลง ผู้ชำระบัญชีต้องทำรายงานการชำระบัญชีแสดงว่า การชำระบัญชีนั้นได้ดำเนินไปอย่างไรได้จัดการทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นไปประการใดแล้วให้เรียกประชุมใหญ่เพื่อเสนอรายงานนั้น และชี้แจงกิจการต่อที่ประชุม	
(๑.๔) มาตรา ๑๒๓๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อเสร็จการชำระบัญชีแล้ว ท่านใหม่มอบบรรดาสมุดและบัญชี และเอกสารทั้งหลายของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทซึ่งได้ชำระบัญชีนั้นไว้แก่นายทะเบียนภายในกำหนดสิบสี่วันดังกล่าวไว้ในมาตราก่อน และให้นายทะเบียนรักษาสมุดและบัญชี และเอกสารเหล่านั้นไว้สิบปีนับแต่วันถึงที่สุดแห่งการชำระบัญชี	(๑.๔.๑) มาตรา ๑๒๓๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าการชำระบัญชีนั้นยังค้างอยู่โดยกาลกว่าปีหนึ่งขึ้นไป ผู้ชำระบัญชีต้องเรียกประชุมใหญ่ในเวลาสิ้นปีทุกปีนับแต่เริ่มทำการชำระบัญชี และต้องทำรายงานยืนยันที่ประชุมว่าได้จัดการไปอย่างไรบ้าง ทั้งแถลงให้ทราบความเป็นไปแห่งบัญชีโดยละเอียด	
(๑.๕) มาตรา ๓๖ ประกอบมาตรา ๖๕ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่เรียกประชุมใหญ่ ไม่ทำรายงานหรือไม่แถลงตามมาตรา ๑๒๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท	(๑.๕.๑) มาตรา ๓๖ ประกอบมาตรา ๖๕ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด แบ่งคืนทรัพย์สินโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท	(๑.๕.๑) มาตรา ๓๖ ประกอบมาตรา ๖๕ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่เรียกประชุมใหญ่ ไม่ทำรายงานหรือไม่แถลงตามมาตรา ๑๒๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท
(๑.๖) มาตรา ๓๗ ประกอบมาตรา ๖๕ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด แบ่งคืนทรัพย์สินโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๖๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท	(๑.๖.๑) มาตรา ๓๗ ประกอบมาตรา ๖๕ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนหรือของบริษัทนั้น จะแบ่งคืนให้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นได้แต่เพียงเท่าที่ไม่ต้องเอาไว้ใช้ในการชำระหนี้ของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทเท่านั้น	(๑.๖.๑) มาตรา ๓๗ ประกอบมาตรา ๖๕ บัญญัติว่า กรรมการ หรือผู้ชำระบัญชีใดของบริษัท จำกัดโดยทุจริต แสดงออกซึ่งความเท็จ หรือปกปิดความจริงต่อที่ประชุมใหญ่ในเรื่องฐานะการเงินของบริษัทนั้น มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท

(๑.๘) มาตรา ๓๘/๑ ประกอบมาตรา ๒๕ บัญญัติว่า ผู้ใดใช้ชื่อของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทใดที่ได้ถูกใช้ชื่อออกจากทะเบียนแล้วในการประกอบกิจการค้า เพื่อให้ประชาชน เข้าใจว่าห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทนั้นยังมิได้ถูกใช้ชื่อ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะได้เลิกใช้	(๑.๙) มาตรา ๔๑ ประกอบมาตรา ๒๕ บัญญัติว่า บุคคลได้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด กระทำการหรือไมกระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มี ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อตนเองหรือผู้อื่นอันเป็นการเสียหายแก่นิติบุคคลดังกล่าว มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท	(๑.๑๐) มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า ผู้ใดใช้คำว่า “สมาคม” ประกอบกับชื่อ ในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจ โดยมีได้เป็นสมาคมที่ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือตามกฎหมายอื่น เว้นแต่เป็นการใช้ในการขอจดทะเบียนเกี่ยวกับที่ตั้งสมาคมหรือในการแปลอักษรต่างประเทศ เป็นอักษรไทยโดยมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ด้วย มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาทและชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกวันละไม่เกินห้าร้อยบาท จนกว่าจะได้เลิกใช้	(๑.๑๑) มาตรา ๕๑ บัญญัติว่า ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลใดที่ใช้ชื่อว่าสมาคม โดยรู้ว่าเป็นสมาคมที่ไม่ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
			(๑.๑๒) มาตรา ๕๒ บัญญัติว่า สมาคมใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ
			(๑.๑๒) มาตรา ๕๐ บัญญัติว่า สมาคมต้องใช้ชื่อซึ่งมีคำว่า “สมาคม” ประกอบกับชื่อของสมาคม

เป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกวันและไม่เกินห้าร้อยบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง	(๑.๑๓) มาตรา ๕๓ บัญญัติว่า สมาคมใดมีได้จดทะเบียนขอบังคับที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม ต่อนายทะเบียนในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๔ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท	(๑.๑๓.๑) มาตรา ๘๔ บัญญัติว่า การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของสมาคมจะ กระทำได้อีกแต่โดยมติของที่ประชุมใหญ่ และสมาคมต้องยื่น ข้อบังคับที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียน แห่งท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ของสมาคมตั้งอยู่ภายในสิบสี่วัน นับแต่วันที่ได้ลงมติและให้นำความในมาตรา ๘๒ มาใช้ บังคับโดยอนุโลม เมื่อนายทะเบียนได้จดทะเบียนแล้วให้มี ผลใช้บังคับได้	
	(๑.๑๔) มาตรา ๕๔ บัญญัติว่า สมาคมใดมีได้จดทะเบียนการแต่งตั้งหรือ เปลี่ยนแปลงกรรมการของสมาคมต่อนายทะเบียนภายใน ระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่ เกินหนึ่งหมื่นบาท	(๑.๑๔.๑) มาตรา ๘๕ บัญญัติว่า การแต่งตั้งกรรมการของสมาคมขึ้นใหม่ทั้ง ชุดหรือการเปลี่ยนแปลงกรรมการของสมาคม ให้กระทำ ตามข้อบังคับของสมาคม และสมาคมต้องนำไปจดทะเบียน ต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ของสมาคม ตั้งอยู่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแต่งตั้งหรือ เปลี่ยนแปลงกรรมการของสมาคม ถ้านายทะเบียนเห็นว่ากรรมการของ สมาคมตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีฐานะหรือความประพฤติไม่ เหมาะสมในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสมาคม นายทะเบียนจะไม่รับจดทะเบียนกรรมการของสมาคมผู้นั้น ก็ได้ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่รับจดทะเบียนกรรมการของ สมาคม นายทะเบียนต้องแจ้งเหตุผลที่ไม่รับจดทะเบียนให้ สมาคมทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำขอจด ทะเบียน และให้นำความในมาตรา ๘๒ วรรคสี่และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในระหว่างที่ยังไม่มีการจดทะเบียน กรรมการของสมาคมชุดใหม่ ถ้าข้อบังคับของสมาคมมิได้ กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้กรรมการของสมาคมชุดเดิม	

(๑.๑๕) มาตรา ๕๕ บัญญัติว่า สมาคมใดไม่ยอมให้สมาชิกของสมาคมตรวจตรา กิจการและทรัพย์สินของสมาคมตามมาตรา ๘๙ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ เป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท	ปฏิบัติหน้าที่กรรมการของสมาคมต่อไปจนกว่าจะได้มีการ จัดระเบียบกรรมการของสมาคมชุดใหม่ (๑.๑๕.๑) มาตรา ๘๙ บัญญัติว่า สมาชิกของสมาคมมีสิทธิที่จะตรวจตรา กิจการและทรัพย์สินของสมาคมในระหว่างเวลาทำการของ สมาคมได้	
(๑.๑๖) มาตรา ๕๗ บัญญัติว่า ในกรณีที่เกิดกรรมการของสมาคมไม่แจ้งการเลิก สมาคมต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรรมการของ สมาคมนั้น มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน คนละหนึ่งหมื่นบาท เว้นแต่กรรมการผู้ใดของสมาคมนั้นจะพิสูจน์ ได้ว่าการที่มีได้แจ้งนั้น มิได้เกิดจากการกระทำของตน	(๑.๑๖.๑) มาตรา ๑๐๕ บัญญัติว่า เมื่อสมาคมมีเหตุต้องเลิกตามมาตรา ๑๐๑ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ให้คณะกรรมการของการเลิกสมาคมที่อยู่ใน ตำแหน่งขณะมีการเลิกสมาคมแจ้งกรรมการเลิกสมาคมต่อนาย ทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่มีการเลิกสมาคม ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึง ที่สุดให้สมาคมล้มละลายตามมาตรา ๑๐๑ (๕) หรือมีคำสั่ง ถึงที่สุดให้เลิกสมาคมตามมาตรา ๑๐๔ ให้ศาลแจ้งคำ พิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวให้นายทะเบียนทราบด้วย ให้นายทะเบียนประกาศการเลิกสมาคมใน ราชกิจจานุเบกษา	
(๑.๑๗) มาตรา ๕๙ บัญญัติว่า ผู้ได้ยื่นขึ้นแสดงตนเป็นกรรมการหรือสมาชิกของ สมาคมโดยรู้หรือนายทะเบียนออกชื่อสมาคมนั้นออกจาก ทะเบียนแล้วตามมาตรา ๑๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์หรือศาลได้สั่งให้เลิกสมาคมแล้วตามมาตรา ๑๐๔ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท	(๑.๑๗.๑) มาตรา ๑๐๖ บัญญัติว่า ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งถอนชื่อสมาคม ออกจากทะเบียนได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เมื่อปรากฏในภายหลังการจดทะเบียน ว่า วัตถุประสงค์ของสมาคมขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอัน ดีของประชาชน หรืออาจเป็นอันตรายต่อความสงบสุข ของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ และนายทะเบียนได้ สั่งให้แก้ไขแล้วแต่สมาคมไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่ นายทะเบียนกำหนด (๒) เมื่อปรากฏว่าการดำเนินกิจการของ สมาคมขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือ	

			อาจเป็นภัยร้ายต่อความสงบสุขของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ (๓) เมื่อสมาคมหยุดดำเนินการติดต่อกันตั้งแต่สองปีขึ้นไป (๔) เมื่อปรากฏว่าสมาคมให้หรือปล่อยให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการของสมาคมเป็นผู้ดำเนินการของสมาคม (๕) เมื่อสมาคมมีสมาชิกเหลือน้อยกว่าสิบคนมาเป็นเวลาติดต่อกันกว่าสองปี (๑.๑๗.๒) มาตรา ๑๐๔ บัญญัติว่า เมื่อมีการเพิกถอนชื่อสมาคมออกจากทะเบียนอาจร้องขอให้นายทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำร้องขอโดยไม่แจ้งเหตุผลให้ผู้ร้องขอทราบภายในเวลาอันสมควร หรือนายทะเบียนได้แจ้งเหตุผลให้ทราบแล้วแต่ผู้ร้องขอไม่พอใจในเหตุผลดังกล่าว ผู้ร้องขอนั้นจะร้องขอต่อศาลให้สั่งเลิกสมาคมนั้นเสียก็ได้
(๑.๑๘) มาตรา ๖๐ บัญญัติว่า ผู้ใดใช้คำว่า “มูลนิธิ” ประกอบกับชื่อ ในดวงตรา บ้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจ โดยมีได้เป็นมูลนิธิที่ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เว้นแต่เป็นการใช้ในการขอจดทะเบียนเกี่ยวกับกาตั้งมูลนิธิ หรือในการแปลงชื่อกษัตราประเทศเป็นอักษรไทยโดยมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ด้วย มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกวันละไม่เกินห้าร้อยบาทจนกว่าจะได้เลิกใช้			
(๑.๑๙) มาตรา ๖๒ บัญญัติว่า มูลนิธิได้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ		(๑.๑๙.๑) มาตรา ๑๑๓ บัญญัติว่า มูลนิธิต้องใช้ชื่อซึ่งมีคำว่า “มูลนิธิ” ประกอบกับชื่อของมูลนิธิ	

เป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกวันและไม่เกินห้าร้อยบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง	(๑๒๐) มาตรา ๖๓ บัญญัติว่า มูลนิธิใดมิได้จดทะเบียนการแต่งตั้งหรือ เปลี่ยนแปลงกรรมการของมูลนิธิต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลา ที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่น บาท
(๑๒๐.๑) มาตรา ๑๒๕ บัญญัติว่า การแต่งตั้งกรรมการของมูลนิธิขึ้นใหม่ทั้ง ชุดหรือการเปลี่ยนแปลงกรรมการของมูลนิธิ ให้กระทำตาม ข้อบังคับของมูลนิธิ และมูลนิธิต้องนำไปจดทะเบียนภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่มีการแต่งตั้งหรือเปลี่ยนแปลง กรรมการของมูลนิธิ	ถ้านายทะเบียนเห็นว่ากรรมการของ มูลนิธิตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีฐานะหรือความประพฤติไม่ เหมาะสมในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ นาย ทะเบียนจะไม่รับจดทะเบียนกรรมการของมูลนิธิผู้นั้นก็ได้ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่รับจดทะเบียนกรรมการของมูลนิธิ นายทะเบียนต้องแจ้งเหตุผลที่ไม่รับจดทะเบียนให้มูลนิธิ ทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน และ ให้ความหมายในมาตรา ๑๒๕ วรรคสี่และวรรคห้ามาใช้บังคับ โดยอนุโลม ในกรณีที่กรรมการของมูลนิธิพ้นจาก ตำแหน่งและไม่มีกรรมการของมูลนิธิเหลืออยู่ หรือ กรรมการของมูลนิธิที่เหลืออยู่ไม่สามารถดำเนินการตาม หน้าที่ได้ ถ้าข้อบังคับของมูลนิธิได้กำหนดการปฏิบัติ หน้าที่ไว้เป็นอย่างอื่น ให้กรรมการของมูลนิธิที่พ้นจาก ตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ที่กรรมการของมูลนิธิต่อไปจนกว่านาย ทะเบียนจะได้แจ้งการรับจดทะเบียนกรรมการของมูลนิธิที่ตั้ง ใหม่ กรรมการของมูลนิธิที่พ้นจากตำแหน่ง เพราะถูกถอดถอนโดยคำสั่งศาลตามมาตรา ๑๒๙ จะปฏิบัติ หน้าที่ตามวรรคสามไม่ได้

(๑.๒๑) มาตรา ๖๔ บัญญัติว่า มูลนิธิได้มีได้จดทะเบียนขอรับตั้งที่ได้แก้ไข เพิ่มเติมต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท	(๑.๒๑.๑) มาตรา ๑๒๖ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับตามมาตรา ๑๒๗ ให้ คณะกรรมการของมูลนิธิเป็นผู้มีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติม ข้อบังคับของมูลนิธิ แต่ถ้าข้อบังคับของมูลนิธิได้กำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการแก้ไขเพิ่มเติมไว้ การแก้ไขเพิ่มเติมต้อง เป็นไปตามที่ข้อบังคับกำหนด และให้มูลนิธิรับข้อบังคับที่ แก้ไขเพิ่มเติมนั้นไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการของมูลนิธิได้แก้ไข เพิ่มเติมข้อบังคับของมูลนิธิและให้นำความในมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	
(๑.๒๒) มาตรา ๖๗ บัญญัติว่า ในกรณีคณะกรรมการของมูลนิธิไม่แจ้งการเลิก มูลนิธิต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๓๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรรมการของมูลนิธิ นั้นมีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินคนละหนึ่งหมื่นบาท เว้นแต่กรรมการผู้ใดของมูลนิธิ นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าการที่มิได้แจ้งนั้น มิได้เกิดจากการกระทำของตน	(๑.๒๒.๑) มาตรา ๑๓๒ บัญญัติว่า เมื่อมูลนิธิมีเหตุต้องเลิกตามมาตรา ๑๓๐ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว ให้คณะกรรมการของมูลนิธิที่อยู่ใน ตำแหน่งขณะมีการเลิกมูลนิธิแจ้งการเลิกมูลนิธิต่อนาย ทะเบียนภายในสิบวันนับแต่วันที่มีการเลิกมูลนิธิ ในกรณีที่ไม่แจ้งการเลิกมูลนิธิหรือแจ้งถึง ที่สุดให้มูลนิธิล้มละลายตามมาตรา ๑๓๐ (๔) หรือมีคำสั่งถึง ที่สุดให้เลิกมูลนิธิตามมาตรา ๑๓๑ ให้ศาลแจ้งคำพิพากษา หรือคำสั่งดังกล่าวให้นายทะเบียนทราบด้วย ให้นำทะเบียนประกาศการเลิกมูลนิธิใน ราชกิจจานุเบกษา	

๒. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔			
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๔ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
(๒๑) มาตรา ๑๒ ทวิ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ทำการขาย ทอดตลาดหรือค่าของเก่า โดยใบอนุญาตขาดอายุหรือ ทำการขายทอดตลาดหรือค่าของเก่าโดยไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๗ มาตรา ๘ (ก) (ข) (ง) หรือ มาตรา ๑๓ หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงที่ออกตาม พระราชบัญญัตินี้ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองพันบาท	(๒๑.๑) มาตรา ๖ ทวิ บัญญัติว่า ใบอนุญาตประกอบกิจการอาชีพขายทอดตลาดหรือค่าของ เก่า หากสูญหายไปในการนี้ก็ตาม ให้ผู้รับใบอนุญาตไปขอรับใบแทน ใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับ แต่วันสูญหาย	๑. เจ้าพนักงาน ปกครอง หรือนิติกร ซึ่ง ดำรงตำแหน่งระดับ ชำนาญการขึ้นไป สังกัด สำนักงานการสอบสวนและ นิติกร กรมการปกครอง สำหรับใน กรุงเทพมหานคร หรือ ๒. นายอำเภอ หรือ ปลัดอำเภอ ซึ่งดำรง ตำแหน่งระดับชำนาญการ ขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของ ตน สำหรับในจังหวัดอื่น	(ลำดับที่ ๓๖) ประกาศในราช กิจจานุเบกษา เมื่อ วันที่ ๑๗ ก.ค. ๖๖
	(๒๑.๒) มาตรา ๗ บัญญัติว่า ผู้ทอดตลาดต้อง (ก) แสดงค่าแจ้งความแห่งการขายทุกราวไว้ ณ สถานที่ ขายให้เห็นได้แจ้ง (ข) อยู่ ณ ที่ขายในเวลาขายทอดตลาดและพร้อมที่จะ แสดงใบอนุญาตต่อมายตรวจ เมื่อเรียกรวด (ค) มีสมุดบัญชีสำหรับการขายทุกราว และจกรายการ ข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการขายนั้น ๆ ลงไว้ (ง) แจ้งวันและสถานที่ขายให้มายตรวจทราบล่วงหน้า อย่างน้อยสามวันเต็ม (จ) แสดงนามของตนและคำว่า “ผู้ทอดตลาด” ไว้เหนือ ประตูขึ้นนอกแห่งสำนักงาน เพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ถ้านายตรวจประสงค์จะทราบ รายการข้อสำคัญอันเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ขายและได้มีหนังสือแสดงความ ประสงค์แล้ว ท่านว่าผู้ทอดตลาดต้องบอกรายการที่ประสงค์นั้น		

	(๒.๑.๓) มาตรา ๘ บัญญัติว่า ผู้ค้าของเก่า ต้อง (ก) แสดงนามของตนและคำว่า ผู้ค้าของเก่าไว้ ณ ที่ทำการค้าของตน พร้อมทั้งใบอนุญาตในที่เห็นได้แจ้ง (ข) มีสมุดบัญชีสำหรับการค้าของตนและจดรายการซื้อสำคัญทั้งปวงแห่งการค้าลงไว้ทุกราย สมุดบัญชีตามที่กล่าวนี้ต้องทำตามแบบและนำมาให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตลงนามและประทับตรา ก่อนทุกเล่ม (ฅ) ทำเล้าดิบเป็นเครื่องหมายปิดไว้ของให้ตรงกับเลขลำดับในสมุดบัญชีเพื่อสะดวกในการสำรวจ (๒.๑.๔) มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า ในระหว่างตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก นายตรวจและเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรี้ตั้งให้หน้าที่ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า ขอบที่จะเข้าตรวจใบอนุญาต สมุดบัญชี และทรัพย์สินของร้านค้าได้ ผู้รับใบอนุญาตต้องนำใบอนุญาต สมุด บัญชี และทรัพย์สินของตามที่เรียกตรวจ ออกให้ตรวจโดยทันที *** และ/หรือหากฝ่าฝืนกฎกระทรวงที่ออกตาม พ.ร.บ. นี้	
--	--	--

๓. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๔๓				
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๓ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ (ลำดับที่ ๓๘) นรรม. มท. ประกาศในราช กิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ ต.ค. ๖๖	
(๓.๑) มาตรา ๔ วรรคแรก บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๔ มาตรา ๕ หรือ คำสั่งของเจ้าพนักงานที่สั่ง ตามความในมาตรา ๖ มี ความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสอง ร้อยบาท และให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเพิก ถอนใบอนุญาตได้ด้วย	(๓.๑.๑) มาตรา ๔ บัญญัติว่า ผู้ที่จะทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้า จะต้อง ขอรับอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงทำการโฆษณาได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับอนุญาต และให้มี อำนาจกำหนด เงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยเวลา สถานที่และเครื่องอุปกรณ์ขยาย เสียงและผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติ ตามเงื่อนไขที่กำหนดนั้น	๑. ผู้อำนวยการสำนักงานการสอบสวน และนิติกร กรมการปกครอง ผู้อำนวยการ ส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน เจ้าหน้าที่งาน ปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนัก การสอบสวนและนิติกร กรมการ ปกครอง ในทุกท้องที่ที่ราชอาณาจักร ปกครอง ๒. ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่ง สารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ใน สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับใน กรุงเทพมหานคร ๓. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่ง ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่ง สารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ใน สังกัดตำรวจภูธรภาค ๑ - ๙ สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ เฉพาะในเขตอำนาจ ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น		
	(๓.๑.๒) มาตรา ๕ บัญญัติว่า ใบอนุญาตที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกให้แก่ผู้ทำการโฆษณาตาม ความในพระราชบัญญัตินี้ให้คุ้มครองถึงผู้ใช้และผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงในการ โฆษณา และบุคคลเช่นว่านี้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตด้วย			
	(๓.๑.๓) มาตรา ๖ บัญญัติว่า พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจสั่งผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่อง ขยายเสียงให้ลดเสียงลงได้เมื่อปรากฏว่าเสียงที่โฆษณานั้นก่อความรำคาญแก่ ประชาชน ถ้าการโฆษณากระทำผิดเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของเจ้าพนักงานที่สั่งตามความในวรรคก่อน ให้เจ้าพนักงานดังกล่าวมีอำนาจสั่งให้ หยุดโฆษณาได้			

๔. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗			
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๓ มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ทำยาฯ (ลำดับที่ ๓๔) ประกาศในราช กิจจานุเบกษา เมื่อ วันที่ ๑๗ ก.ค. ๖๖
(๔.๑) มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า ผู้ใดทำผิดเงื่อนไขในการ อนุญาต ซึ่งคณะกรรมการควบคุมการ เรียไรกำหนด ตามมาตรา ๙ หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามมาตรา ๑๐ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มีความผิด ทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่ เกินหนึ่งร้อยบาท	(๔.๑.๑) มาตรา ๙ บัญญัติว่า เมื่อมีผู้ขอรับอนุญาตตามมาตรา ๖ คณะกรรมการควบคุมการ เรียไรมีอำนาจสั่งไม่อนุญาต หรือสั่งอนุญาตโดยกำหนดเงื่อนไข (๑) จำนวนเงินหรือทรัพย์สินอย่างสูงที่ใ้เรียไรได้ (๒) เขตหรือสถานที่และเวลาที่อนุญาตให้ทำการเรียไร (๓) วิธีการเก็บรักษาและทำบัญชีเงิน หรือทรัพย์สินที่เรียไรได้ (๔) วิธีการการเรียไร ในกรณีที่สั่งอนุญาต ให้คณะกรรมการกำหนดวันสิ้นอายุแห่ง ใบอนุญาตไว้ด้วย และในกรณีที่สั่งไม่อนุญาต ให้แจ้งและแสดงเหตุผลให้ผู้ขอ อนุญาตทราบ	๑. เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับชำนาญการขึ้นไป ใน สังกัดสำนักงานสอบสวนและ นิติกร กรมการปกครอง สำหรับในกรุงเทพมหานคร ๒. นายอำเภอ หรือ ปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะ ในพื้นที่ของตนสำหรับในจังหวัด อื่น	
	(๔.๑.๒) มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า เมื่อมีผู้ขอรับอนุญาตตามมาตรา ๘ ให้มีความในมาตรา ๙ มาใช้ บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าสั่งไม่อนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งและแสดงเหตุผลให้ ผู้ขออนุญาตทราบภายในกำหนดสิบวัน นับแต่วันได้รับคำร้องขอ ในกรณีที่สั่งไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งของ พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันได้ทราบคำสั่งไม่อนุญาต การ ยื่นอุทธรณ์ในจังหวัดพระนครและธนบุรีให้ยื่นต่อคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ขึ้น ในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อคณะกรรมการจังหวัด คำชี้ขาดของคณะกรรมการหรือ คณะกรรมการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่สุด (๔.๑.๓) มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า บุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไรต้องมีใบอนุญาตติดตัวอยู่ ในขณะที่ทำการเรียไร และต้องให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้ประสงค์จะเข้าส่วนในการ เรียไรตรวจดู เมื่อเจ้าหน้าที่หรือบุคคลนั้นเรียก ในกรณีการเรียไรซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดทำประจำที่ ผู้รับอนุญาต ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่ทำการเรียไรให้เห็นได้โดยชัดเจน		

๕. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖			
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๒ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๕ มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
(๕.๑) มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการ ขอมีบัตรตามมาตรา ๖ ผู้ซึ่งต้องมียบัตร ตาม มาตรา ๔ ซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือ บุคคลซึ่งมีหน้าที่ยื่นคำขอมีบัตรแทนตาม มาตรา ๖ ฉ แล้วแต่กรณีไม่ยื่นขอมีบัตร มี ความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็น พินัยไม่เกินหนึ่งร้อยบาท เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการ ขอมีบัตรใหม่ตามมาตรา ๖ ตรี วรรคหนึ่ง หรือการขอมีบัตรใหม่หรือขอเปลี่ยนบัตร ตามมาตรา ๖ จัดว่า วรรคหนึ่ง ผู้ถือบัตรซึ่ง มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือบุคคลซึ่งมี หน้าที่ยื่นคำขอมีบัตรแทนตามมาตรา ๖ ฉ แล้วแต่กรณี ไม่ ยื่นขอมีบัตรใหม่ มีความผิด ทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน หนึ่งร้อยบาท	(๕.๑.๑) มาตรา ๕ บัญญัติว่า ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งมีอายุตั้งแต่เจ็ดปีบริบูรณ์ แต่ไม่ เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ และมีชื่อในทะเบียนบ้านต้องมีบัตรตามที่ กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งได้รับการ ยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นตามกฎหมายกระทรวงตามวรรค สอง ซึ่งมีบัตรประจำตัวตามกฎหมายอื่นให้ใช้บัตรประจำตัวนั้น แทนได้ ผู้ซึ่งมีอายุเกินเจ็ดสิบปีและผู้ซึ่งได้รับการยกเว้น ตามกฎหมายกระทรวงจะขอมีบัตรก็ได้ (๕.๑.๒) มาตรา ๖ บัญญัติว่า ผู้ซึ่งต้องมียบัตรตามมาตรา ๕ ให้ยื่นคำขอมีบัตรต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่ (๑) วันที่อายุครบเจ็ดปีบริบูรณ์ (๒) วันที่ได้สัญชาติไทย สำหรับผู้ไม่ได้สัญชาติไทย โดยการเกิด หรือได้กลับคืนสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วย สัญชาติ (๓) วันที่นายทะเบียนเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านตาม กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร (๔) วันที่พ้นสภาพจากการได้รับการยกเว้น (๕.๑.๓) มาตรา ๖ ตรี วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ถือบัตรต้องมีบัตรใหม่ โดยยื่นคำขอต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บัตรเดิมหมดอายุ	๑. ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการทะเบียน ผู้อำนวยการส่วน เจ้าพนักงานปกครอง หรืออธิการ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไปในสังกัดสำนักงานบริหารทะเบียน กรมการปกครองในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ๒. หัวหน้าศูนย์บริหารการทะเบียนภาค หรือเจ้าพนักงานปกครอง ในสังกัดสำนักงานบริหารทะเบียน กรมการปกครอง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ณ ศูนย์บริหารการทะเบียนภาค เฉพาะในพื้นที่ของตน ๓. ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด จ่าจังหวัด เจ้าพนักงานปกครอง และอธิการ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไปในสังกัดที่ทำการปกครองจังหวัด เฉพาะในจังหวัด ๔. นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการซึ่งไป ในสังกัดที่ทำการปกครองอำเภอ เฉพาะในอำเภอ ๕. ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการส่วนผู้อำนวยการเขต ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย เจ้าพนักงาน	(ลำดับที่ ๘๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ต.ค. ๖๖

	(๕.๑.๔) มาตรา ๖ จัตวา วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ถือบัตรต้องมีบัตรใหม่หรือเปลี่ยนบัตร แล้วแต่กรณี โดยยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่ (๑) วันที่บัตรหายหรือถูกทำลาย (๒) วันที่บัตรชำรุดในสาระสำคัญ (๓) วันที่แก้ไขชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุลในทะเบียนบ้าน (๕.๑.๕) มาตรา ๖ ข บัญญัติว่า การขอมีบัตรตามมาตรา ๖ และการขอมีบัตรใหม่หรือขอเปลี่ยนบัตรตามมาตรา ๖ จัตวา ของผู้มีอายุไม่ถึงสิบห้าปี ให้เป็นหน้าที่ของบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคล ซึ่งรับดูแลผู้นั้นอยู่เป็นผู้ยื่นคำขอ แต่ไม่เป็นการตัดสิทธิบุคคลนั้นที่จะยื่นคำขอด้วยตนเอง	ปกครอง เจ้าหน้าที่งานเทคนิค หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประชาชน และดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะพื้นที่ของตน รองปลัดเมืองพัทยา ๖. ปลัดเมืองพัทยา รองปลัดเมืองพัทยา หัวหน้าสำนักงาน ปลัดเมืองพัทยา ผู้อำนวยการสำนักงานกลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย นักจัดการงานทะเบียนและบัตร นักจัดการงานเทคนิค หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในสังกัดเมืองพัทยา ซึ่งรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน และดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในเมืองพัทยา ๗. ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล หัวหน้าสำนักงาน ปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการสำนักงาน หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย นักจัดการงานทะเบียนและบัตร นักจัดการงานเทคนิค หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในสังกัดเทศบาล ซึ่งรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน และดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในเทศบาล
(๕.๒) มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า ผู้ถือบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป ผู้ใดไม่สามารถแสดงบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับ เมื่อเจ้าพนักงานตรวจบัตรขอตรวจ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองร้อยบาท”		

๖. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติบริหารราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗			
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๕ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
(๖.๑) มาตรา ๔๒ บัญญัติว่า หนังสือซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ไว้แก่บุคคลใด ถ้าชำรุดหรือสูญหายแล้ว บุคคลนั้นไม่แจ้งด้วยตนเอง ต่อนายอำเภอท้องที่ เพื่อรับใหม่ตามความในมาตรา ๙ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๔๐ ภายในกำหนดสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่สามารรถแจ้งได้ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน สิบสองบาท	(๖.๑.๑) มาตรา ๙ วรรคท้าย บัญญัติว่า ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและสัสดีจังหวัดออกหนังสือ สำคัญให้แก่ทหารที่ถูกปลดเป็นทหารกองหนุนไว้เป็นหลักฐาน หาก หนังสือสำคัญชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อนายอำเภอท้องที่เพื่อ ขอรับหนังสือสำคัญใหม่ โดยเสียค่าธรรมเนียมฉบับละหนึ่งบาท แต่ ถ้าการชำรุดหรือสูญหายนั้นเป็นเพราะเหตุสุดวิสัยก็ไม่ต้องเสีย ค่าธรรมเนียม	๑. ผู้อำนวยการเขต หรือ เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง ซึ่ง ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการ ขึ้นไป ในสังกัดกรุงเทพมหานคร หรืออัสสตีเขต หรือผู้ช่วยอัสสตีเขต ซึ่งรักษาการในตำแหน่ง อัสสตีเขต สำหรับใน กรุงเทพมหานคร	(ลำดับที่ ๑๐๕) กท. มท. ประกาศในราช กิจจานุเบกษา เมื่อ วันที่ ๑๙ ธ.ค. ๖๖
	(๖.๑.๒) มาตรา ๑๖ วรรคสาม บัญญัติว่า เมื่อได้รับการขอลงบัญชีทหารกองเกินตามมาตรานี้ ให้นายอำเภอออกไปสำคัญหรือใบรับให้ผู้ของบัญชีทหารกองเกินไว้ เป็นหลักฐาน หากใบสำคัญชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อ นายอำเภอท้องที่เพื่อขอรับใบสำคัญใหม่โดยเสียค่าธรรมเนียมฉบับ ละหนึ่งบาท แต่ถ้าการชำรุดหรือสูญหายนั้นเป็นเพราะเหตุสุดวิสัยก็ ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม	๒. นายอำเภอ หรือ ปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือ อัสสตีอำเภอ หรือผู้ช่วยอัสสตี อำเภอซึ่งรักษาการใน ตำแหน่งอัสสตีอำเภอ เฉพาะใน พื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัด อื่น	
	(๖.๑.๓) มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า บุคคลซึ่งยังมีดลงบัญชีทหารกองเกินที่อำเภอ พร้อมกับคนขึ้นปีเดียวกันเพราะเหตุใด ๆ ก็ดี ถ้าอายุยังไม่ถึงสิบหก ปีบริบูรณ์ ให้ปฏิบัติตนเองเดียวกับมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับ แต่วันที่สามารรถปฏิบัติได้ แต่จะให้ผู้อื่นแจ้งแทนไม่ได้ ถ้า นายอำเภอจะเรียกตัวลงบัญชีทหารกองเกินที่ยอมทำไม่ได้โดยไม่ต้อง คำนึงถึงกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว เมื่อได้รับการลงบัญชีทหารกองเกินตามมาตรานี้ ให้ นายอำเภอออกไปสำคัญหรือใบรับไว้เป็นหลักฐาน หากใบสำคัญ ชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อนายอำเภอท้องที่เพื่อขอรับ		

	ใบสำคัญใหม่โดยเสียค่าธรรมเนียมฉบับละหนึ่งบาท แต่ถ้าการชำระหรือสูญหายนั้นเป็นเพราะเหตุสุดวิสัยก็ต้องเสียค่าธรรมเนียม ผู้ซึ่งได้ลงบัญชีทหารกองเกินตามมาตรา ๓๕ แล้ว แต่ไม่มีอายุถือว่าเป็นทหารกองเกินตั้งแต่วันลงบัญชีทหารกองเกิน แต่ถ้ามีอายุครบกำหนดปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ ตามมาตรา ๓๕ เมื่อได้ลงบัญชีทหารกองเกินแล้ว ให้ปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ ทันที การลงบัญชีทหารกองเกินตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง (๖.๑.๔) มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า เมื่อจำเป็น นายอำเภอมีอำนาจประกาศเรียกบุคคลที่ได้ลงบัญชีทหารกองเกินไว้ที่อำเภอตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๘ แล้ว ไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีทหารกองเกินใหม่ได้ ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศ ประกาศเช่นว่านี้ให้นายอำเภอปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและ ณ ที่เปิดเผยตามชุมชนในท้องถิ่น กับให้นายอำเภอส่งประกาศให้กำนันผู้ใหญ่บ้านเพื่อนำไปแจ้งให้ราษฎรในท้องที่ของตนทราบด้วย ผู้ใดไม่สามารถจะไปลงบัญชีทหารกองเกินด้วยตนเองได้ ต้องให้บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะและพอจะเชื่อถือได้ไปแจ้งแทน ถ้าไม่มีผู้แทนให้ถือว่าผู้นั้นหลีกเลี่ยงข้อนี้ เมื่อได้รับการขอลงบัญชีทหารกองเกินตามมาตรานี้ให้นายอำเภอออกใบสำคัญหรือใบรับให้ผู้ขอลงบัญชีทหารกองเกินไว้เป็นหลักฐาน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หากใบสำคัญชำรุดหรือสูญหายให้ผู้ถือแจ้งต่อนายอำเภอท้องที่เพื่อขอรับใบสำคัญใหม่โดยเสียค่าธรรมเนียมฉบับละหนึ่งบาท แต่ถ้าการชำระหรือสูญหายนั้นเป็นเพราะเหตุสุดวิสัย ก็ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม	
--	--	--

	(๖.๑.๕) มาตรา ๔๐ บัญญัติว่า ทหารกองประจำการ ถ้าต้องจ้างหรือจำคุกครั้งเดียว หรือหลายครั้ง เมื่อมีกำหนดวันที่จะต้องทัณฑ์หรือต้องโทษรวมได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งปีก็ดี หรือทหารกองประจำการผู้ได้ซึ่งกระทำความผิดใหม่เห็นว่าจะกระทำให้เสื่อมเสียแก่ราชการทหารด้วยประการใด ๆ ก็ดี จะปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ ก็ได้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพร้อมด้วยสัสดีจังหวัดออกใบสำคัญให้แก่ทหารที่ถูกปลดนี้ไว้เป็นหลักฐาน ใบสำคัญนี้ หากชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้แจ้งตนายอำเภอท้องที่เพื่อรับใหม่โดยเสียค่าธรรมเนียมฉบับละหนึ่งบาท แต่หากการชำรุดหรือสูญหายนั้นเป็นเพราะเหตุสุดวิสัย ก็ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม	
--	--	--

๗. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕			
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๑๔ มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
(๗.๑) มาตรา ๔๑ บัญญัติว่า ผู้รับจำนำผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ หรือฝ่าฝืน กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๒๐ มี ความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินสองพันบาท	(๗.๑.๑) มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า ผู้รับจำนำต้องจัดให้มีป้ายคำว่า “โรงรับจำนำ” ตามลักษณะที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตกำหนด แสดงไว้ในที่เปิดเผยหน้าโรงรับจำนำ ในกรณีเทศบาลหรือทางราชการตั้งโรงรับจำนำ เทศบาล หรือทางราชการอาจใช้คำอื่นแทนคำว่า “โรงรับจำนำ” ก็ได้ แต่ต้องเป็นคำที่ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำให้ได้	๑. เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับชำนาญการขึ้นไป ใน สังกัดสำนักงานการสอบสวนและ นิติกร กรมการปกครอง สำหรับในกรุงเทพมหานคร ๒. นายอำเภอ หรือ ปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะ ในพื้นที่ของตน สำหรับใน จังหวัดอื่น	(ลำดับที่ ๑๑๔) ประกาศในราช กิจจานุเบกษา เมื่อ วันที่ ๑๗ ก.ค. ๖๖
	(๗.๑.๒) มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า ผู้รับจำนำต้องจัดให้มีที่เก็บทรัพย์สินจำนำอันมีค่าไว้โดย ปลอดภัยในโรงรับจำนำตามที่ได้คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำกำหนด		
	(๗.๑.๓) มาตรา ๑๔ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับจำนำย้ายสถานที่ตั้งโรงรับจำนำ เว้นแต่ได้รับ อนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำ การขออนุญาตและการ อนุญาตให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง		
	(๗.๑.๔) มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า ในกรณีผู้รับจำนำเป็นนิติบุคคล เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง กรรมการหรือผู้จัดการ ผู้รับจำนำต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง		
	(๗.๑.๕) มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า ผู้รับจำนำต้องจัดให้มีป้ายอัตราดอกเบี้ยเป็นภาษาไทยตาม ลักษณะที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตกำหนด แสดงไว้ในที่เปิดเผยภายใน โรงรับจำนำ		

		(๗.๑.๖) มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับจ่านำกระทำการ ดังต่อไปนี้ (๑) รับจ่านำหรือให้เถรพินัยจ่านำในระหว่างเวลาตั้งแต่ ๑๘ นาฬิกา ถึง ๘ นาฬิกา (๒) รับจ่านำสิ่งของจากภิกษุสามเณรหรือเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปี (๓) รับจ่านำสิ่งของที่ได้เห็นว่า เป็นของที่ใช้ในราชการหรือสิ่งของที่ได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๑ (๔) นำทรัพย์สินจ่านำออกนอกโรงรับจ่านำ เว้นแต่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือเพื่อให้พ้นภัยอันตรายอันร้ายแรงที่ผู้รับจ่านำจะป้องกันด้วยวิธีอื่นไม่ได้ (๕) ประกอบธุรกิจซึ่งไม่เกี่ยวกับการรับจ่านำหรือการขายทรัพย์สินจ่านำที่หลุดเป็นสิทธิแล้วในบริเวณโรงรับจ่านำ	
		(๗.๑.๗) มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า ในกรณีมีเหตุควรสงสัยว่าสิ่งของที่มีผู้นำมาจ่านำเป็นสิ่งที่มิผู้ได้มาโดยการกระทำความผิด ให้ผู้รับจ่านำแจ้งต่อนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ทันที	
		(๗.๑.๘) มาตรา ๒๐ บัญญัติว่า เมื่อมีการรับจ่านำ ให้ผู้รับจ่านำออกตัวรับจ่านำให้แก่ผู้จ่านำ และติดเลขหมายที่ทรัพย์สินจ่านำให้ตรงกับเลขหมายตัวรับจ่านำตัวรับจ่านำให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงการออกตัวรับจ่านำให้ทำตามวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง	
		(๗.๑.๙) มาตรา ๒๑ บัญญัติว่า เมื่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือเจ้าพนักงานผู้ให้นำที่ออกประกาศกำหนดรูปพรรณของหายได้แจ้งเรื่องขอหาต่อผู้รับจ่านำ ผู้รับจ่านำมีหน้าที่ตรวจทรัพย์สินจ่านำหรือสิ่งของที่จ่านำ ถ้าปรากฏว่ามีตำหนิรูปพรรณตรงหรือคล้ายกับตำหนิรูปพรรณของหาย ให้ผู้รับจ่านำส่งมอบต่อเจ้าพนักงานผู้แจ้งเรื่องของหาย	

	นั้นโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มีการรับจำนำไปแล้ว ให้ส่งสำเนาตัวรับจำนำไปด้วย (๗.๑.๑๐) มาตรา ๒๒ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓ ผู้รับจำนำต้องให้หลักทรัพย์จำนำ เมื่อมีผู้จำนำตัวรับจำนำมาขอได้ ให้ผู้รับจำนำจดทะเบียนรายการตามมาตรา ๑๘ ทวิ และเมื่อให้ได้แล้ว ให้ผู้รับจำนำติดไว้ที่ตัวรับจำนำและบันทึกวันเดือนปีที่ให้ไว้ในต้นตัวรับจำนำนั้น และจัดให้ผู้หลักทรัพย์คืนลงลายมือชื่อในต้นตัวรับจำนำด้วย (๑.๑.๑๑) มาตรา ๒๓ บัญญัติว่า ผู้รับจำนำต้องไม่ยอมให้หลักทรัพย์จำนำเมื่อมีการตั้งต่อไปนี้ (๑) ผู้รับจำนำได้รับแจ้งจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจว่า ทรัพย์สินหรือตัวรับจำนำเป็นของได้มาโดยการกระทำความผิด หรือ (๒) ผู้รับจำนำมีเหตุควรสงสัยว่าทรัพย์สินจำนำหรือตัวรับจำนำเป็นของได้มาโดยการกระทำความผิด เมื่อผู้รับจำนำไม่ยอมให้หลักทรัพย์จำนำ ผู้รับจำนำต้องแจ้งต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่พื้นที่ และต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตโดยไม่ชักช้า (๑.๑.๑๒) มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า เมื่อทรัพย์สินจำนำหลุดเป็นสิทธิแล้ว ให้ผู้รับจำนำบันทึกวันเดือนปีที่หลุดเป็นสิทธิไว้ในต้นตัวรับจำนำ และถ้าผู้รับจำนำได้จำนำย หรือเปลี่ยนแปลงสภาพทรัพย์สินจำนำที่หลุดเป็นสิทธิแล้ว ก็ให้บันทึกวันเดือนปีที่ได้จำนำยหรือเปลี่ยนแปลงสภาพทรัพย์สินจำนำนั้นไว้ในต้นตัวรับจำนำด้วย (๑.๑.๑๓) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ให้ผู้รับจำนำทำบัญชีเงินต้นเงินดอกเบี้ยเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนปฏิทิน
--	--

๘. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. ๒๕๒๔				
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๑ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ	
(๘.๑) มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมาตรการใด ๆ ซึ่งออกตามมาตรา ๑๑ (๒) มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท	(๘.๑.๑) มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๒) กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ เงื่อนไข หรือมาตรการใด ๆ ในการควบคุมกิจการ ซึ่งต้องได้รับ อนุญาตตามมาตรา ๕	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมกิจการศาสนาอิสลาม และกิจการฮัจย์ เจ้าหน้าที่งานปกครอง หรือนิติ กร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ***ในการพิจารณาและดำเนินการปรับเป็น พินัย ต้องทำเป็นองค์คณะประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน	(ลำดับที่ ๑๓๔) ประกาศในราช กิจจานุเบกษา เมื่อ วันที่ ๕ ก.ย. ๖๖	

๙. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙				
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๓ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๗ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ (ลำดับที่ ๑๔๐) ประกาศในราช กิจจานุเบกษา เมื่อ วันที่ ๕ ก.ย. ๖๖	
(๙.๑) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง หรือกฎกระทรวง ตาม มาตรา ๑๗ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท	(๙.๑.๑) มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า ในกรณีใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการสูญหาย หรือ ชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยื่นคำขอรับไป แทนใบอนุญาต ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่า ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุด	๑. ผู้อำนวยการสำนักงานการ สอบสวนและนิติการ กรมการ ปกครอง ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้า กลุ่มงาน เจ้าพนักงานปกครอง หรือ นิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญ การขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานการ สอบสวนและนิติการ กรมการ ปกครอง ในทุกท้องที่ทั่ว ราชอาณาจักร ๒. ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรง ตำแหน่งสารวัตรหรือเทียบเท่า ตำแหน่งสารวัตรขึ้นไป สังกัด กองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ อำนาจปรับเป็นพินัย สำหรับใน กรุงเทพมหานคร ๓. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้น ไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับใน จังหวัดอื่น		
	(๙.๑.๒) มาตรา ๑๔ บัญญัติว่า ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจัดทำบัตรประวัติ ของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ ในการมีรายการในบัตรประวัติเปลี่ยนแปลงไป ให้ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งการเปลี่ยนแปลงภายในเจ็ดวันนับ แต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง การจัดทำการเก็บรักษา และการแจ้งการ เปลี่ยนแปลงบัตรประวัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีที่กำหนด ในกฎกระทรวง การจัดทำบัตรประวัตินั้น ต้องไม่ระบุหน้าที่ของ พนักงานในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พนักงานนั้น			
	(๙.๑.๓) มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า ในการมีบัตรประวัติซึ่งเก็บรักษาไว้ ณ สถานบริการ สูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้รับอนุญาตตั้งสถาน บริการต้องจัดทำ บัตรประวัติใหม่ ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ บัตรนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ และให้ความ ในมาตรา ๑๔ วรรคแรก มาใช้บังคับโดยอนุโลม			

(๔.๒) มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใด ฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือ มาตรา ๑๖ (๕) หรือ	(๔.๑.๔) มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ (๑) รับผู้มียาเสพติดกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงาน ในสถานบริการ (๒) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมี เมามจนประพฤตินุญวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถาน บริการระหว่างเวลาทำการ (๓) จำหน่ายสุราให้แก่ผู้มีอาการมีเมามจน ประพฤตินุญวายหรือครองสติไม่ได้ (๔) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่ เฝ้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ (๕.๑.๕) มาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ยินยอมหรือ ปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์ซึ่งมีได้ทำงานใน สถานบริการนั้นเข้าไปเป็นสถานบริการระหว่างเวลาทำการ (๕.๑.๖) มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัด สถานที่ภายนอกและภายในเพื่อความเหมาะสมเรียบร้อย เพื่อ ความสะอาดหรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ การใช้โฉมใหม่หรือการให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถาน บริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (๕.๒.๑) มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการย้าย แกะไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็น หนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่	***ในการพิจารณาและดำเนินการปรับ เป็นพินัย ต้องทำเป็นองค์คณะ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่ น้อยกว่าสามคน
--	---	--

(๖) มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหกหมื่นบาท	(๕.๒.๒) มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ (๕) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ (๖) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธ เข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใน เครื่องแบบนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย	
(๕.๓) มาตรา ๒๘/๑ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง หรือ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๖/๓ มีความผิดทาง พินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่น บาท ผู้ใดเข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีหรือไม่ ยอมให้ตรวจเอกสารราชการ ตามมาตรา ๑๖/ ๑ วรรคสาม มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท	(๕.๓.๑) มาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง บัญญัติว่า เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับ อนุญาตตั้งสถานบริการตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุ อายุของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ (๕.๓.๒) มาตรา ๑๖/๑ วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ ไม่ยินยอมให้ ตรวจเอกสารราชการหรือไม่เอกสารราชการและเข้าไปในสถาน บริการ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งเจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้ง และหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและ การรับแจ้งให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด (๕.๓.๓) มาตรา ๑๖/๓ บัญญัติว่า ในกรณีที่ได้รับอนุญาตตั้งสถานบริการพบหรือมีเหตุ อันควรสงสัยว่ามีผู้มีอาการมีเมามาจนประพฤตินุญวายหรือครองสติ ไม่ได้ เข้าไป หรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ มีการ กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในสถานบริการหรือมีการฝ่าฝืน มาตรา ๑๖/๒ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ โดยพลัน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการ แจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศ กำหนด	
	การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ จะมอบหมายให้พนักงานของสถานบริการเป็นผู้แจ้งแทนก็ได้	

๑๐. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๘๒			
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๒ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๘ มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
(๑๐.๑) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติ แห่งมาตรา ๑๓, ๑๔ หรือมาตรา ๒๔ ผู้นั้นมีความผิดมีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสิบ สองบาท	(๑๐.๑.๑) มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า เมื่อปรากฏว่าทำผิดรูปพรรณสัตว์พาหนะของผู้ใด คลาดเคลื่อนจากตัวรูปพรรณเพราะเหตุใด ๆ ก็ดี เจ้าของหรือผู้ ครอบครองต้องนำสัตว์พร้อมด้วยตัวรูปพรรณไปให้นายทะเบียนตรวจแก้ ตัวรูปพรรณภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบ ทั้งนี้ ถ้าเป็นการแก้ตัวรูปพรรณในกรณีที่เกี่ยวข้องกับขัญ สัตว์คลาดเคลื่อน ดำเนินซึ่งเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานหรือได้ เปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติของสัตว์หรือการที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียม	๑. ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการส่วนหัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้าศูนย์บริหารการทะเบียนภาค หัวหน้าศูนย์บริหารการทะเบียนภาค สาขาจังหวัด เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ๒. ผู้อำนวยการเขต เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดกรุงเทพมหานคร เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในกรุงเทพมหานคร ๓. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ ก.ค. ๖๖
	(๑๐.๑.๒) มาตรา ๑๔ บัญญัติว่า ถ้าสัตว์พาหนะตาย ให้เจ้าของหรือตัวแทนแห่งความและ ส่งมอบตัวรูปพรรณสัตว์ที่ตายนั้นต่อนายทะเบียนท้องที่หรือกำนัน เพื่อ จัดส่งต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบว่าสัตว์นั้น ตาย ในกรณีที่ผู้อื่นเป็นผู้ครอบครองสัตว์นั้นชั่วคราว ก็ให้ผู้ นั้นแจ้งความต่อนายทะเบียนท้องที่หรือกำนันภายในสิบห้าวันนับแต่วัน ที่ทราบว่าสัตว์นั้นตาย เว้นแต่เจ้าของหรือตัวแทนจะได้ปฏิบัติตามความใน วรรคก่อนแล้ว (๑๐.๑.๓) มาตรา ๒๔ บัญญัติว่า สัตว์พาหนะของผู้ใดหายไปด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม ให้ เจ้าของหรือตัวแทนแห่งความต่อเจ้าพนักงานภายในเจ็ดวันนับแต่เวลาที่ ทราบเหตุ ภายหลังเมื่อได้สัตว์คืนมาให้แจ้งความต่อเจ้าพนักงานภายใน เจ็ดวันนับแต่วันคืน ถ้าไม่ได้สัตว์นั้นคืนมา ให้ส่งตัวรูปพรรณต่อนายทะเบียน ท้องที่หรือกำนัน เพื่อจัดส่งนายทะเบียนท้องที่ภายในเก้าสิบวัน		

(๑๐.๒) มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนบัญญัติแห่ง มาตรา ๑๑, ๑๒, ๑๔ วรรคแรก, ๑๗ หรือมาตรา ๑๙ ผู้นั้นมีความผิด ความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ เป็นพินัยไม่เกินห้าสิบบาท	(๑๐.๒.๑) มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า ผู้ใดเก็บตัวรูปพรรณสัณฐีพยานได้ ต้องนำส่งต่อเจ้าของ หรือเจ้าพนักงานภายในสิบห้าวันแต่วันที่ได้เก็บได้ (๑๐.๒.๒) มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑, ๑๘ และมาตรา ๒๔ ผู้ใดมีตัว รูปพรรณโดยไม่มีสัณฐีพยานสำหรับตัวนั้นไว้ในครอบครอง ต้องนำส่งต่อ นายทะเบียนท้องที่หรือกำนันเพื่อจัดส่งต่อนายทะเบียนท้องที่ (๑๐.๒.๓) มาตรา ๑๔ วรรคแรก บัญญัติว่า การโอนกรรมสิทธิ์สัณฐีพยานให้ผู้โอนและผู้รับโอนทั้ง สองฝ่าย หรือตัวแทนสัณฐีพยานและตัวรูปพรรณไปยังนายทะเบียน เพื่อจดทะเบียนการโอนกรรมสิทธิ์ เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบเป็นการ ถูกต้อง และได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้จดทะเบียนและสลักหาลงตัว รูปพรรณโอนกรรมสิทธิ์ให้ ถ้าเป็นสัณฐีต่างท้องที่ให้นายทะเบียนรับสัณฐี นั้นขึ้นทะเบียนเสียก่อน (๑๐.๒.๔) มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า การย้ายสัณฐีพยานไปต่างอำเภอ นอกจากการฉ้อการเข้า เช่าซื้อ ยืม ผาก จำนำ รับจ้างเลี้ยง หรือพาไปชั่วคราว เจ้าของหรือ ตัวแทนต้องนำตัวรูปพรรณไปแจ้งความต่อนายทะเบียนท้องที่ใหม่ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้ตัวนั้นไปถึงที่ ๆ ย้ายไปให้นายทะเบียนท้องที่ใหม่ เรียกค่าธรรมเนียมแล้วแจ้งการรับสัณฐีขึ้นทะเบียนไปยังนายทะเบียน ท้องที่เดิมทราบ (๑๐.๒.๕) มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า ผู้ใดจะนำสัณฐีพยานออกไปนอกราชอาณาจักร ให้นำ สัณฐีนั้นพร้อมด้วยตัวรูปพรรณไปให้นายทะเบียนตรวจแกะทะเบียนและ สลักหลังตัวรูปพรรณว่าจำหน่ายออกนอกราชอาณาจักร เมื่อผู้ใดนำสัณฐีพยานจะดังกล่าวมาในวรรคก่อนกลับเข้า มาในราชอาณาจักรให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	
--	---	--

๑๑. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔			
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๑ ฐานความผิด (๑ มาตรา)	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ (ลำดับที่ ๑๕๕) ประกาศในราช กิจจานุเบกษา เมื่อ วันที่ ๑๗ ก.ค. ๖๖
(๑๐.๑) มาตรา ๒๒ บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับอนุญาตให้จับช้างป่าใน จังหวัด ๑ แล้ว และนำใบอนุญาตนั้นไปใช้ สำหรับจับช้างป่าในจังหวัดอื่น โดยเป็นการ ฝ่าฝืนความในมาตรา ๑๖ นั้นให้ถือว่าไม่มี ความผิด มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๕๐๐ บาท	(๑๐.๑.๑) มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตให้จับช้างป่าในเขตแขวงจังหวัดใด จับได้แต่ ในเขตแขวงจังหวัดนั้น จะเอาใบอนุญาตไปจับช้างในเขตแขวงอื่น ไม่ได้ เว้นแต่ ถ้าได้พินัยช้างในเขตแขวงจังหวัดที่ได้รับอนุญาต แต่ไปจับได้ในเขตแขวงจังหวัดอื่น ไม่มีโทษ	๑. เจ้าพนักงานปกครอง หรืออธิการ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่ว ราชอาณาจักร ๒. ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น	

๑๒. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๔				
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๓ มาตรา	จำนวน ๑๑ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ	
(๑๒.๑) มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๐ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ไม่แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองพันบาท	(๑๒.๑.๑) มาตรา ๖ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น	๑. ผู้อำนวยการสำนักบริหารการทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักบริหาร การทะเบียน กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ๒. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น ๓. ผู้อำนวยการเขต หรือเจ้าพนักงานปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดกรุงเทพมหานคร เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับใน กรุงเทพมหานคร ๔. ปลัดเมืองพัทยา หรือ พนักงานเมืองพัทยา ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดเมืองพัทยา เฉพาะในเมืองพัทยา	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ต.ค. ๖๖ มท. มีอำนาจในการออกประกาศ กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย เนื่องจากกฎหมายกำหนดอำนาจและหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการเฉพาะ*** เป็นการเฉพาะ*** อันเป็นงานใน ราชการของ มท. สธ. ออกประกาศ เฉพาะในส่วนของตน ***	
	การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง			
	(๑๒.๑.๒) มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อได้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนเสร็จแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น			
	(๑๒.๑.๓) มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า ในสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนห้ามมิให้ผู้ใดเก็บฝัง หรือเผาศพในสถานที่อื่นนอกจากหรือเก็บศพในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือเคหสถานเป็นการชั่วคราว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น			
	ในกรณีที่ดินที่ตามวรรคหนึ่งอยู่ในเขตจังหวัดซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล เขตสุขาภิบาลและเขตเมืองพัทยา ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรืออีกกำนันแห่งท้องที่เป็นผู้อนุญาตแทนได้			
	(๑๒.๑.๔) มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อปรากฏว่าสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนมีสภาพหรือมีการใช้ที่เป็นหรืออาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับ			

(๑๒.๒) มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒ หรือมาตรา ๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๒๐ หรือผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒ ไม่แจ้งเป็นหนังสือ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบการเลิกสถานและสถานประกอบการหรือสถานและสถานประกอบการตามมาตรา ๒๑ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งพันบาท	ใบอนุญาตตามมาตรา ๒ แก่ขอหรือเปลี่ยนแปลงสถานและสถานประกอบการ นั้น ภายในเวลาที่กำหนด (๑๒.๒.๑) มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้จัดตั้งสถานและสถานประกอบการหรือสถานและสถานประกอบการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (๑๒.๒.๒) มาตรา ๗ บัญญัติว่า เมื่อได้จัดตั้งสถานและสถานประกอบการหรือสถานและสถานประกอบการแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒ ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการด้วยก็ได้ (๑๒.๒.๓) มาตรา ๙ บัญญัติว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒ หรือมาตรา ๗ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการสถานและสถานประกอบการหรือสถานและสถานประกอบการ (๑๒.๒.๔) มาตรา ๒๐ บัญญัติว่า ในการมีใบอนุญาตตามมาตรา ๒ หรือมาตรา ๗ สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด (๑๒.๒.๕) มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในบริเวณสถานและสถานประกอบการหรือสถานและสถานประกอบการในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อ	๕. ปลัดเทศบาล หรือ พนักงานเทศบาล ซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัด เทศบาล เฉพาะในเทศบาล
--	--	---

		ปฏิบัติการใช้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ และผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในบริเวณนั้น ต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ เพื่อสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามปฏิบัติที่ถูกต้อง (๑๒.๖) มาตรา ๒๑ บัญญัติว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ซึ่งประสงค์จะเลิกสถานและสถานประกอบการหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน (๑๒.๓) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ผู้ได้ขั้วขวางหรือไม้อ่านวย ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มี ความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าร้อยบาท
		ปฏิบัติการใช้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ และผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในบริเวณนั้น ต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ เพื่อสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามปฏิบัติที่ถูกต้อง (๑๒.๖) มาตรา ๒๑ บัญญัติว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ซึ่งประสงค์จะเลิกสถานและสถานประกอบการหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน (๑๒.๓) มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุขพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในบริเวณสุสานและฌาปนสถานหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อปฏิบัติการใช้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ และผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในบริเวณนั้น ต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

๑๓. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐				
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๘ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๓๓ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ	
(๑๓.๑) มาตรา ๗๒ วรรคสี่ บัญญัติว่า ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นการทำเครื่องกระสุนปืนที่ทำด้วยดินปืนมี ควันสำหรับใช้เอง โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก นายทะเบียนท้องที่ผู้ฝ่าฝืนมีความผิดทาง พินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่ง พันบาท	(๑๓.๑.๑) มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท	๑. ผู้อำนวยการสำนักงานการ สอบสวนและนิติการ กรมการ ปกครอง หรือผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน เจ้าหน้าที่งานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานการ สอบสวนและนิติการ กรมการ ปกครอง ในทุกท้องที่ทั่ว ราชอาณาจักร ๒. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับใน จังหวัดอื่น	(ลำดับที่ ๑๖๗) มท. นรม. กท. พณ. ประกาศในราช กิจจานุเบกษา เมื่อ วันที่ ๓๑ ต.ค. ๖๖	
(๑๓.๒) มาตรา ๗๖ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ สำหรับวัตถุระเบิดตามมาตรา ๒๗ หรือ มาตรา ๒๙ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามมาตรา ๔๑ มีความผิดทางพินัยต้อง ชำระค่าปรับเป็นพินัย ตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึง ห้าพันบาท	(๑๓.๒.๑) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า โดยอนุโลมวัตถุระเบิดชนิดอื่น นายทะเบียนท้องที่ที่กำหนด เงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตว่าด้วยกำหนดเวลาการจำหน่าย การเก็บรักษา อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนก็ได้ตามสมควร (๑๓.๒.๒) มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตให้ทำหรือประกอบอาวุธปืนหรือเครื่อง กระสุนปืนต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (๑๓.๒.๓) มาตรา ๔๑ บัญญัติว่า ในการทำ สิ่ง นำเข้า มี หรือค้าซึ่งวัตถุระเบิดให้นำ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ มาใช้ บังคับโดยอนุโลม			
(๑๓.๓) มาตรา ๘๐ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรค สอง หรือมาตรา ๔๓ หรือ ฝ่าฝืนเงื่อนไขตาม มาตรา ๔๐ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงห้าพัน บาท	(๑๓.๓.๑) มาตรา ๓๗ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อครบกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้าย้ายจำหน่ายหรือส่งออก นอกราชอาณาจักรไม่หมดให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืนและเครื่อง กระสุนปืนที่เหลืออยู่แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเจ็ดวัน			

(๑๓.๔) มาตรา ๘๑ บัญญัติว่า ผู้ได้ฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๙ หรือฝ่าฝืน มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๕ มีความผิดทาง พินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้า พันบาท	(๑๓.๓.๒) มาตรา ๔๓ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ย่ำยัตถุระเบิดจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่ง หนึ่ง เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้ และในการย้ายต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในหนังสืออนุญาตนั้นด้วย (๑๓.๓.๓) มาตรา ๔๐ บัญญัติว่า โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่อาจกำหนด เงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยการเก็บรักษาวัตถุระเบิดได้ตามที่ เห็นสมควร (๑๓.๔.๑) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่จะกำหนด เงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยการกำหนดเวลาการจำหน่าย การเก็บรักษา อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนก็ได้ตามสมควร (๑๓.๔.๒) มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตให้ทำหรือประกอบอาวุธปืนหรือเครื่อง กระสุนปืนต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (๑๓.๔.๓) มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตตามความในส่วนนี้ ต้องทำบัญชีตาม ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงทั้งต้องรับผิดชอบรักษาอาวุธปืนและเครื่อง กระสุนปืนที่มีอยู่ให้ตรงกับบัญชีเท่านั้น (๑๓.๔.๔) มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตให้ส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ต้องนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานซึ่ง อธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ก่อนส่ง (๑๓.๔.๕) มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ หรือ มี และจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้น จะทำการเช่นนี้ได้ แต่เฉพาะภายในสถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต และเมื่อจะย้ายสถานที่ ทำการจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนท้องที่เสียก่อน
--	--

(๑๓.๕) มาตรา ๘๒ บัญญัติว่า ผู้ใดสั่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๓๐ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๑๕ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ เป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท	(๑๓.๕.๑) มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตให้สั่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ต้องนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนำก่อนสั่ง (๑๓.๕.๒) มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า ในการสั่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนตามหมวดนี้ ให้นำมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	
(๑๓.๖) มาตรา ๘๓ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖๕ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็น พินัยไม่เกินหนึ่งพันบาท	(๑๓.๖.๑) มาตรา ๒๑ บัญญัติว่า ถ้าอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแล้วถูกทำลายหรือสูญหาย โดยเหตุใด ๆ ก็ดี ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเหตุและส่งมอบใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือที่เกิดเหตุภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบเหตุ (๑๓.๖.๒) มาตรา ๖๒ บัญญัติว่า ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตใหม่และใช้อาวุธปืนคนใด ย้ายถิ่นที่อยู่ ให้แจ้งการย้ายนายทะเบียนท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้าย และถ้าย้ายไปอยู่ต่างท้องที่ ให้แจ้งการย้ายนายทะเบียนท้องที่ใหม่ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ย้ายไปถึงอีกด้วย (๑๓.๖.๓) มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ให้ผู้ซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด หรือใบอนุญาตของผู้ตายตกอยู่ในความครอบครองแจ้งการตายต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่ หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาต หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้รับใบอนุญาตตายภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบการตายของผู้รับใบอนุญาต (๑๓.๖.๔) มาตรา ๖๕ บัญญัติว่า เมื่อใบอนุญาตสูญหายเป็นอันตายหรือลบเลือนอ่านไม่ออก ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบเหตุนั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่า มีเหตุผลเป็นที่เชื่อได้ว่าให้ออกไปแทนให้ตามเงื่อนไขของใบอนุญาต	

(๑๔.๗) มาตรา ๘๔ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติ เกี่ยวกับดอกไม้เพลิง ตามมาตรา ๑๖ วรรค หนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือหรือ ฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๙ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตาม มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ มีความผิด ทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน หนึ่งพันบาท	เดิม แต่ถาใใบอนุญาตที่สูญหายได้คืนในภายหลัง ก็ให้ส่งใบแทนนั้นแก่ นายทะเบียนท้องถิ่นภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้คืน (๑๔.๗.๑) มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ให้ ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่ พนักงานศุลกากร ณ สถานที่แรกมาถึงจากนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ใน กรณีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดให้มอบแก่พนักงาน ศุลกากร ณ ด่านอื่น (๑๔.๗.๒) มาตรา ๑๖ วรรคสาม บัญญัติว่า แต่ถ้าผ่านเข้ามาในท้องถิ่นที่ไม่มีด่านศุลกากร ให้ผู้นำ เข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่นาย ทะเบียนท้องถิ่น หรือผู้ทำการแทนนายทะเบียนท้องถิ่นที่ใกล้ที่สุดโดยไม่ ชักช้า (๑๔.๗.๓) มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตตามความในส่วนนี้ ต้องทำบัญชีตาม ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงซึ่งต้องรับผิดชอบรักษาอาวุธปืนและเครื่อง กระสุนปืนที่มีอยู่ให้ตรงกับบัญชีเช่นนั้น (๑๔.๗.๔) มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตให้ส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ต้องนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานซึ่ง อธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ก่อน (๑๔.๗.๕) มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ หรือ มี และจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้น จะทำการเช่นนี้ได้ แต่เฉพาะภายในสถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต และเมื่อจะย้ายสถานที่ ทำการจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนท้องถิ่นเสียก่อน
---	---

	(๑๔.๗.๖) มาตรา ๓๗ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อครบกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้ายังจำหน่ายหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรไม่หมดให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่เหลืออยู่แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเจ็ดวัน (๑๔.๗.๗) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่ที่จะกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตว่าด้วยกำหนดเวลาการจำหน่าย การเก็บรักษาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนก็ได้ตามสมควร (๑๔.๗.๘) มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตให้ทำหรือประกอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (๑๔.๗.๙) มาตรา ๔๘ บัญญัติว่า ในการทำ สิ่งนำเข้า หรือค้าออกไม่พึงให้นำมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (๑๔.๗.๑๐) มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่อาจกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตว่าด้วยการเก็บรักษาออกไม่พึงใช้ได้ตามสมควร (๑๔.๘.๑) มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านที่แรกถึงจากนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดให้มอบแก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านอื่น (๑๔.๘.๒) มาตรา ๑๖ วรรคสาม บัญญัติว่า แต่ถ้าผ่านเข้ามาในท้องที่ที่ไม่มีด่านศุลกากร ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่	
(๑๔.๘) มาตรา ๘๕ บัญญัติว่า ผู้ได้ฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับสิ่งเทียมอาวุธปืนตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๓ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งพันบาท		

	ทะเบียนท้องที่ หรือผู้ทำการแทนนายทะเบียนท้องที่ที่ใกล้ที่สุดโดยไม่ซ้ำซ้ำ	
	(๑๔.๘.๓) มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตให้สิ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ต้อง นำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานซึ่ง อธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ก่อนสั่ง	
	(๑๔.๘.๔) มาตรา ๓๗ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อครบกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้ายังจำหน่ายหรือ ส่งออกนอกราชอาณาจักรไม่หมดให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืนและ เครื่องกระสุนปืนที่เหลืออยู่แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเจ็ดวัน	
	(๑๔.๘.๕) มาตรา ๕๓ บัญญัติว่า ในการสั่ง นำเข้า หรือคำสั่งเสียมอาวุธปืน ให้ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	

*****๑๔. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติการเล่นแร่ผ่าย พ.ศ. ๒๕๓๔ *****๑๕. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติเพิ่มเติมอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๕๔๖			
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน - มาตรา	ฐานความผิด จำนวน - ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายๆ
-	-	ไม่ได้กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในสังกัดกรมการปกครอง	(ลำดับที่ ๒๔) (ลำดับที่ ๑๐๕)

คำสั่งกรมการปกครอง
ที่ ๑๖๙๐/๒๕๖๖

เรื่อง กำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะในการปรับเป็นพินัย

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ ซึ่งกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกรณีค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท จะต้องกระทำในรูปแบบองค์คณะ โดยหัวหน้าหน่วยงานของรัฐสามารถกำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ และองค์คณะจากบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

เพื่อให้การดำเนินการปรับเป็นพินัยที่จะต้องกระทำในรูปแบบองค์คณะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ วรรคสี่ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ อธิบดีกรมการปกครองในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐจึงกำหนดหัวหน้าองค์คณะ และองค์คณะในการปรับเป็นพินัยของแต่ละพระราชบัญญัติ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นองค์คณะ ดังนี้

องค์คณะ

๑.๑	เจ้าพนักงานปกครอง/นิติกรชำนาญการพิเศษ	หัวหน้าองค์คณะ
	ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๓ สำนักการสอบสวนและนิติการ	
๑.๒	เจ้าพนักงานปกครอง/นิติกรชำนาญการ จำนวน ๒ คน	องค์คณะ
	ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๓ สำนักการสอบสวนและนิติการ	

๒. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นองค์คณะ ดังนี้

องค์คณะ

๒.๑	เจ้าพนักงานปกครอง/นิติกรชำนาญการพิเศษ	หัวหน้าองค์คณะ
	ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๒ สำนักการสอบสวนและนิติการ	
๒.๒	เจ้าพนักงานปกครอง/นิติกรชำนาญการ จำนวน ๒ คน	องค์คณะ
	ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๒ สำนักการสอบสวนและนิติการ	

/๓. พระราชบัญญัติ ...

๑๖๐ คู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง
ตามกฎหมายว่าด้วยการรับเป็นพินัย เล่ม ๑

- ๒ -

๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. ๒๕๒๔ ให้กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐตามประกาศ
กระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติส่งเสริม
กิจการฮัจย์ พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นองค์คณะ ดังนี้

องค์คณะ

๓.๑ เจ้าพนักงานปกครอง/นิติกรชำนาญการพิเศษ

หัวหน้าองค์คณะ

กองส่งเสริมองค์กรศาสนาอิสลามและกิจการฮัจย์

๓.๒ เจ้าพนักงานปกครอง/นิติกรชำนาญการ จำนวน ๒ คน

องค์คณะ

กองส่งเสริมองค์กรศาสนาอิสลามและกิจการฮัจย์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายแมนรัตน์ รัตนสุคนธ์)

อธิบดีกรมการปกครอง

คำสั่งกรมการปกครอง
ที่ ๑๖๘๗/๒๕๖๖

เรื่อง มอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ ซึ่งในกระบวนการพิจารณาความผิดทางพินัย กรณีมีผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่งมิใช่เป็นกรณีที่จะดำเนินการได้ตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายมีอำนาจในการแจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย

เพื่อให้การแจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ อธิบดีกรมการปกครองในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐจึงมอบหมายบุคคลให้มีอำนาจในการแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางพินัยต่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันในคดีความผิดทางพินัยของแต่ละพระราชบัญญัติ ดังนี้

๑. ข้าราชการที่สังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการ ณ สำนักงานสอบสวนและนิติการ ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการขึ้นไป ในความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑.๑ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

๑.๒ พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

๑.๓ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

๑.๔ พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙

๑.๕ พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

๑.๖ พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗

๑.๗ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕

๑.๘ กฎหมายอื่นๆ ซึ่งกำหนดโทษปรับเป็นพินัยและได้มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดหรือปฏิบัติราชการ ณ สำนักงานสอบสวนและนิติการ เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

๒. ข้าราชการที่สังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการ ณ สำนักบริหารการทะเบียน หรือศูนย์บริหารการทะเบียนภาค ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการขึ้นไป ในความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๒.๑ พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖

๒.๒ พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘

- ๒ -

๒.๓ พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

๒.๔ พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พระพุทธศักราช ๒๔๘๒

๒.๕ กฎหมายอื่นๆ ซึ่งกำหนดโทษปรับเป็นพินัยและได้มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดหรือปฏิบัติราชการ ณ สำนักบริหารการทะเบียน หรือศูนย์บริหารการทะเบียนภาค เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

๓. ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ณ กองส่งเสริมองค์การศาสนาอิสลามและกิจการฮัจย์ ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการขึ้นไป ในความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๓.๑ พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. ๒๕๒๔

๓.๒ กฎหมายอื่นๆ ซึ่งกำหนดโทษปรับเป็นพินัยและได้มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดหรือปฏิบัติราชการ ณ กองส่งเสริมองค์การศาสนาอิสลามและกิจการฮัจย์ เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายแมนรัตน์ รัตนสุคนธ์)
อธิบดีกรมการปกครอง

ตัวอย่าง

คำสั่งจังหวัด

ที่/๒๕๖๖

เรื่อง กำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะในการปรับเป็นพินัย

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ ซึ่งกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกรณีค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท จะต้องกระทำในรูปแบบองค์คณะ โดยหัวหน้าหน่วยงานของรัฐสามารถกำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะ และองค์คณะจากบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

เพื่อให้การดำเนินการปรับเป็นพินัยที่จะต้องกระทำในรูปแบบองค์คณะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ วรรคสี่ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐจึงกำหนดหัวหน้าองค์คณะ และองค์คณะในการปรับเป็นพินัยของแต่ละพระราชบัญญัติในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นองค์คณะ ดังนี้

องค์คณะ

๑.๑ เจ้าพนักงานปกครอง ระดับชำนาญการพิเศษ/ชำนาญการ หัวหน้าองค์คณะ
ที่ทำการปกครองจังหวัด

๑.๒ เจ้าพนักงานปกครอง/นิติกร ระดับชำนาญการขึ้นไป องค์คณะ
จำนวน ๒ คน ที่ทำการปกครองจังหวัด

/ ๒. พระราชบัญญัติ

๒. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติสถานบริการพ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นองค์คณะ ดังนี้

องค์คณะ

๒.๑ นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ระดับชำนาญการพิเศษ/ชำนาญการ หัวหน้าองค์คณะ
ที่ทำการปกครองอำเภอ

๒.๒ ปลัดอำเภอ ระดับชำนาญการขึ้นไป จำนวน ๒ คน องค์คณะ
ที่ทำการปกครองอำเภอ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

ผู้ว่าราชการจังหวัด

ตัวอย่าง

คำสั่งจังหวัด.....

ที่ /๒๕๖๖

เรื่อง มอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ ซึ่งในกระบวนการพิจารณาความผิดทางพินัย กรณี มี ผู้กระทำความผิดทางพินัย ซึ่งมี ไซ่ เป็น กรณี ที่ จะ ดำเนิน การ ได้ ตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายมีอำนาจในการแจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย

เพื่อให้การแจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐจึงมอบหมายบุคคลให้มีอำนาจในการแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางพินัยต่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันในคดีความผิดทางพินัยของแต่ละพระราชบัญญัติในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง ดังนี้

๑. ข้าราชการที่สังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการ ณ ที่ทำการปกครองจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการขึ้นไป ในความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑.๑ พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท จำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙

๑.๒ พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๖

๑.๓ พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

๑.๔ กฎหมายอื่นๆ ซึ่งกำหนดโทษปรับเป็นพินัยและได้มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดหรือปฏิบัติราชการ ณ ที่ทำการปกครองจังหวัด เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

๒. ข้าราชการที่สังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการ ณ ที่ทำการปกครองอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการขึ้นไป ในความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๒.๑ พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

๒.๒ พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

๒.๓ พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗

/ ๒.๔ พระราชบัญญัติ ...

๒.๔ พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖

๒.๕ พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗

๒.๖ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕

๒.๗ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

๒.๘ พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๘๒

๒.๙ พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

๒.๑๐ พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘

๒.๑๑ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

พ.ศ. ๒๔๙๐

๒.๑๒ กฎหมายอื่นๆ ซึ่งกำหนดโทษปรับเป็นพินัยและได้มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดหรือปฏิบัติราชการ ณ ที่ทำการปกครองอำเภอ เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ผู้ว่าราชการจังหวัด

๔

แนวปฏิบัติที่สำคัญ

เรื่องเสร็จที่ ๖๓๖/๒๕๖๖

บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
เรื่อง การประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

กรมการปกครองได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๓/๑๑๖๐๗ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษ ปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัย ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตรา ค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ กรมการปกครองได้สำรวจกฎหมายในบัญชีท้าย พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ที่อยู่ในความรับผิดชอบแล้ว พบว่ามีกฎหมาย ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการหรือรักษาการร่วมกับรัฐมนตรีกระทรวงอื่น ๆ หรือเป็นกรณีที่ไม่รัฐมนตรีผู้รักษาการ ดังนั้น เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินการเสนอรัฐมนตรี ผู้รักษาการตามกฎหมายออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความถูกต้อง และสามารถนำมาเป็นแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบกับตามข้อ ๕ แห่งระเบียบ คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๖ กรมการปกครองจึงขอคำปรึกษาคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ในประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการตามกฎหมายมีอำนาจ ออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหน่วยงานอื่นให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกระทรวงมหาดไทยได้หรือไม่ เช่น พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮั้ว พ.ศ. ๒๕๒๔

๒. แม้กฎหมายจะระบุให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการ ตามกฎหมายนั้น แต่ได้มีการโอนบรรดาหน้าที่และอำนาจไปตามการปรับโครงสร้างในการบริหาร ราชการแผ่นดินแล้ว กรณีนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้มีอำนาจออกประกาศกำหนด เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔ ได้หรือไม่ เช่น พระราชบัญญัติ เพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๕๔๖

๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการร่วมกับรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงอื่น ๆ กรณีนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงใดจะเป็นผู้มีอำนาจออกประกาศกำหนด เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔ เช่น พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ พระราชบัญญัติ รับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

๔. ถ้าไม่มีผู้รักษาการตามกฎหมาย แต่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย การจัดทำคำอธิบายและคำแปลของกฎหมาย และเผยแพร่ข้อมูลกฎหมายตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผล สัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ร่วมกับหน่วยงานอื่น กรณีนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงใดมีอำนาจ ออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔ เช่น พระราชบัญญัติ กำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙

คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณาข้อหาหรือของกรมการปกครอง โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็น ในแต่ละประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการตามกฎหมาย มีอำนาจออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดหน่วยงานอื่นให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยร่วมกับ เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกระทรวงมหาดไทยได้หรือไม่ ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากการชี้แจง ของผู้แทนกรมการปกครองว่า ประสงค์จะสอบถามเกี่ยวกับพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่มีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวด้วย ในกรณีนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสามารถ ออกประกาศแต่งตั้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้หรือไม่ ในประเด็นนี้ คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เห็นว่า มาตรา ๑๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับ เป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติ ความผิดทางพินัยมิได้กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยไว้เป็นการเฉพาะ ให้เป็นไป ตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด

กรณีพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชนฯ เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ ที่มาตรา ๓๙^๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษ ปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย โดยพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชนฯ มิได้กำหนด

^๑มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่ กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด

ในการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ วรรคสาม และถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูง ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัย ที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ต้องกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน

^๒มาตรา ๓๙ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ หายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยไว้เป็นการเฉพาะ จึงเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายที่จะประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัย แต่ในการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามวรรคสองของมาตรา ๑๔^๓ บัญญัติว่า รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีของผู้กระทำความผิดทางพินัยหลายกรรมต่างกันที่นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีได้วางระเบียบให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันหรือทำแทนกันในการดำเนินการปรับเป็นพินัยตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ วรรคสาม ประกอบกับบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามมาตรา ๓^๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔ ดังนั้น หากมีเจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยงานอื่นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น รับผิดชอบในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้รักษาการพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชนฯ^๕ ย่อมมีอำนาจประกาศกำหนดให้บุคคลนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยได้ แม้ว่าบุคคลดังกล่าวจะมีได้สังกัดหน่วยงานในกระทรวงมหาดไทยหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประเด็นที่สอง กรณีกฎหมายบัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย แต่มีการโอนบรรดาหน้าที่และอำนาจไปตามการปรับโครงสร้างในการบริหารราชการแผ่นดิน เช่น พระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ หรือไม่ เห็นว่า หากเป็นกรณีที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้รักษาการตามกฎหมายไว้โดยชัดเจน หรือมีกฎหมายกำหนดให้โอนบรรดาหน้าที่และอำนาจของผู้รักษาการคนเดิมไปเป็นของผู้รักษาการคนใหม่ รัฐมนตรีผู้รักษาการตามบทบัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือที่รับโอนหน้าที่และอำนาจนั้น ย่อมเป็นผู้มีหน้าที่และอำนาจในการออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ แต่หากเป็นเพียงการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือโอนอำนาจเฉพาะในส่วนที่

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๔มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

^๕ฯลฯ

^๕ฯลฯ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔

^๕มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานออกบัตร เจ้าพนักงานตรวจบัตร และพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

^๕ฯลฯ

^๕ฯลฯ

๔

เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการไปเป็นของหน่วยงานใหม่ รัฐมนตรีตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นผู้รักษาการยังคงเป็นรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัย

กรณีพระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๔๙๖ มีการปรับโครงสร้างในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี โดยมาตรา ๙^๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว บัญญัติให้โอนหน้าที่และอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของกรมตำรวจหรือในฐานะผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกรมตำรวจหรือของข้าราชการตำรวจไปเป็นของนายกรัฐมนตรีเท่านั้น ส่วนหน้าที่และอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอันไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของกรมตำรวจหรือในฐานะผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกรมตำรวจหรือของข้าราชการตำรวจย่อมไม่โอนไปเป็นของนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้เคยให้ความเห็นไว้ในเรื่องเสรีที่ ๑๔๘/๒๕๔๒^๗ ดังนั้น การโอนกรมตำรวจไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงเป็นการโอนเฉพาะหน้าที่และอำนาจในการปฏิบัติราชการของกรมตำรวจและของข้าราชการตำรวจ โดยไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการโอนหน้าที่และอำนาจของรัฐมนตรีผู้รักษาการไปด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้รักษาการพระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ^๘ จึงมีอำนาจออกประกาศกำหนดข้าราชการตำรวจซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัย

ประเด็นที่สาม กรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอื่น เช่น พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงใดมีอำนาจออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เห็นว่า ในกรณีที่กฎหมายฉบับใดมีผู้รักษาการตามกฎหมายหลายคน การพิจารณาว่ารัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายคนใดเป็นผู้มีอำนาจออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจ

^๖มาตรา ๙ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของกรมตำรวจหรือในฐานะผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกรมตำรวจหรือของข้าราชการตำรวจไปเป็นของนายกรัฐมนตรี

ในกรณีมีปัญหาว่าอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของกรมตำรวจหรือในฐานะผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกรมตำรวจหรือของข้าราชการตำรวจอันจะต้องโอนตามวรรคหนึ่งหรือไม่ ให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของนายกรัฐมนตรี

^๗บันทึก เรื่อง การโอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไปเป็นของนายกรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ปกปิด ด่วนมาก ที่ นร ๐๖๐๑/๑๔๔ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๒ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๘มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๕

ปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔^๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ต้องพิจารณาบทบัญญัติที่กำหนดหน้าที่และอำนาจของผู้รักษาการกฎหมายแต่ละฉบับประกอบด้วย ดังนี้

กรณีที่กฎหมายกำหนดหน้าที่และอำนาจของรัฐมนตรีรักษาการไว้เป็นการเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน เช่น มาตรา ๕^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานทางหลวง กรณีนี้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายของแต่ละกระทรวงย่อมต้องรับผิดชอบและมีหน้าที่ต้องดำเนินการแต่งตั้งเจ้าพนักงานทางหลวงเพื่อตรวจตราดูแลทางหลวงในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการในแต่ละกระทรวง ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงมีอำนาจประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางหลวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการของตน

ส่วนกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอื่น ๆ โดยไม่มีบทบัญญัติให้รับผิดชอบรักษาการในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน เช่น มาตรา ๕๑^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงร่วมกันเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมาตรา ๖^{๑๒}

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^{๑๐}มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานทางหลวงกับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดอัตราความเร็วของยานพาหนะ

(๒) จัดทำ ปัก ติดตั้งป้ายจราจร เครื่องหมายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ หรือสัญญาณอย่างอื่น ชิดเส้น เขียนข้อความ หรือเครื่องหมายอื่นใดสำหรับการจราจรบนทางหลวง

(๓) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^{๑๑}มาตรา ๕๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงร่วมกันเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^{๑๒}มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและเจ้าหน้าที่อื่น และออกกฎกระทรวงในเรื่องต่อไปนี้ คือ

(๑) จำกัดชนิดและจำนวนอาวุธปืนของกระทรวง ทบวง กรมอื่น นอกจากของราชการทหาร และตำรวจหรือหน่วยราชการตามมาตรา ๕ วรรคสอง

(๒) วางระเบียบการทะเบียน การขอและการออกใบอนุญาต

(๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมซึ่งต้องไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๔) กิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง (๑) ตามมาตรา ๕ วรรคสอง และตามมาตรา ๕๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมร่วมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงร่วมกับนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย

ในส่วนที่เกี่ยวกับการศุลกากร ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

แห่งพระราชบัญญัติอาวูรป็น เครื่องกระสุนป็น วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูรป็น พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวูรป็น เครื่องกระสุนป็น วัดถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูรป็น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและเจ้าหน้าที่อื่น และออกกฎกระทรวง เป็นกรณีทีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องดำเนินการร่วมกันกับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอื่น การประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงต้องหารือและลงนามร่วมกัน

ประเด็นที่สี่ กรณีไม่มีผู้รักษาการตามกฎหมาย แต่กรมการปกครองเป็นหน่วยงาน ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย การจัดทำคำอธิบายและคำแปลของกฎหมาย และเผยแพร่ ข้อมูลกฎหมายตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ร่วมกับหน่วยงานอื่น เช่น พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับ ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงใดมีอำนาจออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ เห็นว่า พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับ ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙ ไม่ได้กำหนด ผู้รักษาการพระราชบัญญัตินี้ทั้งฉบับ แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของพระราชบัญญัติซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ หมวด โดยในหมวด ๑ ความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัดนั้น มาตรา ๔๘/๒^{๓๓} บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามบทบัญญัติในหมวด ๑ ความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด ดังนั้น การประกาศ กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดตามบทบัญญัติในหมวดนี้ จึงเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

สำหรับหมวด ๒ ความผิดเกี่ยวกับสมาคมและมูลนิธิ ไม่มีการกำหนดผู้รักษาการ หมวดดังกล่าว เนื่องจากเนื้อหาของบทบัญญัติในหมวดนี้มีเพียงการกำหนดความผิดและอัตราโทษ ของสมาคมและมูลนิธิเท่านั้น ไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการใด ๆ เนื่องจากการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนและการกำกับดูแลสมาคมและมูลนิธิ ตลอดจนการแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการจดทะเบียน สมาคมและมูลนิธินั้น มีการกำหนดไว้ในบทบัญญัติส่วนที่ ๒ สมาคม และส่วนที่ ๓ มูลนิธิ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว โดยมาตรา ๑๐๙^{๓๔} และมาตรา ๑๓๖^{๓๕} ได้บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการ

^{๓๓}มาตรา ๔๘/๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามบทบัญญัติในหมวดนี้

^{๓๔}มาตรา ๑๐๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามบทบัญญัติในส่วนนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนกับออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับ

(๑) การยื่นคำขอจดทะเบียนและการรับจดทะเบียน

(๒) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน การขอตรวจเอกสาร การคัดสำเนาเอกสาร และค่าธรรมเนียมการขอให้นายทะเบียนดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับสมาคม รวมทั้งการยกเว้นค่าธรรมเนียมดังกล่าว

(๓) การดำเนินกิจการของสมาคมและการทะเบียนสมาคม

(๔) การอื่นใดเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติในส่วนนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^{๓๕}มาตรา ๑๓๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามบทบัญญัติในส่วนนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนกับออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับ

(มีต่อหน้าถัดไป)

๗

กระทรวงมหาดไทยรักษาการตามบทบัญญัติในส่วนนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน ซึ่งมีกรมการปกครองเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบและมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติการในเรื่องนี้ เป็นการเฉพาะ จึงต้องถือว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการในส่วน of สมาคม และมูลนิธิ และมีอำนาจประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในส่วนที่ เกี่ยวกับความผิดตามบทบัญญัติซึ่งเป็นสภาพบังคับของความผิดเกี่ยวกับสมาคมและมูลนิธิ ทั้งนี้ การพิจารณาอำนาจการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัย เป็นคนละกรณีกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำ ร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๖๖

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๕)

- (๑) การยื่นคำขอจดทะเบียนและการรับจดทะเบียน
 - (๒) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน การขอตรวจเอกสาร การคัดสำเนาเอกสาร และค่าธรรมเนียมการขอให้นายทะเบียนดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับมูลนิธิ รวมทั้งการยกเว้นค่าธรรมเนียมดังกล่าว
 - (๓) แบบบัตรประจำตัวของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่
 - (๔) การดำเนินกิจการของมูลนิธิและการทะเบียนมูลนิธิ
 - (๕) การอื่นใดเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติในส่วนนี้
- กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

เรื่องเสร็จที่ ๘๙๖/๒๕๖๖

บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
เรื่อง แนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วย
การปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และแนวทางการพิจารณากรณีที่ไม่ต้องเปลี่ยน
ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๔๑^๑

โดยที่มาตรา ๓๙^๒ และมาตรา ๔๓^๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวของกฎหมายในบัญชี ๑ และความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองในบัญชี ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาและอัตราโทษปรับทางปกครองที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าวเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมาตรา ๔๒^๔ บัญญัติให้กรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดโทษจำคุกหรือโทษปรับอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ไม่เกินที่กฎหมายนั้นกำหนด เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉพาะในการกำหนดโทษปรับ

^๑ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๐/๑๓๖ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๒มาตรา ๓๙ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าวเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

^๓มาตรา ๔๓ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองตามกฎหมายในบัญชี ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับทางปกครองที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าวเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่กฎหมายตามวรรคหนึ่งได้กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับทางปกครองไว้แล้ว ให้ถือว่ากฎหมายนั้นได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมิได้กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับทางปกครองไว้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๔ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

^๔มาตรา ๔๒ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดโทษจำคุกหรือโทษปรับอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ไม่เกินที่กฎหมายนั้นกำหนด เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉพาะในการกำหนดโทษปรับอาญาเป็นการปรับเป็นพินัยไม่เกินอัตราที่กำหนดสำหรับการกำหนดโทษปรับอาญา

บรรดาข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ยังใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าววรรคหนึ่ง ถ้าได้กำหนดความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้เปลี่ยนความผิดอาญานั้นเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

๒

อาญาเป็นการปรับเป็นพินัย ไม่เกินอัตราที่กำหนดสำหรับการกำหนดโทษปรับอาญา และโดยที่ การดำเนินการแก้ไขถ้อยคำในกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ และการเปลี่ยนอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เคยปรากฏแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติม ถ้อยคำของกฎหมายอื่นในลักษณะเช่นเดียวกับบทบัญญัติในมาตรา ๓๙^๕ มาตรา ๔๒^๖ และมาตรา ๔๓^๗ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ มาก่อน ดังนั้น กองกฎหมายไทย สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา จึงขอหารือคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เพื่อกำหนดแนวทาง การแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ และกฎหมาย เกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากนั้น มาตรา ๔๑^๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ กำหนด ข้อยกเว้นความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวของกฎหมายในบัญชี ๑ บัญชี ๒ ที่ไม่ต้องเปลี่ยนเป็น ความผิดทางพินัยไว้

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ ดังกล่าว คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณามาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ แล้ว เห็นสมควรกำหนดแนวทาง การพิจารณาเป็น ๓ ประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. แนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วย การปรับเป็นพินัยฯ

๒. แนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. แนวทางการพิจารณากรณีที่ไม่ต้องเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว เป็นความผิดทางพินัย ตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ

ประเด็นที่หนึ่ง แนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ

คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณามาตรา ๓๙ ที่บัญญัติให้เปลี่ยน ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญา เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่บัญญัติให้เปลี่ยนความผิด ทางปกครองเป็นความผิดทางพินัยและให้ถือว่าอัตราโทษปรับทางปกครองเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย ประกอบกับมาตรา ๗^๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่กำหนดให้ผู้ใดกระทำความผิดทางพินัย

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๘มาตรา ๔๑ ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ไม่รวมถึง

(๑) ความผิดที่มีโทษจำคุกหรือโทษที่สูงกว่าสำหรับกรณีที่บุคคลธรรมดาเป็นผู้กระทำความผิด แต่มีโทษปรับสถานเดียวสำหรับกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดเดียวกันนั้น

(๒) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวแต่มีเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะให้รับโทษสูงกว่าโทษปรับ เมื่อกระทำความผิดอีกครั้งหรือเมื่อมีเหตุอื่นตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

^๙มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตามจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ ของรัฐหรือศาลกำหนดตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินจำนวนสูงสุดที่กฎหมายซึ่งบัญญัติ ความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ มีวัตถุประสงค์ให้มีการเปลี่ยนโทษอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวและโทษปรับทางปกครองของกฎหมายตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายเป็นมาตรการปรับเป็นพินัย^{๑๐} ดังนั้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้หน่วยงานของรัฐ ประชาชน ผู้ใช้และอ้างอิงกฎหมายให้สามารถเข้าใจกฎหมายเมื่อเข้าไปสืบค้นกฎหมายในฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยจึงเห็นควรกำหนดแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ให้เป็นปัจจุบัน ปรากฏตามตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

^{๑๐}เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ประกอบกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้กำหนดให้มีการปรับปรุงกฎหมายในการกำหนดโทษอาญาให้เหมาะสมกับสภาพความผิดหรือกำหนดมาตรการลงโทษให้เหมาะสมกับการกระทำความผิด และฐานะของผู้กระทำความผิดเพื่อมิให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควร หรือต้องรับการรับโทษที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน เนื่องจากกรณีที่กฎหมายกำหนดโทษปรับ ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมสามารถชำระค่าปรับได้ แต่ผู้มีฐานะยากจนและไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระค่าปรับได้จะถูกกักขังแทนค่าปรับอันกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างรุนแรง ประกอบกับเมื่อคำนึงถึงข้อห้ามหรือข้อบังคับที่กฎหมายกำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติแล้ว จะพบว่า มีข้อห้ามหรือข้อบังคับจำนวนมากอาจรุกล้ำเข้าไปในสิทธิพื้นฐานหรือสร้างภาระอันเกินสมควรแก่ประชาชน และนับวันจะมีกฎหมายตราออกมากำหนดการกระทำให้เป็นความผิดมากขึ้น หลายกรณีทำให้ประชาชนกลายเป็นผู้กระทำความผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ บางกรณีกระทำไปเพราะความยากจนเหลือทนทาน และเมื่อได้กระทำความผิดแล้ว ก็ต้องถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น ถูกจับกุม คุมขัง พิมพ์ลายนิ้วมือ และลงบันทึกประวัติอาชญากรเป็นประวัติติดตัวตลอดไป และในที่สุดไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ กระบวนการที่กล่าวมาย่อมสร้างรอยด่างให้เกิดแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้ามีทางใดที่จะป้องกันมิให้ประชาชนจะต้องตกเข้าสู่กระบวนการนั้นได้ จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและขจัดความเหลื่อมล้ำในสังคมลงได้ตามสมควร แม้ว่าการกำหนดมาตรการอันเป็นโทษที่ผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมิเพื่อให้กฎหมายมีสภาพบังคับ แต่โทษนั้นก็ไม่จำเป็นต้องใช้โทษอาญาเสมอไป ซึ่งนานาประเทศได้เริ่มปรับเปลี่ยนบทลงโทษจากความผิดอาญาเป็นมาตรการอื่นที่มีโทษอาญามากขึ้น รวมทั้งการใช้มาตรการอื่นแทนการลงโทษทางอาญา เช่น การคุมประพฤติ กรณีจึงสมควรที่ประเทศไทยจะพัฒนากฎหมายไทยให้สอดคล้องกับนานาประเทศ และเกิดประโยชน์แก่ประชาชนยิ่งขึ้น โดยปรับเปลี่ยนโทษอาญาบางประการที่มุ่งต่อการปรับเป็นเงินตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ เปลี่ยนเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยที่สร้างขึ้นใหม่ให้มีสภาพเป็นโทษอาญา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าปรับที่ต้องชำระให้เหมาะสมกับสภาพความร้ายแรงแห่งการกระทำ และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกัน และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่มีเงินชำระค่าปรับ อาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับได้ โดยไม่มีการกักขังแทนค่าปรับ ดังเช่นที่เป็นอยู่ในคดีอาญา การเปลี่ยนสภาพบังคับไม่ให้เป็นโทษอาญาโดยกำหนดวิธีการดำเนินการขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะนี้ ย่อมจะช่วยให้ประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญา และไม่มีประวัติอาชญากรรมติดตัวอีกต่อไป การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จะเป็นกลไกทางกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมและขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย นอกจากนั้น สำหรับกฎหมายบางฉบับที่กำหนดให้มีโทษทางปกครอง แต่บัญญัติให้ฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีอาญาเพื่อบังคับชำระค่าปรับทางปกครองไว้แล้ว สมควรเปลี่ยนโทษดังกล่าวเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมโดยสำนักงานฯ)

“มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท*

[*มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย]”

ทั้งนี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแนะนำแนวทางดังกล่าวข้างต้นไปปรับใช้กับการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำของบทบัญญัติที่มีการเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวของกฎหมายในบัญชี ๑ และถ้อยคำของบทบัญญัติที่มีโทษปรับทางปกครองในบัญชี ๓ ต่อไป เพื่อให้สอดคล้องกับการที่มาตรา ๓๙^{๑๑} และมาตรา ๔๓^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ได้เปลี่ยนโทษดังกล่าวไปแล้ว รวมถึงกรณีที่จะมีการตราพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวสำหรับกฎหมายในบัญชี ๒ ตามมาตรา ๔๐^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ หากหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการใช้บังคับกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ดังกล่าว ประสงค์จะแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในทำนองเดียวกับที่กล่าวข้างต้น ก็ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวกระทำได้ ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกของประชาชนในการทำความเข้าใจกับการเปลี่ยนแปลงและเพื่อความสะดวกของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติตามกฎหมาย

ประเด็นที่สอง แนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยพิจารณากฎหมายเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ แล้ว เห็นว่า บทบัญญัติที่ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดโทษจำคุกหรือโทษปรับอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ไม่เกินที่กฎหมายนั้นกำหนดในกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ มีลักษณะการเขียนที่แตกต่างกัน จึงเห็นสมควรกำหนดแนวทางการแก้ไขถ้อยคำในบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ดังต่อไปนี้

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^{๑๓}มาตรา ๔๐ บรรดาความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยก็ได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชกฤษฎีกานั้นให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาไม่ได้มีมติไม่เห็นชอบให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบัญชีบางมาตราหรือทุกมาตรา โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการเปลี่ยนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๙๗ วรรคสอง (เดิม)

“ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะกำหนดโทษผู้ละเมิดข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษจำคุกเกินหกเดือน และหรือปรับเกินหนึ่งหมื่นบาท”

แนวทางที่คณะกรรมการฯ กำหนด

“ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะกำหนดโทษผู้ละเมิดข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษจำคุกเกินหกเดือน หรือจะกำหนดทั้งโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนและปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจะกำหนดให้มีความผิดทางพินัยและต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทก็ได้”

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๕๑ วรรคสอง (เดิม)

“ในข้อบัญญัติจะกำหนดโทษผู้ละเมิดข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้กำหนดโทษจำคุกเกินหกเดือน และหรือปรับเกินหนึ่งหมื่นบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น”

แนวทางที่คณะกรรมการฯ กำหนด

“ในข้อบัญญัติจะกำหนดโทษผู้ละเมิดข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้กำหนดโทษจำคุกเกินหกเดือน หรือจะกำหนดทั้งโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนและปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจะกำหนดให้มีความผิดทางพินัยและต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทก็ได้ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น”

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๗๐ วรรคสอง (เดิม)

“ในข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดโทษจำคุกหรือโทษปรับหรือทั้งจำและปรับผู้ละเมิดข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่จะกำหนดโทษจำคุกเกินหกเดือนและโทษปรับเกินหนึ่งหมื่นบาทไม่ได้”

แนวทางที่คณะกรรมการฯ กำหนด

“ในข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดโทษจำคุก หรือกำหนดทั้งโทษจำคุกและปรับสำหรับผู้ละเมิดข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่จะกำหนดโทษจำคุกเกินหกเดือนและโทษปรับเกินหนึ่งหมื่นบาทไม่ได้ หรือจะกำหนดให้ผู้ละเมิดข้อบัญญัติมีความผิดทางพินัยและต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทก็ได้”

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

มาตรา ๖๐ วรรคสอง (เดิม)

“ในเทศบัญญัตินั้น จะกำหนดโทษปรับผู้ละเมิดเทศบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้กำหนดเกินกว่าหนึ่งพันบาท”

แนวทางที่คณะกรรมการกำหนด

“ในเทศบัญญัตินั้น จะกำหนดให้ผู้ละเมิดเทศบัญญัติมีความผิดทางพินัยและต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งพันบาทไว้ด้วยก็ได้”

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง (เดิม)

“องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือให้อำนาจออกข้อบัญญัติ ในการนี้ จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น”

แนวทางที่คณะกรรมการฯ กำหนด

“องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือให้อำนาจออกข้อบัญญัติ ในการนี้ จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติมีความผิดทางพินัยและต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น”

ประเด็นที่สาม แนวทางการพิจารณากรณีที่ไม่ต้องเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย ตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ

คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณามาตรา ๔๑^{๔๔} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ แล้ว เห็นว่า ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะไม่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยและค่าปรับทางพินัย ในกรณีดังต่อไปนี้

กรณีหนึ่ง ความผิดที่มีโทษจำคุกหรือโทษที่สูงกว่าสำหรับกรณีที่บุคคลธรรมดาเป็นผู้กระทำความผิด แต่มีโทษปรับสถานเดียวสำหรับกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดเดียวกันนั้น ตามมาตรา ๔๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ เห็นว่า จะต้องเป็นกรณีที่บุคคลธรรมดาและนิติบุคคลกระทำความผิดอย่างเดียวกัน แต่กฎหมายได้บัญญัติให้บุคคลธรรมดาที่กระทำความผิดนั้นต้องรับโทษจำคุกหรือโทษอาญาที่สูงกว่า ส่วนนิติบุคคลที่กระทำความผิดเดียวกันนั้นต้องรับโทษปรับสถานเดียว ซึ่งบทบัญญัติของกฎหมายในบัญชี ๑ ที่เข้าข้อยกเว้นดังกล่าวที่ไม่ต้องเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย เช่น มาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ แต่สำหรับมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ นั้น แม้กฎหมายกำหนดโทษจำคุกไว้กรณีที่บุคคลธรรมดากระทำความผิดในมาตรา ๖ แต่องค์ประกอบของการกระทำความผิดของบุคคลธรรมดามีองค์ประกอบแตกต่างจากการกระทำความผิดของนิติบุคคล จึงไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๔๑ (๑) ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามมาตรา ๑๖ แห่ง

^{๔๔}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘, ข้างต้น

พระราชบัญญัติการเล่นแร่ พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงต้องเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย (รายละเอียดบทบัญญัติปรากฏตามตารางแนบท้าย ๑)

กรณีที่สอง ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวแต่มีเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะให้รับโทษสูงกว่าโทษปรับเมื่อกระทำความผิดอีกครั้งหรือเมื่อมีเหตุอื่นตามที่กฎหมายกำหนดด้วย ตามมาตรา ๔๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ เห็นว่า

(๑) กรณีที่กฎหมายกำหนดความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวแต่มีเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะให้รับโทษสูงกว่าโทษปรับ โทษที่สูงกว่าโทษปรับต้องเป็นโทษอาญาเท่านั้น ไม่รวมถึงกรณีที่กฎหมายกำหนดโทษปรับสถานเดียวและกำหนดมาตรการอื่นเพิ่มเติมจากโทษปรับ เช่น กำหนดให้ศาลมีคำสั่งริบทรัพย์หรือมีคำสั่งให้เลิกประกอบกิจการ หรือกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจกำหนดมาตรการทางปกครอง เช่น สั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือมีอำนาจสั่งกักเรือ หรือกำหนดค่าปรับบังคับการไว้ เนื่องจากเป็นมาตรการอื่นที่ไม่ใช่โทษอาญา กรณีดังกล่าวจึงสามารถเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยได้ (รายละเอียดบทบัญญัติปรากฏตามตารางแนบท้าย ๒)

(๒) เงื่อนไขที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะให้รับโทษสูงกว่าโทษปรับเมื่อกระทำความผิดต้องเป็นกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลเดียวกันและกฎหมายกำหนดให้บุคคลคนเดียวกันนั้นต้องรับโทษอาญาที่สูงกว่าโทษปรับเมื่อกระทำความผิดเดียวกันซ้ำอีก เช่น มาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

(๓) เงื่อนไขที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะให้รับโทษสูงกว่าโทษปรับเมื่อมีเหตุอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ต้องเป็นการกระทำความผิดที่มีองค์ประกอบความผิดเดียวกันกับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว และกฎหมายกำหนดให้ต้องรับโทษสูงกว่าโทษปรับเมื่อมีเหตุอื่นตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เช่น มาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องแบบทหาร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ (รายละเอียดบทบัญญัติปรากฏตามตารางแนบท้าย ๓)

สำหรับกรณีที่กฎหมายกำหนดความผิดอาญาและกำหนดโทษจำคุกไว้ และได้กำหนดเหตุผลโทษไว้สำหรับการกระทำที่มีองค์ประกอบความผิดเดียวกัน โดยกำหนดให้ผู้กระทำความผิดเมื่อมีเหตุดังกล่าวได้รับเพียงโทษปรับสถานเดียวเป็นกรณีที่กฎหมายมีวัตถุประสงค์ลดโทษให้แก่ผู้กระทำความผิด เนื่องจากเห็นว่าการกระทำความผิดโดยมีเหตุที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการกระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรงและไม่ควรรับโทษถึงจำคุก จึงไม่เข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๔๑ (๒) สามารถเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยได้ เช่น มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติกัญชา พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือกรณีที่กฎหมายกำหนดความผิดอาญาซึ่งบุคคลคนเดียวกระทำความผิดและมีโทษสองระดับ เพราะมีองค์ประกอบความผิดคนละองค์ประกอบ เช่น มาตรา ๑๒๗ ทวิ และมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงไม่เข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๔๑ (๒)

๘

และสามารถเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยได้ (รายละเอียด
บทบัญญัติปรากฏตามตารางแนบท้าย ๔)

ข้อเสนอให้คณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบ

คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยเห็นว่าการกำหนดแนวทางการแก้ไขถ้อยคำ
ของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยและแนวทางการพิจารณากรณีที่
ไม่ต้องเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๔๑ ดังกล่าว
จะอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการบังคับใช้กฎหมาย และแก่ประชาชนที่จะสามารถ
เข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อจะได้ปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้องตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๗^{๔๕}
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และโดยที่กฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วย
การปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ อยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน จึงเห็นควรเสนอต่อ
คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและหน่วยงาน
ผู้รับผิดชอบกฎหมายปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับที่คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
ได้วางแนวทางไว้สามประการข้างต้น

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๖๖

^{๔๕}มาตรา ๗๗ รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย
ที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ
โดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ
ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์
ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและ
การวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมาย
มีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟัง
ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ
ที่เปลี่ยนแปลงไป

รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่จำเป็น พึงกำหนด
หลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้
ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง

ตารางแนบท้าย ๑

บทบัญญัติตามมาตรา ๔๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
กรณีไม่เปลี่ยนความผิดอาญาเป็นความผิดทางพินัย

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย	มาตรา	เนื้อหา
๑	พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙	๘๙	ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนรายใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ในกรณีที่ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าการกระทำความผิดของผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้ผู้ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดการกองทุนนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๒	พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔	๒๖	ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๘ เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๓	พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘	๕๙	บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำความผิดตามมาตรานี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรักษาความปลอดภัย ต้องระวางโทษจำคุก

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย	มาตรา	เนื้อหา
			ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น
		๖๐	บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำความผิดตามมาตรา นี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือ บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของ บริษัทรักษาความปลอดภัย ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น
		๖๒	บริษัทรักษาความปลอดภัยใดทำสัญญารักษา ความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดกระทำความผิดตามมาตรา นี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือ บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของ บริษัทรักษาความปลอดภัย ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ต่อเมื่อการกระทำความผิดของบริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลนั้น

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย	มาตรา	เนื้อหา
๔	พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓	๗๔	ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น และสำหรับนิติบุคคลต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบเท่าของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้นด้วย

กรณีเปลี่ยนความผิดอาญาเป็นความผิดทางพินัย

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย	มาตรา	เนื้อหา
๑	พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔	๑๖	นิติบุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่หนึ่งเท่าถึงสามเท่าของทุนกองกลางแต่ละงวดของทุกวงแชร์ แต่ต้องไม่ต่ำกว่าสองแสนบาท และให้ศาลสั่งให้นิติบุคคลนั้นหยุดดำเนินการเป็นนายวงแชร์ หรือการจัดให้มีการเล่นแชร์

ตารางแนบท้าย ๒

บทบัญญัติที่ไม่เข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๔๑ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
กรณีที่กำหนดโทษปรับสถานเดียวและมีมาตรการอื่นเพิ่มเติมจากโทษปรับ
สามารถเปลี่ยนความผิดอาญาเป็นความผิดทางพินัยได้

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย	มาตรา	เนื้อหา
๑	พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒	๗๓	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท และให้ศาลสั่งให้ผู้นั้นหยุดประกอบกิจการจนกว่าจะได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
๒	พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๔๓	๙	ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ มาตรา ๕ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานที่สั่งตามความในมาตรา ๖ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองร้อยบาท และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ด้วย
๓	พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒	๖๔	ผู้ใดประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ โดยแจ้งการประกอบกิจการไม่ถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท ผู้ประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ ผู้ใดไม่แจ้งการประกอบกิจการให้ถูกต้องครบถ้วนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งให้เลิกการประกอบกิจการ
๔	พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒	๗๗ วรรคสอง	ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ใดปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้นั้นได้รับยกเว้นโทษ แต่ถ้าผู้นั้นไม่ปฏิบัติตาม ผู้นั้นมีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผู้นั้นรื้อถอนอาคารนั้นเสียภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้นั้นไม่รื้อถอนอาคารให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันอีกวันละหนึ่งพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าผู้นั้นยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการรื้อถอนอาคาร

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย	มาตรา	เนื้อหา
			นั้นเอง ในกรณีหลังนี้ให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม
๕	พระราชบัญญัติความรับผิดทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษ น้ำนั้นอันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐	๓๗	การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ นายเรือและเจ้าของเรือ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย รายละไม่เกินสองล้านบาท และให้พนักงาน เจ้าหน้าที่กักเรือที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนั้นไว้ จนกว่าจะได้มีการจัดให้มีใบรับรองตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี
๖	พระราชบัญญัติจดทะเบียน เครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔	๑๕ จัดวา	เจ้าของเครื่องจักรผู้ใดไม่แจ้งต่อนายทะเบียน ตามมาตรา ๑๓ ทวิ มีความผิดทางพินัยต้อง ชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินห้าพันบาท และให้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญ แสดงการจดทะเบียนเครื่องจักรสำหรับเครื่องจักร นั้นได้ ในกรณีเช่นนี้ให้นำความในมาตรา ๙ ตริ และมาตรา ๑๓ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
๗	พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕	๑๘	ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔ วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินห้าพันบาท และต้องแก้ไขให้เลื่อยโซยนต์นั้น มีกำลังเครื่องจักรกลเท่าที่ขออนุญาตไว้เดิมภายใน เวลาที่ศาลกำหนด หากไม่ปฏิบัติตามให้ศาลสั่ง ริบเลื่อยโซยนต์นั้น
๘	พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาล ทราย พ.ศ. ๒๕๒๗	๗๔	โรงงานใดไม่ส่งเงินเข้ากองทุน หรือส่งไม่ครบถ้วน ตามมาตรา ๕๗ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินหนึ่งแสนบาท และให้ส่งเงิน เข้ากองทุนจนครบพร้อมด้วยเงินเพิ่มอีกร้อยละสาม ต่อเดือนนับแต่วันที่ถึงกำหนดส่งหรือชำระ การคำนวณระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้ามี เศษของเดือนให้คิดเป็นหนึ่งเดือน เงินเพิ่มตาม วรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นของกองทุนด้วย

บทบัญญัติตามมาตรา ๔๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
กรณีกำหนดเหตุอื่นที่ทำให้ต้องรับโทษอาญาซึ่งเป็นโทษที่สูงกว่าโทษปรับ
ไม่เปลี่ยนความผิดอาญาเป็นความผิดทางพินัย

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย	มาตรา	เนื้อหา
๑	พระราชบัญญัติเครื่องแบบทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗	๖ ทวิ	ผู้ใดแต่งกายโดยใช้เครื่องแต่งกายคล้าย เครื่องแบบทหารตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคล้าย เครื่องแบบทหารที่ทหารยังคงใช้ในราชการอยู่ อันอาจนำความดูหมิ่นเกลียดชัง หรือความเสื่อมเสีย มาสู่ราชการทหารก็ดี อันอาจทำให้บุคคลอื่น หลงเชื่อว่าเป็นทหารก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองร้อยบาท และถ้าการกระทำเช่นว่านี้ ได้กระทำให้ในเขตซึ่งได้ประกาศใช้กฎอัยการศึก ก็ดี ในเวลาสงครามก็ดี ในเวลาบ้านเมือง มีเหตุฉุกเฉินก็ดี หรือเพื่อกระทำความผิด ทางอาญาก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
๒	พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒	๔๘	ผู้ใดกระทำการตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการนำ หรือปล่อยสัตว์ที่เป็นอันตรายหรือก่อให้เกิด ผลกระทบต่อระบบนิเวศอย่างรุนแรงในอุทยาน แห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤษศาสตร์ หรือ สวนรุกขชาตินั้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

บทบัญญัติที่ไม่เข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๔๑ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
กรณีกำหนดเหตุอื่นอันเป็นการลดโทษจากโทษจำคุกเป็นโทษปรับสถานเดียว
สามารถเปลี่ยนความผิดอาญาเป็นความผิดทางพินัยได้

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย	มาตรา	เนื้อหา
๑	พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒	๕๖	ผู้จัดรายการแข่งขันมวยหรือนายสนามมวย ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนเงื่อนไขในการอนุญาต ที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๒๖ วรรคสาม ซึ่งเป็นเงื่อนไขในสาระสำคัญ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการฝ่าฝืนเงื่อนไขในการอนุญาตที่ นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๒๖ วรรคสาม ซึ่งไม่ใช่เงื่อนไขในสาระสำคัญ มีความผิด ทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ห้าพันบาท
๒	พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐	๓๒	ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงสองหมื่นบาท ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นเพียงกรณี เกี่ยวกับส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธปืนตามที่ กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือเป็นกรณีมี เครื่องกระสุนปืน ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นเพียงการมี อาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มี และใช้ตามกฎหมาย ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นการทำ เครื่องกระสุนปืนที่ทำด้วยดินปืนมีควันสำหรับ ใช้เอง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ท้องที่ ผู้ฝ่าฝืนมีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งพันบาท
๓	พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒	๔๒	ผู้ใดเก็บหา นำออกไป กระทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งไม้ ดิน หิน

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย	มาตรา	เนื้อหา
			กรวด ทราย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใดอันส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๑๙ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำแก่ทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถเกิดใหม่ทดแทนได้ตามฤดูกาลและมีมูลค่ารวมกันไม่เกินสองพันบาท ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำที่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ไม้ที่เป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินยี่สิบต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม่เกินสี่ลูกบาศก์เมตร ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท

กรณีกำหนดความผิดอาญาซึ่งบุคคลคนเดียวกระทำความผิดและมีโทษสองระดับ
เพราะมีองค์ประกอบความผิดคนละองค์ประกอบ
สามารถเปลี่ยนความผิดอาญาเป็นความผิดทางพินัยได้

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย	มาตรา	เนื้อหา
๑	พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	๑๒๗ ทวิ	ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๒ (๓) มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๒ (๓ ทวิ) หรือ (๓ ตรี) ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทแล้วแต่กรณี แต่ถ้าผู้นั้นเป็น

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย	มาตรา	เนื้อหา
			ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถ ต้องระวางโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท แล้วแต่กรณี อีกหนึ่งในสาม
		๑๕๑	ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสี่หมื่นบาท แต่ถ้าผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติหน้าที่ผู้ขับรถต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง และได้กระทำการใด ๆ อันเป็นความผิดที่กำหนดไว้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดและต้องระวางโทษสำหรับการกระทำนั้นเช่นเดียวกับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถด้วย
๒	พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘	๘๓	ผู้รับหลักประกันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๒๑ วรรคสอง มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท ผู้รับหลักประกันผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้วนที่สุด

ที่ นร ๐๙๑๐/๑๗๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง แนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และแนวทางการพิจารณากรณีที่ไม่ต้องเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๔๑

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกลับคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง แนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และแนวทางการพิจารณากรณีที่ไม่ต้องเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๔๑

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอเสนอแนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และแนวทางการพิจารณากรณีที่ไม่ต้องเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๔๑ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ และมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและหน่วยงานผู้รับผิดชอบกฎหมายปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับที่คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้วางแนวทางไว้ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีได้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑๒)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

๑.๑ คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. และของที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาไปพิจารณา ร่วมกับกระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อสังเกตดังกล่าว

๒

และสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวม แล้วส่งให้
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

๑.๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๓/๙๑
ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งสรุปผลการพิจารณาร่วมกับ
หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑.๑ ในการดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. และของที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ในประเด็นการจัดทำเอกสารแสดงให้เห็นว่ากฎหมายมาตราใดได้มีการเปลี่ยนโทษปรับสถานเดียว
เป็นความผิดทางพินัย และการเผยแพร่ตัวบทกฎหมายฉบับที่มีการแก้ไขให้เป็นปัจจุบันแล้ว
ในระบบกลางหรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอื่น ว่า โดยที่การดำเนินการดังกล่าวเป็นเรื่องที่
อยู่ในภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งสำนักงานฯ จะจัดทำบัญชีรายชื่อกฎหมาย
ตามบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ พร้อมทั้งระบุมาตราที่จะมีการเปลี่ยน
โทษอาญาเป็นการปรับเป็นพินัยเผยแพร่ในระบบเว็บไซต์ของสำนักงานฯ ให้แล้วเสร็จก่อนวันที่
พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ มีผลใช้บังคับ (วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖)

๑.๓ ตามที่มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อให้คำแนะนำ
และคำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
รวมทั้งการเสนอแนะการออกกฎกระทรวงและระเบียบโดยให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ทำหน้าที่หน่วยธุรการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
การปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ นายกรัฐมนตรีจึงออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๑๘/๒๕๖๕
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

๑.๔ คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยเห็นว่าการกำหนดแนวทางการแก้ไข
ถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังกล่าว
จะอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการบังคับใช้กฎหมาย และแก่ประชาชนที่จะสามารถ
เข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อจะได้ปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้องตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๗
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และโดยที่กฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วย
การปรับเป็นพินัยฯ อยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน จึงเห็นควรเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
ให้ความเห็นชอบและมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและหน่วยงานผู้รับผิดชอบ
กฎหมายปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับที่คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
ได้วางแนวทางไว้ตามข้อ ๓ ประกอบกับมาตรา ๔ (๑๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่อง
และการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลนำเสนอ
หรือมีคำสั่งให้เสนอคณะรัฐมนตรี

๑.๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๐/๑๓๖
ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมาย
ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และแนวทางการพิจารณา
กรณีที่ไม่ต้องเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๔๑
เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)
ในขณะนั้น ได้เห็นชอบให้นำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วยแล้ว

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

ตามที่มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวของกฎหมายในบัญชี ๑ และความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองของกฎหมายในบัญชี ๓ หายพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาและอัตราโทษปรับทางปกครองที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าวเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ บัญญัติให้กรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดโทษจำคุกหรือโทษปรับอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ไม่เกินที่กฎหมายนั้นกำหนด เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉพาะในการกำหนดโทษปรับอาญาเป็นการปรับเป็นพินัยไม่เกินอัตราที่กำหนดสำหรับการกำหนดโทษปรับอาญา

โดยที่ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นวันที่พ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามที่มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดไว้ กรณีจึงต้องมีการประชาสัมพันธ์เรื่องที่จะมีการเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวของกฎหมายในบัญชี ๑ และความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองในบัญชี ๓ หายพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดทางพินัย รวมทั้งการเปลี่ยนอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉพาะในการกำหนดโทษปรับอาญาเป็นการปรับเป็นพินัยไม่เกินอัตราที่กำหนดสำหรับการกำหนดโทษปรับอาญาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชน

๓.สาระสำคัญและข้อเท็จจริง

เนื่องจากการดำเนินการแก้ไขถ้อยคำในกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และการเปลี่ยนอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เคยปรากฏแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำของกฎหมายอื่นในลักษณะเช่นเดียวกับบทบัญญัติในมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ มาก่อน ดังนั้น กองกฎหมายไทย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงได้หารือคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เพื่อกำหนดแนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ และกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณามาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ แล้ว เห็นสมควรกำหนดแนวทางการพิจารณาเป็น ๓ ประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. แนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ

๒. แนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. แนวทางการพิจารณากรณีที่ไม่ต้องเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย ตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ

๔

ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามบันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง แนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และแนวทางการพิจารณากรณีที่ไม่ต้องเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว เป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๔๑ (เรื่องเสร็จที่ ๘๙๖/๒๕๖๖)

โดยขั้นตอนการดำเนินการเมื่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับในวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ดำเนินการแก้ไขมาตราของกฎหมายที่มีโทษปรับสถานเดียว และมาตราของกฎหมายที่มีโทษปรับทางปกครองในบัญชี ๑ และบัญชี ๓ ตามมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่จะเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยซึ่งต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ตามแนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ที่คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้วางแนวทางไว้ และนำเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้หน่วยงานของรัฐและประชาชนเข้าไปตรวจสอบในวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖ แล้ว และได้เพิ่มเติมกรณีมาตราของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและมาตราของกฎหมายที่ไม่เข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา ๔๑ ซึ่งต้องเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณาไว้ต่อไป โดยจะนำเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้หน่วยงานของรัฐและประชาชนเข้าไปตรวจสอบก่อนวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

การกำหนดแนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และแนวทางการพิจารณากรณีที่ไม่ต้องเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๔๑ เป็นไปเพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้เตรียมความพร้อมและสร้างความรู้ความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่เพื่อใช้บังคับกฎหมายให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตลอดจนประโยชน์แก่ประชาชนที่จะสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายและปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้องตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

ไม่มี

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๗. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๘. ข้อเสนอของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอเสนอแนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และแนวทางการพิจารณากรณีที่ไม่ต้องเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๔๑ ซึ่งคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยเห็นว่า การกำหนดแนวทางการแก้ไขถ้อยคำของกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยดังกล่าวจะอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการบังคับใช้กฎหมาย และแก่ประชาชนที่จะสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อจะได้ปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้องตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และโดยที่กฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ อยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน จึงเห็นควรเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและหน่วยงานผู้รับผิดชอบกฎหมายปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับที่คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้วางแนวทางไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายไทย

ฝ่ายข้อมูลกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖ - ๙ ต่อ ๑๓๑๔ (นางวิชุดา)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๖๒๐๑

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@ocs.go.th

เอกสารประกอบการพิจารณา

สำเนาถูกต้อง

ผู้ตรวจ

(นางสาวนิศาชล ขนะภักดิ์)

นิติกร

๕

Q&A ถาม-ตอบ
ประเด็นที่น่าสนใจ
กับคำถามที่พบบ่อย
ของกรมการปกครอง

Q&A

ถาม-ตอบประเด็นที่น่าสนใจ กับ คำถามที่พบบ่อย ของกรมการปกครอง

ประเด็นข้อกฎหมายที่สำคัญ

๑. กรณี พระราชบัญญัติใดหรือกฎหมายใดในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง ยังไม่ประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย จะต้องปรับตามปกติไปก่อนหรือไม่

ตอบ ถ้าประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามกฎหมายใดในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง ปัจจุบันมีจำนวน ๑๕ ฉบับ ยังไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา จึงยังไม่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปรับเป็นพินัยจนกว่าจะมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อมีประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในราชกิจจานุเบกษา แล้ว หากคดีความผิดทางพินัยยังไม่ขาดอายุความ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่ประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐฯ เร่งดำเนินการปรับเป็นพินัยตามกฎหมาย เช่น ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง หรือตามสำนวนที่หน่วยงานอื่นส่งมา และ/หรือออกคำสั่งปรับเป็นพินัยตามที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น

๒. ถ้าเป็นความผิดทางพินัย ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองระดับปฏิบัติการ ตามที่นายอำเภอมอบหมาย/ปฏิบัติราชการแทน ลงนามสั่งปรับได้หรือไม่

ตอบ ตามประกาศกระทรวง เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตาม...(กฎหมายใดในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง) นั้น กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย คือ นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ดังนั้น ปลัดอำเภอหรือเจ้าพนักงานปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับปฏิบัติการ ไม่สามารถออกคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือไม่สามารถเป็นองค์คณะในการปรับเป็นพินัยได้ และไม่สามารถลงนามในคำสั่งปรับเป็นพินัยตามที่นายอำเภอมอบหมายหรือปฏิบัติราชการแทนนายอำเภอได้ แต่สามารถดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐาน ข้อเท็จจริง หรือดำเนินการทางคดีอื่นๆ เพื่อเสนอผู้ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไปลงนามได้

๓. ขอสอบถามเรื่อง อายุความจะหมด เนื่องจาก จังหวัดทำความเห็นแย้งกรณีการไม่สั่งฟ้องผู้ถูกกล่าวหา และอยู่ในระหว่างเปลี่ยนโทษปรับอาญาสถานเดียวมาเป็นโทษทางพินัย คณะกรรมการอัยการสูงสุดมีมติให้ตำรวจส่งเรื่องมาให้จังหวัดปรับเป็นพินัย ตามความในมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามที่จังหวัดตั้งองค์คณะไว้จะเริ่มต้นขั้นตอนปรับเป็นพินัย โดยการแจ้งข้อกล่าวหา ตามแบบพินัย ๕ หรือออกคำสั่งปรับเป็นพินัย ตามแบบพินัย ๘ ได้เลยหรือไม่ ซึ่งปัจจุบันตำรวจยังไม่ได้ส่งสำนวนมาให้จังหวัด

ตอบ ตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้กำหนดให้คดีความผิดทางพินัยมีอายุความ ๒ ปี นับแต่วันกระทำความผิด แต่ตามความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับอายุความสำหรับความผิดทางพินัยที่เปลี่ยนจากความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามความในมาตรา ๓๙ ที่ได้กระทำก่อนวันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยให้มีอายุความตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยดังกล่าว กล่าวคือสำหรับความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวได้กระทำก่อนวันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย อาจจะมีอายุความ ๑ ปี ตามอายุความเดิม ดังนั้น อายุความสำหรับความผิดทางพินัยที่เปลี่ยนจากความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามความในมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ

สถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งได้กระทำก่อนวันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยให้มีอายุความตามที่ใช้บังคับ
อยู่ก่อนวันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยดังกล่าว

จากข้อเท็จจริง ในข้อเท็จจริงจังหวัดเร่งพิจารณาระยะเวลาที่ตำรวจส่งสำนวนให้จังหวัด ดังนี้

- ๑) กรณีที่มีการส่งสำนวนให้จังหวัดหลังหมดอายุความ ถือว่าขาดอายุความแล้ว องค์คณะปรับ
เป็นพินัยที่จังหวัดกำหนดไว้ ยุติเรื่อง ตามแบบพินัย ๔
- ๒) กรณีที่มีการส่งสำนวนให้จังหวัดก่อนหมดอายุความ ถือว่ายังไม่ขาดอายุความ ให้เร่งพิจารณา
ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา
ภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามแบบพินัย ๕ เป็นขั้นตอนแรกก่อนขาดอายุความแล้วให้
ดำเนินการตามขั้นตอนการปรับเป็นพินัยตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยจนเสร็จสิ้น
ต่อไป

๔. การพิสูจน์ข้อเท็จจริงในความผิดทางพินัยจำเป็นต้องพิสูจน์จนสิ้นสงสัยหรือไม่

ตอบ หลักการพิสูจน์จนสิ้นสงสัยเป็นหลักการที่กำหนดไว้ในกฎหมายอาญา เนื่องจากการมุ่งหาตัว
ผู้กระทำความผิดมาลงโทษทางอาญา จึงต้องมีการพิสูจน์จนสิ้นสงสัย แต่ในกรณีความผิดทางพินัยนี้หลัก
ในการพิจารณา เห็นว่าเป็นไปตามข้อบังคับข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดี
ความผิดทางพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๕ วรรคสอง กำหนดให้ศาลใช้ดุลพินิจวินิจฉัยซึ่งน้ำหนัก
พยานหลักฐานทั้งปวง อย่าพิพากษาให้รับผิดทางพินัยจนกว่าจะมี พยานหลักฐานที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือ
ว่าจำเลยกระทำความผิดทางพินัย

๕. กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มีการแต่งตั้งทนายความ ทนายความดังกล่าวสามารถให้การรับสารภาพแทน ผู้ถูกกล่าวหาได้หรือไม่

ตอบ ตามข้อ ๑๐ กฎกระทรวง การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือ
แก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิทำหนังสือแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลหนึ่ง
บุคคลใด ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วเป็นผู้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแทนตนหรือร่วมกับตนได้ แต่กรณี
ดังกล่าวใช้เฉพาะการชี้แจงและแก้ข้อกล่าวหาเท่านั้น ไม่รวมถึงการให้การรับสารภาพซึ่งเป็นเรื่องที่ถูก
กล่าวหาต้องทำเองเฉพาะตัวโดยแท้

ประเด็นแนวการปฏิบัติที่สำคัญ

๑. เมื่อมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในสังกัดกรมการปกครองไปปฏิบัติหน้าที่
นอกสถานที่ ซึ่งอาจพบการกระทำความผิดทางพินัยในลักษณะซึ่งหน้า ที่ต้องออกคำสั่งปรับ
เป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องดำเนินการอย่างไร

ตอบ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ เตรียมแบบพินัย ๒ บันทึกรับสารภาพฯ, แบบพินัย ๕ กรณีเป็นเหตุซึ่งหน้า
แต่ปฏิเสธหรือไม่ใช่เหตุผลซึ่งหน้า, แบบพินัย ๔ การยุติ/พิจารณากำหนดค่าปรับฯ, แบบพินัย ๘ คำสั่ง
ปรับเป็นพินัย, แบบพินัย ๗/๑ , ๗/๒ บันทึกคำชี้แจง แก้ข้อกล่าวหา หรือยอมรับสารภาพ/วาจา เมื่อพบ
กรณีตามคำถาม ก็สามารถออกคำสั่งปรับได้ทันที โดยให้เตรียมใบเสร็จรับเงินแบบทั่วไปเพื่ออำนวยความสะดวก
ให้ประชาชนในการชำระค่าปรับเป็นพินัย โดยปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการเงิน****และ
นำมาสแกนเพื่อบันทึกกรายงานในระบบปรับเป็นพินัย (offense) ภายหลังได้ ซึ่งในคำสั่งให้ออกไปปฏิบัติ
หน้าที่ควรระบุให้มีผู้รับผิดชอบในการเก็บเงินและรักษาใบเสร็จรับเงินด้วย นอกจากนี้ต้องพิจารณาให้
ครบถ้วนตามที่กำหนดในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อควรระวัง*** แบบพินัย ๔ การยุติ/พิจารณากำหนดค่าปรับฯ, แบบพินัย ๘ คำสั่งปรับเป็นพินัย
ต้องลงนามโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนด

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น นายอำเภอ ปลัดอำเภอ เจ้าพนักงานปกครอง **ชำนาญการขึ้นไป**หรือเทียบเท่า **๒.** เมื่อปลัดอำเภอระดับปฏิบัติการ พบการกระทำความผิดความผิดทางพินัยในลักษณะซึ่งหน้า ต้องออกคำสั่งปรับเป็นพินัย ต้องดำเนินการอย่างไร

ตอบ ให้ปลัดอำเภอดำรงตำแหน่งระดับปฏิบัติการ แจ้งการกระทำความผิดทางพินัยต่อนายอำเภอ เพื่อให้นายอำเภอพิจารณาดำเนินการหรือมอบหมายเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับชำนาญการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยต่อไป หรือปลัดอำเภอดำรงตำแหน่งระดับปฏิบัติการ ในกรณีปฏิบัติหน้าที่นอกสถานที่ ควรเตรียม “แบบกรณีพบการกระทำความผิดทางพินัยแต่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย” แจ้งการกระทำความผิดทางพินัยต่อนายอำเภอ ด้วย

๓. กรณี อำเภอมีย่านเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย คือ นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำแหน่ง **ชำนาญการขึ้นไป** รวมเพียง ๒ ท่าน ไม่สามารถตั้งองค์คณะในการพิจารณาปรับเป็นพินัยได้ ต้องทำอย่างไร

ตอบ ให้อำเภอส่งเรื่องแจ้งให้จังหวัดทราบ เพื่อให้จังหวัดใช้อำนาจในทางบริหารอัตรากำลังเพื่อจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป มาเป็นองค์คณะ เป็นกรณีไป หรือใช้การตั้งองค์คณะที่แตกต่างจากอำเภออื่น เช่น นายอำเภอ เป็นประธาน และปลัดอำเภอระดับชำนาญการพิเศษ เป็นองค์คณะได้เช่นกัน

๔. แบบพินัย ๗/๑ กับ ๗/๒ ใช้ต่างกันอย่างไร

ตอบ ใช้ในการชี้แจง แก้อีกกล่าวหา การยอมรับสารภาพตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบตามความในข้อ ๙ ของกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริงฯ และตามความในข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐฯ กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาจะเป็นหนังสือ หรือทำด้วยวาจา หรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ในกรณีที่ทำด้วยวาจาให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึกไว้และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนาม

แบบพินัย ๗/๑ สำหรับประชาชนชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นหนังสือด้วยตัวเอง

แบบพินัย ๗/๒ สำหรับประชาชนชี้แจงข้อกล่าวหาด้วยวาจา กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

แนะนำ การแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหา ตาม แบบพินัย ๕ และจะส่งแบบพินัย ๗/๑ ไปพร้อมกันในคราวเดียวกันได้

การชี้แจง แก้อีกกล่าวหา การยอมรับสารภาพ

วิธีการชี้แจง แก้อีกกล่าวหา การยอมรับสารภาพ

(ข้อ 9 กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริงฯ)

กรณีผู้ถูกกล่าวหา ยอมรับสารภาพตามข้อ 8 วรรค 1

เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ จัดให้ผู้ต้องหาลงนาม ในบันทึกการรับสารภาพ แล้ว

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ออกคำสั่งปรับเป็นพินัย ตามมาตรา 20

เว้นแต่กรณีคำสั่งปรับเป็นพินัยต้องทำเป็นองค์คณะ ให้เสนอองค์คณะ เพื่อพิจารณาออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

แต่งตั้งทนายความหรือบุคคล

(ข้อ 10 กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริงฯ)

ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิแต่งตั้ง ทนายความหรือบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะให้เป็นผู้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแทนหรือร่วมกับตนได้

๕. ตัวอย่างคำสั่งจังหวัดสามารถค้นได้ที่ใด (เรื่อง มอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย, เรื่อง กำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะในการปรับเป็นพินัย)

ตอบ ตัวอย่างคำสั่งจังหวัด (เรื่อง มอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย, เรื่อง กำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะในการปรับเป็นพินัย) ทั้ง ๒ ฉบับ ในกลุ่ม Line Open Chat รายภาค ใน “โน้ต” เลือก “โพสสำคัญ” หรือ ในเว็บไซต์ส่วนงานนิติการ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ดาวโหลดไฟล์ PDF หรือไฟล์ Word ของตัวอย่างคำสั่งจังหวัดดังกล่าวที่ได้ที่ตาม link ด้านล่างนี้
ตัวอย่าง คำสั่งจังหวัด ที่ เรื่อง มอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย

<https://multi.dopa.go.th/legal/news/cate๑/view๒๖๕>

ตัวอย่าง คำสั่งจังหวัด ที่ เรื่อง กำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะในการปรับเป็นพินัย

<http://multi.dopa.go.th/legal/news/cate๑/view๒๖๔>

๖. เรื่อง มอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย จะต้องมียกข้อสั่งการในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ อีกหรือไม่

ตอบ กรมการปกครอง มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๓/ว๒๓๘๕๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖ เรื่อง การชักชวนความเข้าใจพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึง ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด แจ้งให้ทราบว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในสังกัดกรมการปกครอง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยร่วมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอื่นได้ออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในสังกัดกรมการปกครอง แล้ว และกรมการปกครองออกระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งตามความในข้อ ๓ ของระเบียบกรมการปกครองฯ ฉบับนี้ กำหนดให้ “หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัด และตามความในข้อ ๓ (๓) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ และข้อ ๒ (๓) ของกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงและแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกอบตามความในข้อ ๖ และข้อ ๗ ของระเบียบกรมการปกครองฯ ฉบับนี้ ประกอบตามความในข้อ ๘ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ และตามความในข้อ ๑๐ วรรคสี่ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้กำหนดให้ส่วนราชการเสนอหัวหน้าหน่วยงานของรัฐพิจารณาอนุญาตให้แจ้งข้อกล่าวหาในคดีความผิดทางพินัย และเพื่อกำหนดหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะในการปรับเป็นพินัยไว้แล้ว ดังนั้น กฎหมายในความรับผิดชอบของกรมการปกครองตามบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ในการปฏิบัติมีการใช้ระบบสารสนเทศและระบบอิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกัน รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐรับผิดชอบที่ต้องปฏิบัติงานตามกฎหมายก็มีการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันตามที่อธิบดีกรมการปกครอง ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอมอบหมาย ด้วยเหตุผลดังกล่าว เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยสังกัดราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของกรมการปกครอง จึงต้องถือปฏิบัติตามระเบียบกรมการปกครองฯ ฉบับนี้เป็นสำคัญในฐานะระเบียบทั่วไปในการปฏิบัติเกี่ยวกับการปรับเป็นพินัยของกรมการปกครอง ยกเว้นกรณีที่มีระบบหรือแนวทางการปฏิบัติในการปรับเป็นพินัยเป็นการเฉพาะ

๗. มีการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีทั้งหมดกี่ฉบับ จากกฎหมายในความรับผิดชอบหลักของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ทั้งหมด ๑๕ ฉบับ

และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการร่วมกัน)
<https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/๑๑๓๔๖.PDF>

(๑๒) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓
(นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการร่วมกัน)

<https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/๑๑๓๔๗.PDF>

(๑๓) ประกาศกระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามประกาศพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ (กระทรวงกลาโหม
เป็นผู้รับผิดชอบร่างประกาศฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
รักษาการร่วมกัน)

<https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/๘๘๕๙.pdf>

(๑๔) ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตาม
พระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๔๙๖
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ) ไม่ได้ กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยใน
สังกัดกรมการปกครอง

<https://ratchakitcha.soc.go.th/documents/๑๔๐D๒๑๖S๐๐๐๐๐๐๐๐๐๑๖๐๐.PDF>

- อยู่ระหว่างลงนามร่วมกับกระทรวงอื่น ๑ ฉบับ

(๑) ร่างประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ (กระทรวงการคลังเป็น
ผู้รับผิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการร่วมกัน
อยู่ระหว่างเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และส่งมาเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ลงนามร่วม) ไม่ได้ กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในสังกัดกรมการปกครอง ซึ่งใน
อนาคตอาจมีการกำหนดเจ้าหน้าที่ของกรมการปกครองเพิ่มเติมได้

ทั้งนี้ ดูประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยใน
สังกัดกรมการปกครอง ในเน็ต กลุ่ม Line Open Chat รายภาค หรือดาวน์โหลดไฟล์ PDF ของประกาศ
ดังกล่าวที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ข้างต้นได้ที่ตาม link หัวข้อด้านล่างนี้

<http://multi.dopa.go.th/legal/news/cate๑/view๒๒๑>

๘. อำเภอดึงคำสั่งอำเภอเหมือนกับคำสั่งจังหวัดหรือไม่

ตอบ ในส่วนของอำเภอก็เป็นการบริหารงานภายในอำเภอ ที่กลุ่มงานภายในอำเภอจะรับผิดชอบใน
กฎหมายต่างๆ ซึ่งรับผิดชอบกฎหมายแต่ละฉบับของกรมการปกครองอยู่แล้ว ตามคำสั่งอำเภอ...
เรื่อง มอบหมายงานที่ปฏิบัติและหน้าที่ความรับผิดชอบของข้าราชการที่ทำการปกครองอำเภอ... แต่
อาจจะมีผู้รับผิดชอบในภาพรวมในการปรับเป็นพินัยก็ควรที่จะมอบหมายให้กลุ่มงาน/ฝ่ายอำนวยความสะดวก
เป็นธรรมรับผิดชอบก็ได้

แนะนำ ถ้าอำเภอใดต้องการให้เกิดความชัดเจน ก็สามารถระบุไว้ในคำสั่งอำเภอ... เรื่อง
มอบหมายงานที่ปฏิบัติและหน้าที่ความรับผิดชอบของข้าราชการที่ทำการปกครองอำเภอ... ระบุ
ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยด้วยก็ได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยต้องดำรงตำแหน่ง ชำนาญการ
ขึ้นไป ตามความในข้อ ๑๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย
พ.ศ. ๒๕๖๖ ดังนั้น ในส่วนของอำเภอ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย คือ นายอำเภอ
ปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ชำนาญการขึ้นไป ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย หรือประกาศ...

และกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตาม...(กฎหมายใดในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง) นั้น

๙. แบบพินัย ๕ หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัย และแบบพินัย ๘ คำสั่งปรับเป็นพินัย ต้องทำสำเนาหรือไม่ และในกรณี ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดที่อำเภอที่อำเภอต้องทำอย่างไร

ตอบ เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่ต้องแจ้งประชาชนทราบ จึงต้องทำสำเนาแบบพินัย ๕ และแบบพินัย ๘ เพื่อแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและซึ่งโดยปกติต้องส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

๑๐. เหตุซึ่งหน้าหรือเหตุปรากฏต่อหน้าเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเหตุแจ้งข้อกล่าวหา พิจารณาอย่างไร

ตอบ ส่วนงานนิติการ ขออธิบายการพิจารณาเป็น ๒ ข้อ ดังนี้

๑) เหตุซึ่งหน้าหรือเหตุปรากฏต่อหน้าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้แก่ เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพบเองที่ทำการปกครองอำเภอ กรณีมีผู้ได้รับใบอนุญาตมาต่อใบอนุญาตหมดอายุ หรือต่อทะเบียนหมดอายุ หรือยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ ภายหลังที่กฎหมายกำหนดและมีโทษปรับเป็นพินัย, การออกตรวจพื้นที่ตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาแล้วพบการกระทำความผิดทางพินัย เช่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ หรือพบการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นต้น , การตั้งด่านตรวจในเทศกาลตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ของรัฐ คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และปลัดอำเภอ ขอตรวจบัตรประชาชนและประชาชนไม่แสดงบัตรประชาชน ถือว่ากระทำความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้น

ดังนั้น เมื่อพบการกระทำผิดซึ่งหน้า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในสังกัดกรมการปกครองสามารถแจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาก็ได้ หากผู้กระทำความผิดซึ่งหน้ายอมรับสารภาพโดยไม่มีข้อโต้แย้ง ให้บันทึกการยอมรับสารภาพของผู้กระทำความผิด ตามแบบพินัย ๒ และออกคำสั่งปรับเป็นพินัย ตามแบบพินัย ๘ พร้อมสำเนาฉบับ จะกำหนดให้ชำระเงินภายใน ๓๐ วันก็ได้ หรือถ้าผู้กระทำความผิดซึ่งหน้าชำระค่าปรับเป็นพินัยทันที ให้ออกใบเสร็จรับเงินให้ต้นฉบับแก่ผู้กระทำความผิดและยุติเรื่อง ตามแบบพินัย ๔ และบันทึกลงสารบบปรับเป็นพินัย (offense) หากไม่รับสารภาพ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงจากบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือพยานบุคคล ตามแบบพินัย ๓ และแจ้งข้อกล่าวหาและแจ้งให้ผู้กระทำความผิดชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องภายใน ๓๐ วัน ตามแบบพินัย ๕ และแนบแบบพินัย ๗/๑ ไปด้วยก็ได้ และดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนการปรับเป็นพินัยตามระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖ และตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยจนเสร็จสิ้นต่อไป

๒) ไม่ใช่เหตุซึ่งหน้า ได้แก่ เมื่อมีผู้กล่าวหามาแจ้งที่ทำการปกครองจังหวัด ที่ทำการปกครองอำเภอตามแบบพินัย ๑ หรือเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นส่งเรื่องพร้อมสำนวนหรือพยานหลักฐานให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในสังกัดกรมการปกครองเป็นผู้ดำเนินการการปรับเป็นพินัยต่อไป เป็นต้น

ดังนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในสังกัดกรมการปกครอง บันทึกการรับแจ้งข้อกล่าวหาจากผู้กล่าวหา ตามแบบพินัย ๑ หรือหนังสือส่งเรื่องให้ดำเนินการปรับเป็นพินัยจากหน่วยงานอื่นให้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง หากไม่เพียงพอให้สอบเพิ่มเติมตามแบบพินัย ๓ ก็ได้ หากมีมูลความผิด ให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหา และแจ้งให้ผู้กระทำความผิดชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ที่ต้องไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ตามแบบพินัย ๕ และแนบแบบพินัย ๗/๑ ไปด้วยก็ได้

และดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนการปรับเป็นพินัยตามระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖ และตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัยจนเสร็จสิ้นต่อไป ในกรณีหนังสือส่งเรื่องให้ดำเนินการปรับเป็นพินัยจากหน่วยงานอื่น เมื่อดำเนินการปรับเป็นพินัยตามขั้นตอนเสร็จแล้ว แจ้งให้หน่วยงานดังกล่าวทราบด้วยก็ได้

๑๑. กรณีมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.๒๕๒๖ เป็นกรณีผู้ที่ไม่สามารถแสดงบัตรประจำตัวประชาชนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ หากเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจได้จัดตั้งด่านตรวจเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจส่งเรื่องมายังเจ้าหน้าที่ของรัฐสังกัดอำเภอผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ควรดำเนินการอย่างไร

ตอบ จากข้อเท็จจริง ส่วนงานนิติการมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑) ประสานอย่างใกล้ชิดกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจ เพื่อให้จัดเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย (ปลัดอำเภอระดับชำนาญการขึ้นไป) ในการร่วมตรวจในด่านตรวจด้วยก็ได้

๒) หากมีการส่งเรื่องมาในวันหยุดราชการ ในอำเภอหรือจังหวัดที่มีความพร้อมด้านอัตรากำลัง ควรที่จะตั้งเวรสถานที่หรือกรณีอื่นใด ที่มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย (ปลัดอำเภอระดับชำนาญการขึ้นไป) เป็นเวรหรือปฏิบัติหน้าที่ด้วย เช่น เวรรักษาสถานที่ หรือตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้น

๓) กรณีตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.๒๕๒๖ นี้ ไม่ได้มีระบบของสำนักการบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ในการรองรับการปฏิบัติเป็นการเฉพาะ ซึ่งแตกต่างจากความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น กรณีการปรับเป็นพินัยตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จึงต้องปฏิบัติให้เป็นไปตาม หลักการปฏิบัติทั่วไปคือที่กำหนดในระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

๔) กรณีการตรวจพบความผิดซึ่งผู้กระทำความผิดทางพินัยอยู่ต่างภูมิลำเนาและอยู่ห่างไกลจากอำเภอของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย (ปลัดอำเภอระดับชำนาญการขึ้นไป) ซึ่งอาจเกิดขึ้น เช่น กรณีตรวจพบขณะผู้กระทำความผิดกำลังเดินทางไปท่องเที่ยวต่างจากภูมิลำเนาตนเอง เป็นต้น สามารถใช้แนวทางปฏิบัติทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดตามความในข้อ ๒๔ ของระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ.๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๖ ได้

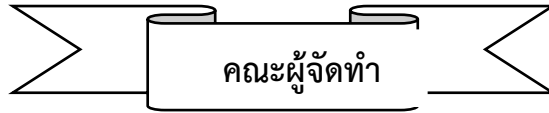
๑๒. กรณีออกตรวจสถานบริการตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา พบการกระทำความผิดทางพินัยตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ซึ่งมีโทษปรับเป็นพินัยตามความในมาตรา ๒๗ ซึ่งมีอัตราโทษกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท มาตรา ๒๘ ซึ่งมีอัตราโทษกว่า ๖๐,๐๐๐ บาท หรือมาตรา ๒๘/๑ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีอัตราโทษกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท เหล่านี้ การปรับทางพินัยต้องกระทำเป็นองค์คณะ ตามที่จังหวัดแต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อตำแหน่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด และการกระทำความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งเอาผิดผู้ใดที่เข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีหรือไม่ยอมให้ตรวจเอกสารราชการ มีอัตราโทษไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวดำเนินการปรับเป็นพินัยได้ การพบเห็นการกระทำความผิดซึ่งหน้าที่มีการกระทำความผิดทางพินัยหลายกรรม ปลัดอำเภอตำแหน่งชำนาญการคนเดียวออกคำสั่งปรับได้หรือไม่

ตอบ ส่วนงานนิติการ พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบ หลักการปฏิบัติทั่วไปที่กำหนดในระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครอง พ.ศ.๒๕๖๖ อธิบาย

การพิจารณาเหตุซึ่งหน้าซึ่งเป็นการกระทำความผิดทางพินัยหลายบท ให้ปรับทุกกรรมเรียงกระทง
แบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑) กรณีการกระทำความผิดทางพินัยตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ซึ่งมีโทษปรับเป็นพินัย
ตามความในมาตรา ๒๗ ซึ่งมีอัตราโทษกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท มาตรา ๒๘ ซึ่งมีอัตราโทษกว่า ๖๐,๐๐๐ บาท
หรือมาตรา ๒๘/๑ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีอัตราโทษกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท เหล่านี้การปรับต้องกระทำเป็นองค์
คณะ ตามที่จังหวัดแต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อตำแหน่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด
เป็นกรณีที่เป็นเหตุซึ่งหน้าตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริงฯ ก็สามารถ
ทำตามแบบพินัย ๒ (หากเป็นการรับสารภาพ) แต่การลงนามตามแบบพินัย ๘ (คำสั่งปรับ) จะต้องส่ง
ให้องค์คณะลงนามครบทุกคน

๒) กรณีการกระทำความผิดทางพินัยตามความในมาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาน
บริการ พ.ศ.๒๕๐๙ ซึ่งเอาผิดผู้ใดที่เข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีหรือไม่ยอมให้ตรวจเอกสารราชการ
มีอัตราโทษไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวสามารถลงนามในแบบพินัย ๒ (หากเป็น
การรับสารภาพ) และลงนามตามแบบพินัย ๘ (คำสั่งปรับ) ได้เลย

ที่ปรึกษา

นายอรรษิษฐ์ สัมพันธรัตน์	อธิบดีกรมการปกครอง
ร้อยตำรวจโท ภพชนก ชลานุเคราะห์	รองอธิบดีกรมการปกครอง
นายสมศักดิ์ เจริญไพฑูรย์	รองอธิบดีกรมการปกครอง
นายบรรจบ จันทรัตน์	รองอธิบดีกรมการปกครอง
นายสมชัย เลิศประสิทธิพันธ์	รองอธิบดีกรมการปกครอง

ผู้จัดทำ

นายณัฏฐ์ อัคราชน์ เตชะเสน	ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวนและนิติการ
นายวรรณพงศ์ วิไลรัตน์	ผู้อำนวยการส่วนงานนิติการ
นางสาวพรพรรณ ศิริพิพัฒน์	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ
นางสาวพรรณรต ชันทะสอน	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ
นายสมพาน พันคลอง	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ
นางสาวกุลฉัตร กาลหอมหวล	นิติกรชำนาญการ
นายเสริมสุข เหลืองทองคำ	นิติกรชำนาญการ
นางสาวธัญรัศม์ กิตติคมเมธา	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวรัตนาวลัย ศรีเดช	นิติกรปฏิบัติการ
นายณัฐพร เสวตะดุล	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวศิตลา เสือทิม	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวศรีวรรณ อาดิวิโร	เจ้าหน้าที่ปกครองชำนาญงาน
นางสาวสาธิตา สাত্র์สูงเนิน	ลูกจ้างชั่วคราว